NEVOIA DE ADEVĂR, DREPTATE ŞI CONDUITĂ CIVILIZATĂ

Dan COSMULESCU

Ne aflăm în zorii fierbinţi, neadevărat de fierbinţi, ai unui secol (XXI) despre care André Malraux a rostit o predicţie ucigător de sumbră. După primele semne ale acestui început de veac, se pare că la orizont se întrevăd neliniştile şi nebuloasele unui Turnu-Babel modern în care idei, aspiraţii, propuneri, frământă lumea contemporană în căutarea unei Fata Morgana a acestui timp.

În această continuă şi agitată zbatere, ca într'un înşelător joc caleidoscopic, după zavera din Decembrie 1989, România încă bâjbâie să afle calea care să-i ofere liniştea după care cetăţenii ei tânjesc, de multă vreme, ca însetaţi într'o cumplită şi devastatoare arşiţă.

În rostogolirea lui apocaliptică, jocul nu se mai opreşte, vârtejul continuă halucinant, învălmăşind minţile oamenilor, renumiţi altădată pentru chibzuinţa şi înţelepciunea lor.

În cei aporape 15 ani care s'au scurs dela evenimentele din Decembrie 1989, personal nu le-am putut numi nici o clipă altfel, Românii parcă şi-au pierdut minţile. Majoritatea mai crede încă în bazaconiile ce li se îndrugă cu vădită ostentaţie, chiar de către cei care s'au angajat şi s'au aflat toată viaţa în oculta subterană a împărăţiei răului.

Îmi îngădui să afirm că orice stăruinţă nu este de prisos pentru a pătrunde în meandrele labirintului creat în acele zile (care au uimit lumea) ca şi după aceea, şi să se scoată la iveală, în văzul tuturor, nu numai al Românilor, adevărata realitate, nealterată, neregizată şi necosmetizată.

Cei avizaţi trebue să înţeleagă, odată pentru totdeauna, că Românii sunt primii îndreptăţiţi să cunoască adevărul despre ceea ce s'a întâmplat în Decembrie 1989, ca şi de atunci încoace. Şi, nimeni, dar absolut nimeni nu poate să le răpească acest drept. Poate, numai cine scocoteşte că se află mai presus de lege. Este posibil să existe vreun cetăţean român în mintea căruia să stăruie un asemenea gând? Pare neverosimil şi absurd!

De aceeea, în cele ce urmează, vom încerca să aducem în atenţia cititorului cele mai semnificative fapte şi întâmplări care s'au derulat începând din Decembrie 1989 până astăzi, în România.

Evenimentele de atunci au fost numite: revoluţie, lovitură de stat, revoluţie confiscată, revoluţie trăită, loviluţie etc. În prezent, există încă numeroase controverse asupra caracterului real al întâmplărilor şi faptelor de atunci. Unii, parcă teleghidaţi, susţin ideea *"revoluţiei"*, în timp ce, alţii, mai circumspecţi şi la fel de numeroşi, îi contrazic.

Ideea revoluţiei este susţinută cu suspectă convingere de cei care au fost atraşi, mai mult sau mai puţin, de mirajul consecinţelor ei, favorabile lor. Dela început, aceştia s'au ferit de eventualele riscuri ale momentului, înfăţişând apoi, ei înşişi, cu un diabolic simţ mistificator, o realitate pe care cetăţenii ţării o vedeau, o trăiau cu adevărat. Printre cei mai aprigi susţinători - *"primii sau ultimii pe listă"* -, s'au aflat şi mari specialişti în scenarii care, probabil, cu voia sau fără voia lor, la timpul potrivit, vor fi informate.

În nebuloasa care s'a creat încă de atunci, cetăţeanul român de bună credinţă îşi pune şi acum fel de fel de întrebări, mai cu seamă de ordin juridic. **Continuare în pag. 5**

ISSN 0705-8365

Preţul unui abonament anual: 40 $ / 50 EURO

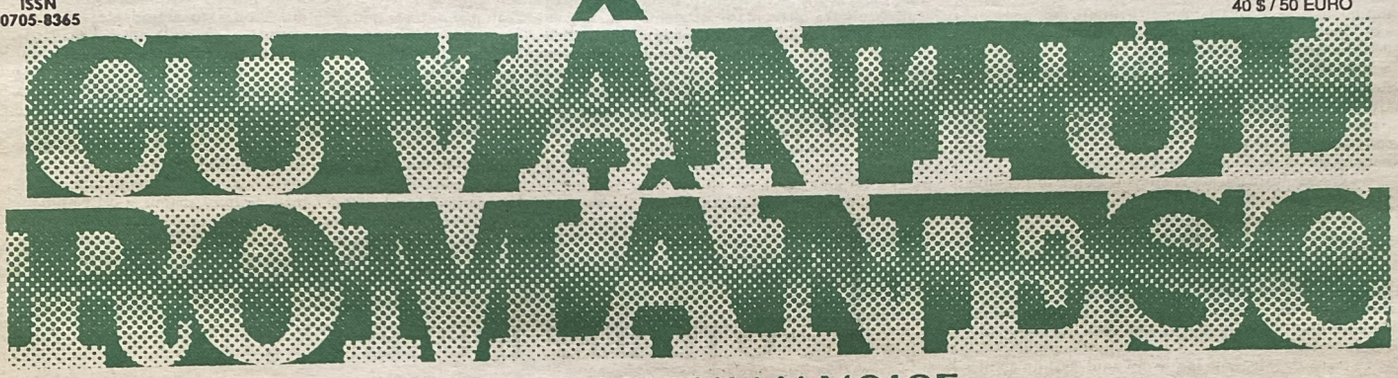

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 30 Nr. 326 - IUNIE 2004 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

POLITICĂ A LA "BABA OARBA"

Eugen BÂRSAN

România se chinuie să intre în Europa. Şi, d nu?! Când intrarea îi pregăteşte un viitor lumi Numai că acest viitor luminos e în fapt de r prezent pentru cine trebue. Adică pentru nome turiştii dela putere. Care sunt stâlpii *"democr originale"* a D-lui Iliescu, ce duce la *"capitalis original"* din biata Românie. Sub acest capita original, cu promovările guvernamentale pe sp ceană ale nomenclaturiştilor corupţi în posturile tale cheie, ţara geme.

La obiectiunile Uniunii Europene de elimin buturugilor care ţin ţara în nomenclaturismu rupt, înţelepciunile lui Iliescu şi Năstase au răsp cu o restructurare guvernamentală. Mai preci numirea a trei vicepremieri declaraţi Miniştri Stat. Ei sunt: 1. Generalul(r) Ioan Talpeş. Fost junct al lui Ilie Ceauşescu (fratele împuşcatulu Ministerul Apărării; fost Şef al Serviciului de I maţii Externe (fratele Securităţii); fost Prim-con al Preşedintelui Iliescu; fost arătat cu degetu scandalul cu mafiotul Zaher Iskarani, că ar fi p dela acesta un bacşiş de 6 milioane de dolari în v rea asigurării siguranţei excrocului; mai nou, e ca Prim-vicepremier al lui Năstase. Loc care propie de funcţia de Prim-ministru, fiind văz omul cel mai puternic din ţară. 2. Ioan Rus, acuz afaceri în paradisuri fiscale. 3. Dan Ioan Pop avansat de greutatea restanţelor reformelor pe ar fi trebuit să le facă şi nu le-a făcut. 4. Res turarea mai cuprinde şi numele Cristian Diacon fostul secretar general al Ministerului de Ext numit acum ministru de Justiţie în locul mult troversatei Rodica Stănoiu. El este omul care a tractat nefericitul tratat cu Ucraina, precum şi c Rusia.

Dacă tot sunt douăzeci de vicepreşedinţi PS mai contează încă trei guvernamentali?! O sin explicaţie: să întărească şi mai bine vârful oliga PSD. În plus, cu Talpeş creşte şi numărul milita în guvern. Ceea ce nu corespunde deloc cu ol ţiunile Uniunii Europene, care a criticat dur G nul român pe această temă. Dar, după cum se ved

Continuare în pagi

PSD SCADE ÎN OPŢIUNILE ELECTORATULUI IAR PRM ARBITREAZĂ TURUL DOI

Andrei BĂDIN

Primul tur al alegerilor locale s'a încheiat. Rezultatele indică faptul că PSD a pierdut din suportul electoral concomitent cu creşterea Alianţei Dreptate şi Adevăr, formată din PNL şi PD. Practic, cele două forţe politice sunt la egalitate dacă luăm în considerare votul pentru consiliile locale, singurul mijloc de a cuantifica votul politic.

Năstase în balconul lui Ceauşescu

PSD însă nu ştie să piardă elegant şi, de aceea, folosind mijloacele de propagandă a lansat ideea că, de fapt, ar fi câştigat alegerile locale. Ca argument ni se dau rezultatele pentru posturile de primar, unde partidul lui Năstase ar fi câştigat circa 70 la sută, În mod evident, însă un asemenea argument nu stă în picioare, deoarece una este să câştigi primării de sate şi de comune şi cu totul altceva de a câştiga oraşe sau reşedinţe de judeţ. În ciuda faptului că PSD nu recunoaşte nici în ruptul capului că a pierdut întâietatea şi mai ales că este pe toboganul în perspectiva alegerilor din toamnă, Premierul şi liderul PSD, Adrian Năstase, a recunoscut implicit înfrângerea. În discursul televizat rostit după încheierea urnelor primului tur, Năstase a promis ,la fel ca şi Ceauşescu în 21 Decembrie 1989, dublarea pensiilor, a salariilor, construirea de spitale şi aşa mai departe. Un discurs al unui om care simte că este pe punctul de la pierde puterea, aşa cum a fost şi fostul dictator.

Mediul rural, încă fieful PSD

Circa 40 la sută dintre Români s'au prezentat la primul tur al alegerilor locale. Ca şi la alegerile precedente, PSD a mizat în principal pe votul din mediul rural. Ciubucurile electorale au funcţionat aici în comparaţie cu oraşele, definitoriu fiind cazul Bacăului, oraşul din Moldova, aflat sub zodia baronului Sechelariu. Cel care a dat mici şi bere în stânga şi în dreapta s'a trezit pe locul doi pentru turul doi, devansat de un ilustru necunoscut. Şi în alte oraşe din Moldova, fieful PSD, s'a simţit vântul schimbării pentru turul doi, existând mai multe localităţi unde partidul lui Iliescu şi Năstase poate pierde. În mod evident, PSD coboară pe toboganul electoral. În ciuda milioanelor de dolari băgate în campanie, acestea nu au mai contat. Nici în Bucureşti, unde Mircea Geoană a fost spulberat de un vot politic necruţător, un vot negativ, care l-a făcut pe Traian Băsescu să câştige din primul tur nu numai Primăria, dar şi Consiliul Capitalei. În fapt, Băsescu ar trebui să mulţumească PSD pentru victorie. Prin ura manifestată împotriva sa în ultimii patru ani din partea PSD şi a Guvernului, simpaticul marinar a devenit simbolic o victimă a PSD şi, ca atare, a strâns mulţi susţinători în jurul său. Însă, de acum înainte, Băsescu îşi joacă viitorul politic. A promis că dacă va avea un Consiliu majoritar, va face *"totul"* pentru Bucureşti. Are acum patru ani la dispoziţie pentru a arăta ce poate. Dacă nu îşi va îndeplini promisiunile, bucureştenii nu vor mai crede nici un slogan, fie el chiar şi unul anti PSD.

Sfârşitul creştin-democraţilor?

Învinşii categorici ai primului tur al alegerilor locale sunt partidele creştin democrate. PNŢCD şi Alianţa Populară au obţinut scoruri infime. PNŢCD se poate mândri cu păstrarea Timişoarei, acolo unde Gheorghe Ciuhandu a obţinut victoria din primul tur. În restul ţării, însă eşec pe toată linia. La Bucureşti, Victor Ciorbea a luat 1,3 la sută din voturi, iar candidatul A.P., Mugur Ciuvică, nici nu apare în clasament. În mod clar este nevoie de o analiză serioasă la nivelul conducerii celor două partide. Poate este momentul ca liderii celor două partide să se pună la masa negocierilor şi să lase orgoliile deoparte, pentru a mai putea măcar visa intrarea în Parlament la toamnă. Soluţia ar fi unificarea şi găsirea unui lider capabil să spele imaginea dezastruoasă. Poate un asemenea lider ar putea fi chiar primarul Timişoarei, Gheorghe Ciuhandu.

Recunoaşterea PRM ca partener democratic

Paradoxal, Partidul România Mare este marele învins al alegerilor locale. Nu a obţinut decât circa şapte procente la Consiliile locale, faţă de cele 14-15 procente pe care le visa. Totuşi, partidul lui Vadim este în acelaşi timp câştigătorul moral al primului tur. Liderii PNL şi PD nu se sfiiesc să spună că vor colabora cu PRM în plan local *"împotriva corupţiei"* şi a *"fraudelor"*, în fapt o alianţă politică. La Cluj, candidatul D.A., Emil Boc, are nevoie ca de aer de procentele lui Funar ca să câştige turul doi al alegerilor şi pentru acest lucru trebue să se alieze cu PRM.

Continuare în pag. 4

pag. 2
MUTĂLĂII ÎN CAMPANIE
Mihai CREANGĂ

UN POPOR NEINFORMAT
Viorel PALTIN
Pag. 3

MITA UN RĂU ASUMAT
Dan BITU
Pag. 7

pag.9
MOARTE LUI MARIN PREDA
G.GEORGESCU

ISTORICUL GELU NEAMŢU
Pr.Gh.NAGHI
pag. 10

Pag.16
STATE UNITE, ROMÂNIA ŞI MOLDOVA
Congressional Recod

editorial

PERVERSA TACTICĂ ELECTORALĂ A PSD-ului

Dela bun început trebue să notăm că, în campania electorală a PSD-ului, se vede clar încercarea de deturnare a opiniei publice, mai ales prin discursurile cu care se prezintă aproape toţi activiştii acestui partid. Să nu uităm însă că această campanie în care ne găsim acum angajaţi, este o campanie electorală a partidelor politice din România pentru alegerile locale. Dar din felul cum se prezintă discursurile activiştilor pesedişti, se poate înţelege mai mult că este vorba despre ceva care are legătură cu Uniunea Europeană.

La aceste alegeri vor fi aleşi primarii şi consilierii judeţeni dela primăriile satelor şi oraşelor din România. Nu se fac alegeri pentru Uniunea Europeană. Asta va fi o treabă de după alegerile din Iunie 2004. Pentru intrarea în Uniunea Europeană, se vor face alegeri de către Europeni, acei din Parlamentul Uniunii Europene, în cazul în care vor fi satisfăcute anumite condiţii speciale de către Guvernul care va fi ales.

Este aici, în acest amestec de alegeri locale din România şi alegerile pentru acceptarea României în Uniunea Europeană, o confuzie care ne dă de gândit. Se pare că este o confuzie vădit intenţionată şi proiectată de către activiştii de vârf ai PSD, care nu şi-au pierdut năravul din partidul lor originar, cel comunist, de a încurca borcanele de câte ori era nevoie să camufleze anumite lucruri sau situaţii.

Din timpul tragediei dictaturii comuniste, poporul român a rămas cu anumite confuzii şi nimeni nu a făcut efortul de a normaliza felul lui de a gândi, după coordonatele sănătoase ale logicii şi moralei specifice poporului român şi după legea românească. Acestea au fost corupte de către dialectica, morala şi logica foştilor dictatori care mai trăiesc şi azi, care chiar, din nefericire, conduc ţara.

În orice caz, alegerile locale din anul 2004 nu au nici o legătură cu Uniunea Europeană. De aici mai apare şi o altă mare confuzie, aceea a implicării Internaţionalei Socialiste, care se oferă să sprijine în alegeri PSD-ul din România. Ne-am săturat de toate internaţionalele ale lume, care nu au nimic comun cu România, cu realităţile din România şi nici cu idealurile poporului român. Mai ales, nu avem nevoie de Internaţionale Socialiste, care sunt doar ramuri apărute din Internaţionala Comunistă, de cruntă amintire. Suntem sătui de toate Kominternele, Internaţionalele şi Cominformurile, nu de multă vreme patronate de Moscova.

În situaţia de azi, prin venirea Internaţionalei Socialiste în sprijinul PSD-ului, ni se întăreşte convingerea că PSD-ul de azi nu s'a rupt de legăturile sale cu rădăcini marxiste. Asta ne îngrozeşte pe noi, toţi Românii, care aşteptăm altceva, anume o revenire la vechile idealuri ale unei spiritualităţi creştine, nu cu o dogmatică socialistă, fără nici o legătură cu magma etnică, spirituală şi culturală a neamului românesc.

Tema principală a alegerilor locale din Iunie 2004 ar trebui să se lege de ultima guvernare a PSD, din 2000 până astăzi. Deci, ceea ce trebue să se arate în această campanie electorală este o prezentare a realizărilor din cuprinsul celor trei ani precedenţi. Să se vadă dacă promisiunile făcute la începutul guvernării au dat vreun rezultat pozitiv. Altfel, guvernanţii de azi vor dispare de pe harta electorală, iar Uniunea Europeană va fi treaba celor ce vor veni la guvernare. De aceea, insistăm ca activiştii PSD-ului să facă bine să respecte riguros programul anului de alegeri şi să nu mai încurce campania lor electorală cu treburile Uniunii Europene.

Acum, la alegeri, guvernanţii să fie judecaţi pe temeiul faptelor lor.

Este bine ştiut că această guvernare nu a fost deschisă analizei publice, fiind întunecată de multe acţiuni interne ascunse, privatizări şi licitaţii dubioase sau controale ale informaţiilor de presă, în legătură cu corupţia, foarte răspândită peste tot. Singura măsură luată contra corupţiei a fost una târzie, când o parte din *"baronii"* ţării au fost înlăturaţi chiar de către conducerea partidului, pentru a ascunde adevărul şi a-l ajuta pe premierul arogant care, sfidând ţara, cerea să i se arate un corupt, că-l va împuşca. Nu a împuşcat pe nimeni, ci i-a trimis la plimbare, căci i-a fost milă de ei, dar nu i-a fost milă de săraci, pensionari, copii, bolnavi.

Ştim că nu se poate răsturna uşor un Guvern care şi-a creat cadre puternice de susţinere, mai ales când conduce într'o manieră dictatorială, fără o opoziţie puternică. Unul din modurile de conducere a fost să împiedice, prin diverse forme de manipulare, participarea unor partide care i-ar fi creat dificultăţi.

În ultimul moment, ziarele au publicat o recentă declaraţie a şefului delegaţiei Comisiei Europene în România, care aruncă o umbră serioasă asupra imaginei PSD-ului, tocmai acum, în campania electorală. Ne referim la declaraţia lui Jonathan Scheele: *"Este clar că există o problemă a Justiţiei, acum, în România. Peste 80 la sută din magistraţii români consideră că garanţiile de independenţă a Justiţiei sunt inexistente"*.

Această declaraţie, făcută chiar în timpul desfăşurării unei campanii electorale, *"absolut vitală"* pentru PSD, poate avea ca rezultat pierderea alegerilor, şi deci puterea.

Eliminarea acestui partid criptocomunist, PSD, dela conducere, acum, va crea baza de înlăturare a lui, fără să mai aibă nici un fel de viitor, căci s'a întreţinut artificial şi nu corespunde structurilor spirituale ale Neamului Românesc, ci este o povară grea, de care ţara doreşte să scape, cât mai curând posibil.

George BĂLAŞU

Mutălăii în campanie

Mihai CREANGĂ

Din punctul lor de vedere, strategii partidului-stat delincvent au ales bine şi au aplicat eficient acţiunile pentru câştigarea alegerilor locale. Nu-i vorba, cu sau fără acestea, câtă vreme PSD rămâne la putere, există şi recursul la metoda practicată cu succes în cei patru ani abia trecuţi, când - prin presiuni, şantaj, momeli şi gogoşele - au schimbat practic rezultatele alegerilor locale trecute, având la ora actuală aproape de trei ori mai mulţi primari decât câştigaseră la urne.

Acum au lucrat (în sens: lucrătură, nu trudă!) temeinic: dela scurtarea campaniei electorale (30 de zile, în loc de 45, surprinzându-şi adversarii şi chiar *"adversarii"* de tip PUR) până la scurtcircuitarea prezentării ofertelor electorale ale contra-candidaţilor lor. Principiul a fost: *"Decât să vorbească ăla, mai bine nu vorbesc nici ai noştri"*. Au dus, deci, o campanie de imagini ale mutălăilor propuşi de PSD şi - având bani, mulţi bani, incredibil de mulţi bani - i-au antrenat şi pe ceilalţi într'o competiţie ale cărei reguli nu le puteau împlini decât cei cu conturi *"grase"*. Iar aici, nu s'au zgârcit, că nici nu dădeau din propriile buzunare. Drept care, cetăţeanul vedea şi vedea numai mutălăii pesedişti - pe panouri cât blocul, pe afişe cât lăţimea marilor bulevarde, pe stâlpi, pe pungi de plastic, pe ambalaje, numai locul potrivit - hârtia igienică - le-a scăpat...

Fireşte, spre final, ca să nu se zică, totuşi, că Mircică - fără-frică tremura, de fapt, de frică, l-au lansat şi în câteva convorbiri televizate, bine regizate, cu adversari mai puţini - dintre cei ai *"partidelor parlamentare"* - că doar nu era de nasul celorlalţi. De ochii lumii, s'au făcut şi sondaje electorale, dar au fost publicate numai cele care erau favorabile partidului-stat delincvent. În plus, liderii consacraţi - cum ar fi echidistantul nostru Preşedinte Ion Iliescu şi harnicul Premier Adrian Năstase (acesta chiar având darul ubicuităţii!) - umpleau ecranele tuturor televiziunilor şi se auzeau mai pe toate undele radiofonice!

Din când în când, tov. Cozmâncă mai strecura şi câte o ameninţare mârâită la adresa unor eventuale *"demonstraţii neautorizate"*. Ei centrează, ei dau cu capul! Ce să le (mai) facem?! Considerându-i vinovaţi pentru cum se trăieşte în România de astăzi, să punem în aplicare soluţia de ultim moment a lui Adrian Năstase privind culpabilii în cazul tragediei năuce dela Mihăileşti? Nu. Să mergem, să mergem neapărat la vot. Doar pentru consilii, este votul final. Pentru primari există două tururi de scrutin. Aici nu funcţionează, acum, votul util. Nu vă temeţi că vă veţi *"risipi"* voturile pentru cei pe nedrept marginalizaţi. Şi o întrebare la care vă las să vă răspundeţi singuri: e oare drept ca PNŢCD să plătească atât de dur oalele sparte (şi) de alţii, iar cei care ne mint încă din Decembrie '89, îmbogăţindu-se cu nerusinare prin secătuirea ţării, să rămână veşnic pe capul nostru? Cântăriţi cu chibzuială răspunsul şi, neapărat, votaţi. Votaţi în consecinţă.

P.S. doar pentru jurnalişti: În ziarul *"Independent"* (ghilimelele sunt de rigoare) Ion Cristoiu - cu *"găina care naşte pui vii"* - îl atacă într'un mod mizerabil - cu argumente conforme staturii sale morale nu mai înalte de genunchiul broaştei - pe Cornel Nistorescu. Lesne de înţeles de unde vine comanda. Fireşte, nu din Biblioteca Academiei, unde se tot retrage marele gazetar din Găgeşti, Gugeşti, Găieşti - ceva cam pe-acolo... Oricum, se vede cu ochiul liber, dela şapte poşte, diferenţa între *"Evenimentul zilei"* înfiinţat de Ion Cristoiu şi cel patronat - ghidat ani buni de Cornel Nistorescu. De unde şi pitica invidie a celui dintâi - aici absolut în ordine temporală. Şi temporară, sper...

O TEMERE ÎNDREPTĂŢITĂ

Andrei-Iustin HOSSU

Mă tem că, la alegerile prezidenţiale din Decembrie 2004, în turul II se va repeta circul electoral din Decembrie 2000: atunci, Iliescu-C.V. Tudor; acum, Năstase-C.V.Tudor. Atunci, *"opozanţii"*(?) lui Iliescu, precum Doina Cornea, H.R. Patapievici, Mircea Dinescu, Alina Mungiu-Pippidi strigau în stradă: *"Să-l alegem pe Iliescu impotriva extremistului C.V. Tudor!"* Singurii conştienţi de circul electoral au fost Ana Blandiana şi Emil Constantinescu: ei nu au cerut opozanţilor anticomunişti să-l voteze pe Iliescu, cu atât mai puţin pe C.V. Tudor. Eu i-am anulat pe buletinul de vot pe amândoi comuniştii şi am scris cu majuscule: VOTEZ REGELE!

Temerea mea de acum este îndreptăţită de candidaturile prezidenţiale ale româno-Americanilor Lia Roberts şi Constantin Timoc. De ce? În mod normal, voturile Stângii vor merge la Năstase, voturile Extremei Stângi vor merge la C.V. Tudor, iar voturile Dreptei vor merge la Stolojan, candidatul Alianţei PNL-PD. În mod normal, în turul II ar trebui să se confrunte Năstase cu Stolojan. Însă prin candidaţii nechemaţi şi inoportuni Roberts şi Timoc din turul I, care vor fura şi risipi dăunător din voturile lui Stolojan, există pericolul ca C.V. Tudor să ajungă iarăşi în turul II. Iar rezultatul va fi cel programat de monstruoasa coaliţie PSD-PRM: se va *"confrunta"* Năstase cu amicul său uman şi politic C.V. Tudor şi, ca şi Iliescu în 2000, câştigător va ieşi Năstase. *"Venerabile, mergem la sigur! Vei avea nu majoritate, ci unanimitate!"* - vorba lui Trahanache către Dandanache.

Dacă Lia Roberts şi Constantin Timoc sunt inconştienţi de răul ce îl fac, atunci nu sunt oameni politici. Dacă sunt conştienţi că fac jocul lui Năstase împotriva lui Stolojan, atunci sunt vinovaţi moral şi nu se pot dezvinovăţi decât retrăgându-se încă de pe acum din cursa prezidenţială!

INDEPENDENŢA JUDECĂTORILOR ŞI PRESIUNILE EXERCITATE ASUPRA LOR

Mai mult de jumătate dintre judecătorii români confirmă existenţa presiunilor politice asupra lor, însă susţin că cele mai frecvente sunt cele de natură mediatică, relevă un raport preliminar de evaluare a integrităţii şi rezistenţei la corupţie a sistemului judiciar, publicat pe site-ul www.just.ro.

"În activitatea de rezolvare a cauzelor, mai mult de jumătate (52 la sută) dintre judecători confirmă existenţa presiunilor politice, incidenţa acestora fiind considerată frecventă în 19 la sută din cazuri", se arată în raportul publicat pe site-ul Ministerului Justiţiei.

În ce priveşte natura acestor presiuni, cele mai frecvente sunt cele de natură mediatică, apoi politică şi cele exercitate în mod direct şi mai rar prin intermediul conducerii administrative a instanţelor, informează sursa citată.

În legătură cu capacitatea sistemului judiciar de a rezista presiunilor nelegale, exercitate asupra magistraţilor, raportul arată că *"este necesar să existe garanţiile legale care să asigure independenţa acestora"*, iar din acest punct de vedere, cea mai mare parte a judecătorilor consideră că aceste garanţii, fie că sunt insuficiente, fie chiar inexistente (81 la sută).

În acelaşi timp - susţine sursa citată - se impune asigurarea protecţiei judecătorilor faţă de eventualele riscuri ce decurg din îndeplinirea atribuţiilor, *"covârşitoarea majoritate a judecătorilor (94 la sută) considerând că această protecţie nu este asigurată"*.

Astfel, se poate aprecia că cea mai mare parte a corpului judecătoresc solicită garanţii depline pentru asigurarea independenţei şi protecţiei.

Studiul, demarat de Ministerul Justiţiei în a doua jumătate a anului 2003, a avut ca scop evaluarea integrităţii şi a capacităţii de rezistenţă a sistemului judiciar la fenomenul corupţiei. Punctul de plecare al studiului a fost dat de *"existenţa unei percepţii publice negative asupra justiţiei, precum şi problemele specifice sesizate în cadrul negocierilor de aderare a României la Uniunea Europeană"*.

Concret, scopul acestui studiu a fost acela de a evalua capacitatea judecătorilor de a fi incoruptibili, pentru adoptarea *"unor ma-*

Continuare în pag. 4

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $ 100 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$ 50 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$ 40 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

2004 - AN ELECTORAL
- VI -

Mihaela MOISIN

Rezultatele alegerilor locale, pentru primari şi consilieri, din 6 Iunie a.c., anunţate de către Biroul Electoral Central au fost surprinzătoare, Alianţa DA, adică Partidul Naţional Liberal în alianţă cu Partidul Democrat, a câştigat alegerile locale pe ţară cu 33,44%, procentaj ce reprezintă votul politic exprimat de alegători. În ce priveşte voturile la consiliile judeţene, Alianţa PNL-PD a obţinut 33,61%, în timp ce PSD a obţinut 33,15%.

Pentru Capitală, Biroul Electoral Municipal a anunţat că Traian Băsescu a fost desemnat câşigător al funcţiei de Primar din primul tur, cu 54% din voturile bucureştenilor, în timp ce Mircea Geoană a obţinut doar 29,7%. La Bucureşti, numărul mandatelor vor fi repartizate astfel: 32 - Alianţa PD-PNL, 19 - PSD, 4 - PRM.

PNL şi PD au avut candidaţi separaţi, dar şi comuni. Împreună însă, au câştigat cel mai mare număr de mandate pentru consiliile judeţene la Bucureşti, Braşov, Hunedoara, Alba, Bistriţa Năsăud, Arad, Timiş, Bihor, Ilfov.

În 1.842 de localităţi, va avea loc al doilea tur de scrutin pe data de 20 Iunie, când 1.496 de candidaţi ai PSD se vor înfrunta cu candidaţi ai PNL, PD, PRM, UDMR.

Campania electorală pentru al doilea tur de scrutin va începe imediat, după cum tot imediat vor începe şi înţelegerile dintre partide. Se pare că Alianţa PNL-PD este dispusă la înţelegeri cu orice partid din opoziţie, inclusiv PRM, acum când *"s'a lepădat"* de extremism, pentru a învinge PSD.

O luptă acerbă în al doilea tur de scrutin va avea loc la Cluj, unde Emil Boc, candidatul PD se va confrunta cu Ioan Rus, candidatul PSD. Aici, Emil Boc va avea nevoie de voturile electoratului peremist pentru a câştiga locul de primar.

În campania sa electroală, conform tradiţiei sale, PSD s'a folosit de o serie de strategii neaşteptate şi neortodoxe. Astfel, a aruncat în lupta pentru câştigarea primăriilor importante, pe cei doi miniştri ai săi: Mircea Geoană Externe şi - Ioan Rus - Interne. Mircea Geoană s'a compromis prin învingerea sa la postul de primar al Capitalei, o învingere greu de acceptat, având în vedere expectaţiile sale în cariera-i politică. De altfel, este greu de ştiut dacă Adrian Năstase a folosit această strategie în scopul câştigării postului de primar al Capitalei, sau scoaterea din cariera politică a lui Geoană, el fiindu-i un adversar periculos pentru preşedinţie. Adrian Năstase intenţionează ca şi Ion Iliescu, să împărăţească fotoliul de preşedinte, iar Mircea Geoană avea toate atuurile pentru această funcţie, chiar dacă nu are nici unul pentru funcţia de primar al Capitalei.

Altă strategie a PSD a fost campania electorală a Preşedintelui în funcţie, Ion Iliescu pentru PSD. Conform Constituţiei, preşedintele ţării nu are dreptul să participe în campania electorală în favoarea nici unui partid. Pentru a-i da însă posibilitatea lui Ion Iliescu să intre în campanie electorală pentru PSD, Comisia Parlamentară pentru Elaborarea Legislaţiei Electorale (de esenţă pesedistă) a adoptat un text prin care i se permite Preşedintelui României în funcţie să candideze ca independent pe listele unui partid politic, pentru un mandat de deputat sau senator şi să-şi facă în acest scop, campanie electorală.

În această situaţie, Preşedintele României, plimbându-se prin fabrici şi pieţe, îşi asumă riscul unui compromis pe plan naţional dar şi internaţional, *"punând sub semnul întrebării legalitatea alegerilor locale, parlamentare şi prezidenţiale"... "Drumul scurt către victorie, ales de Iliescu, poate deveni extrem de periculos"*, comentează Sorin Roşca Stănescu în ziarul *"Ziua"*.

De asemenea, primarii PSD de sectoare au băgat pliantele lor publicitare sau materiale compromiţătoare la adresa candidaţilor alianţei PNL-PD în ziarele *"România Liberă"* şi *"Evenimentul Zilei"*. La Costineşti alegerile au fost anulate, datorită dispariţiei a 50 de buletine de vot. La Medgidia, candidatul PSD Mircea Pintilie care, după 12 ani în funcţia de primar, a ajuns să se confrunte în turul al doilea cu candidatul PD Dumitru Moinescu, se pretează la telefoane de ameninţare în ce-i priveşte pe soţia şi copiii contracandidatului său.

Bătălia pentru funcţiile de primari şi consilieri încă în dispută se arată urâtă. După cum, şi mai urâtă va deveni partea a doua a campaniei - pentru parlamentare şi prezidenţiale. Vom vedea.

POLITICĂ A LA "BABA OARBA"

Urmare din pagina 1

ciuda acesteia, România evoluează mai degrabă după modelul rusesc de întrăinează ţara de elita naţională. Consecinţa: opoziţia nu se mai vede ca putere politică reală. Reali, în felul lor, nu sunt decât Iliescu şi Năstase, care orbecăiesc cu o politică a la *"Baba oarba"*. O politică ce, în loc să promoveze oameni de respect civic, promovează pe cei din clasa nomenclaturei pure, din care fac parte şi ei. Oameni cu care se vrea să se creeze o imagine că România ar fi coaptă pentru integrarea ei în Uniunea Europeană. Nu vor să-şi dea seama că mentalitatea Erei Ceauşescu este incompatibilă cu structurile la care aspiră România.

Se fac declaraţii oficiale pe un ton nomenclaturisto-democratic, cu care sunt privite *"de sus"* toate mărunţişurile neimportante ale vieţii mizerabile *"de jos"*. Aşa-i jocul politic din România, biata de ea. O politică ce promite marea cu sarea, care vor face o minune în folosul poporului. În fapt, o promisiune prea răsuflată cu *"o să facem şi o să dregem"*. Promisiuni canceroase, care se văd cu ochiul liber. Dacă ai ochiul liber.

Dacă nu ai ochiul liber, venim cu explicaţia: este clar că ţara e într'un dezastru de proporţii. Acesta este punctul uriaş al ei. Cu politicieni nomeclaturişti şi iresponsabili, în plăcerea lor nebună de a crea scenarii populiste cu care să ţină lumea în îngenunchere şi cu buza umflată.

Unul dintre scenariile populiste este şi aşa-zisa restructurare cu cei trei vice-preşedinţi guvernamentali, ce nu este nimic altceva decât o politică făţarnică a dinozaurilor politici ai ţării, care nu înţeleg democraţia. Europa *"nu dă nici doi bani"* pe restructurarea lui Năstase, până când ea nu vede un *"dinozaur"* pesedist care să-şi revină şi să strige *"ajunge!"*. Dar cum să vină, când toţi sunt învârtiţi de interese ce ignorează ţara.

Războiul purtat de presă cu ei, până acum, a arătat a fi un război contra *"vântului"*. Există o aşteptare uriaşă în ţară de extirpare a acestui vânt politico-nomenclaturist al lui *"Baba oarba"*. Care pune o perdea de fum politic peste o guvernare devastatoare.

Dacă Uniunea Europeană vrea România, ea nu vrea s'o ia cu politicieni corupţi. Vrea curăţenie. Doreşte o Românie cu sânge proaspăt. Nominalizările dela vârful Guvernului, a la *"Baba oarba"*, dovedesc că nu se vrea să se renunţe la sângele vechi şi că nu se vrea nici să se lupte efectiv contra corupţiei. Un lucru care ar însemna o luptă cu sine însuşi. Guvernul Năstase nu e pus pe fapte, ci pe abureală. O asemenea politică nu este decât o retrasare a conturilor, a plăţilor şi răsplăţilor.

"Baba oarba" înseamnă că pui oameni care au slugărnicit la comunism şi KGB să reprezinte integrarea României în Uniunea Europeană. Batjocoreşti Statul de drept, pentru ca nomenclaturiştii să nu fie nevoiţi să-i suporte constrângerile.

Cu politica a la *"Baba oarba"*, care este contraperformanţă, nu se pot face progrese în România. Şi nici nu se poate intra pe poarta Uniunii Europene. S'a vrut proprietate privată, s'au privatizat ei (pesediştii nomenclaturişti). Se vrea alternativă, tot ei pregătesc una pe care poate că ţara n'o poate duce. Primul pas de ieşire din *"Baba oarba"* este să se recunoască problemele şi să se admită existenţa lor. Ca de exemplu, că PSD-ul face jos sărăcie şi sus face ouă de aur.

Eugen BÂRSAN

UN POPOR NEINFORMAT ?

Viorel PALTIN

Nu există un adevăr absolut, etalon, aşa cum, se păstrează undeva *"în vitro"*, ca model universal, câte o mostră a unităţilor de măsură - pentru metru, să zicem - pe care le acceptă şi le recunoaşte în mod convenţional toată lumea... Adevărul nu poate fi cântărit sau măsurat, aşa încât fiecare îşi are adevărul său subiectiv şi care poate fi foarte diferit de cel al altcuiva, chiar în opoziţie netă, radicală, făţişă, cu acesta. Aşadar trebue să ne folosim de ceea ce se poate, adică de nişte adevăruri parţiale. Una dintre cele mai înţelepte ziceri din limba noastră, care se cuplează excelent cu afirmaţia că *"adevărul supără pe om"*, glăsuieşte: *"Adevărul umblă cu capul spart"*, întrucât nimeni nu ştie cu precizie care este adevărul, în plan axiologic. Este preferabil, în această situaţie, aşa cum ne învaţă credinţa noastră creştină, să ne raportăm mai degrabă la bine şi mai puţin la adevăr. Desigur, nici binele nu dispune de vreun etalon, dar fiecare om ştie ce este bine, îl recunoaşte şi-l înţelege din instinct. Reducând lucrurile la esenţial, orice om ştie şi înţelege că începutul binelui este să ai aer, apă, hrană, adăpost şi un minimum de siguranţă pentru ziua de mâine. Pentru a putea aprecia adevărul însă ai în primul rând nevoie de informaţie. Depinde de unde o ei şi cât te ajută propriul cap să poţi prelucra informaţia, sau să folosim un cuvânt la modă azi - s'o poţi procesa. În materie de politică treaba dintotdeauna a politicienilor a fost să ne spună cât de bine conduc ei treburile ţării şi cât de fericiţi trebue să fim noi sub oblăduirea lor. Opoziţia, dimpotrivă, se străduieşte să ne arate cât de greşit, de meschin se comportă puterea şi cum ar îndrepta ea lucrurile dacă am vota-o. Fiecare ne propune un anumit tip de informaţie. Fiecare operează cu adevăruri parţiale, cu jumătăţi sau sferturi de adevăr, care avantajează teza proprie. De pildă, puterea actuală din România, deşi roasă de corupţie şi pusă, fără precedent în istorie, pe jefuirea ţării, în perfectă continuitate cu fostul regim comunist, spune de ani de zile unui popor înfometat şi flămânzit că o duce bine şi flutură zilnic pe sub năsul nostru aceleaşi slogane, potrivit cărora într'un viitor oarecare, *"de aur"*..., vom scăpa de sărăcie. Ce nu spune şi nu ne explică este cum se face că, după atâţia ani de pace, România nu este capabilă să asigure un trai decent poporului, sub raportul hranei, locuinţei, sănătăţii şi Justiţiei. De aceea o întrebare mi se pare firească: sunt oare cei care ne conduc mereu - şi nu mai scăpăm de ei - aceleaşi figuri jalnice de politicieni, pe care îi vedem mereu, până la greaţă, pe ecranele televizoarelor, pe toate canalele - apţi să se afle în fruntea ţării ori s'au dovedit cu totul incapabili de o astfel de sarcină, cu adevărat grea? Dar pentrucă ne aflăm sub zodia democraţiei: cum se face că ei câştigă mereu alegerile? Mereu aceiaşi *"cronies"*, cu excepţia perioadei '96-2000, când la putere a ajuns *"Emil Constantinescu cel... învins"* şi trupa lui de babalâci, fricoşi şi incapabili... Nu există, cu excepţia unui tembelism de proporţii naţionale scuza neinformării, când toată lumea vede cu ochiul liber că în România se trăieşte sub limita cea mai de jos a sărăciei de către imensa majoritate a populaţiei. Este ca şi cum ai spune: Nu-mi dau seama - nu sunt informat! - că mi-e foame, frig şi că-s bolnav, pentrucă Guvernul afirmă contrariul - că sunt sătul, încălzit şi sănătos! Ei cred - şi am mai afirmat-o - că dacă o ducem din rău în mai rău, dacă am ajuns în coada Europei la toate capitolele, apoi de vină suntem şi noi, sau în primul rând noi. Există în România o minoritate infimă care mănâncă, fără să aibă vreun merit, şapte pite - prost e cine i le dă! Circulă o glumă tristă: se zice că dela anul *"cornul şi laptele"* vor fi înlocuite în şcoli cu *"cotul şi pişcotul"*, sub semnul progresului. Cel mai rău îl constituie faptul că, în politica românească, s'a manevrat de aşa manieră încât să nu mai avem pe cine alege. Care ar fi deci soluţia?

CÂMPUL ROMÂNESC DIN HAMILTON

Centrul Cultural "Nae Ionescu" dela Câmpul Românesc

Aranjaţi să fiţi la
"CÂMPUL ROMÂNESC"
-HAMILTON, ONTARIO CANADA-
În săptămâna

TABEREI DE VARĂ

ASOCIAŢIA CULTURALĂ ROMÂNĂ
HAMILTON, ONTARIO, CANADA
Vă invită să petreceţi anul acesta vacanţa de vară la

CÂMPUL ROMÂNESC
18 IULIE - 25 IULIE 2004

Tema Simpozionului din acest an este:
România 2004, aşteptări şi limite...

TIMP DE O SĂPTĂMÂNĂ
PETRECEŢI VACANŢA
ÎNTR'O ATMOSFERĂ ROMÂNEASCĂ

Aduceţi cu Dvs. corturi sau treilere pentru dormit
Pentru informaţii suplimentare, telefonaţi la:
(905) 389-0644; (905) 548-4821; (905) 387-0637

"RECONSTRUCȚIA PNȚCD VA ÎNCEPE DIN BANAT"

Gheorghe Ciuhandu

Rezultatul alegerilor locale arată că PNȚCD este puternic doar în Banat, acolo unde a fost înființat în 1869 Partidul Național al Românilor din Banat și Ungaria și de aici va începe reconstrucția PNȚCD, se arată într'un comunicat semnat de Gheorghe Ciuhandu.

Gheorghe Ciuhandu care, potrivit datelor furnizate de Biroul Electoral Municipal, și-a adjudecat al treilea mandat la Primăria Timișoara, cu 59,02 la sută din voturi spune că, pentru ca reconstrucția partidului să aibă succes, este nevoie de toți cei care cred în *"soluția creștin-democrată"*.

"Suntem hotăriți ca de aici să începem reconstrucția partidului", precizează Domnul Ciuhandu. Președintele Consiliului Național de Conducere al PNȚCD afirmă că partidul său a parcurs din anul 2000 *"un drum greu, un drum al Golgotei, dar și unul al unor clarificări necesare"*, iar insuccesele și umilințele din ultimii ani i-au îndepărtat de PNȚCD pe *"cei care nu credeau cu adevărat în ideile susținute de generațiile de membri sau simpatizanți care s'au succedat dela înființarea PNȚ în 1926"*.

Vicepreședintele țărănist consideră că integrarea României în Uniunea Europeană este pusă în pericol de politica internă *"falimentară"* a PSD, ca și de greşeli de politică externă, iar prezența unui partid creştin-democrat puternic ar facilita procesul de integrare, prin *"sprijinul din partea familiei partidelor creștin-democrate care domină Parlamentul European"*.

"Acum, mai mult ca oricând, membrii și simpatizanții noștri trebue să acționeze cu hotărire pentru succesul candidaților noștri care se află în luptă pentru funcția de primar. Un bilanț mai bun după finalizarea alegerilor locale este o premisă favorabilă pentru succesul reconstrucției", se mai arată în finalul comunicatului.

CREŞTEREA ECONOMICĂ DIN ROMÂNIA NU ESTE MERITUL CLASEI POLITICE

Raportul anual al Institutului pentru Management Development scoate la iveală un lucru bun, chiar dacă suntem la coada listei. Şi asta pentrucă este primul an când România a intrat în calcule, rapoartele pentru anii 2001, respectiv 2002 nebăgându-ne în seamă. Pentru a se afla locul unei ţări în clasamentul IMD, s'au avut în vedere 320 de criterii, cuprinse în patru mari grupe: performanţe economice, eficienţa guvernării, a afacerilor şi infrastructura.

Dacă la capitolul infrastructură ne clasam pe locul 40, mai mult datorită resurselor umane de care dispunem, iar la eficienţa afacerilor suntem pe locul 42, în ceea ce priveşte performanţele economice şi guvernarea ne aflăm pe ultimele locuri, cu doar 31 de puncte din 100. Asta înseamnă că actuala creştere economică a ţării este dată mai degrabă de eficienţa afacerilor decât de măsurile politice luate în ultimul timp. Cu alte cuvinte, Guvernul Adrian Năstase influenţează mai puţin creşterea economică a României decât încearcă să o prezinte. Chiar politicile fiscale şi legislaţia sunt criteriile la care stăm foarte prost.

Potrivit profesorului universitar doctor Dumitru Porojan, directorul IRECSON, cel care a adunat datele pentru România, la finalul anului 2004, vom fi mai jos cu vreo trei sau patru locuri. *"Într'un an electoral, eficienţa unei guvernări se reduce, iar acest fapt scade automat locul nostru în clasamentul IMD. Sigur vom avea parte de măsurile populiste, care se iau în această perioadă, măsuri care nu întotdeauna sunt binevenite şi care pot influenţa mediul de afaceri sau chiar inflaţia. Totuşi, este o onoare faptul că suntem luaţi în calcul de acest institut"*, susţine Dumitru Porojan.

Cât priveşte criteriile la care stăm bine, în clasamentul primelor 30 de state cu peste 20 milioane de locuitori ne putem lăuda cu un loc 6 la finanţele publice, un onorabil loc 8 în ceea ce priveşte productivitatea muncii sau un loc 16 pentru sistemul de educaţie. Suntem la coada clasamentului IMD la implementarea tehnologiilor moderne în economie, la taxe sau la balanţa contului curent. Continuăm să mergem prost cu exporturile comerciale, inflaţia ori în ceea ce priveşte investiţiile străine. Nici cu taxele reale percepute agenţilor economici nu stăm prea bine .

INDEPENDENŢA JUDECĂTORILOR

Urmare din pag. 2

suri pentru minimalizarea sau chiar eradicarea acestui flagel".

Obiectivele cercetării au vizat identificarea factorilor şi a circumstanţelor care generează şi favorizează actele de corupţie în sistemul judiciar, precum acelea care produc disfuncții și afectează negativ calitatea actului de Justiţie.

Cele 39 de întrebări ale chestionarului au avut în vedere, în principal, următoarele aspecte: trăsăturile generale ale sistemului judiciar, independenţa judecătorilor şi presiunile exercitate asupra acestora, statutul social-economic al judecătorului, integritatea şi rezistenţa la corupţie, percepţia negativă asupra Justiţiei, relaţia cu Parchetul, relaţia cu mass-media.

Chestionarul a fost distribuit tuturor Curţilor de apel, pentru a fi completat de toţi judecătorii din ţară, sub rezerva anonimatului.

Rata participării judecătorilor la completarea chestionarului a fost de peste 99 la sută, respectiv 3,403 de judecători din 3.422.

Studiul a relevat faptul că *"media funcţionalităţii sistemului judiciar românesc este de 75 la sută"*. Concret, Justiţia funcţionează în doar 75 la sută din cazuri, conform opiniei judecătorilor. *"Această cifră este sensibil mai ridicată decât cea furnizată de beneficiarii sistemului de Justiţie: nivelul de satisfacţie al cetăţenilor faţă de sistemul judiciar este de 38 la sută, iar al companiilor comerciale de 28 la sută - conform Băncii Mondiale (2001) - iar nivelul încrederii populaţiei în sistemul judiciar a oscilat în jurul valorii de 50 la sută"*, susţine sursa citată.

În ceea ce priveşte calitatea cadrului legislativ, doar 7,5 la sută (medie ponderată) din judecători sunt mulţumiţi de calitatea legislaţiei româneşti, un procentaj aflat mult sub limita critică (70-80 la sută), iar 86 la sută dintre judecătorii chestionaţi consideră că nivelul calitativ scăzut al legislaţiei afectează calitatea actului de Justiţie.

O altă cauză care afectează sistemul judiciar românesc este supra-aglomerarea Curţilor cu cauze, 97 la sută dintre judecători pronunţându-se în acest sens. Pe de altă parte, judecătorii consideră că, în general, dispun de condiţii de muncă, de salarizare şi de locuinţă satisfăcătoare. În ceea ce priveşte informatizarea, doar 44 la sută dintre judecători dispun de calculatoare, dar mai puţin de jumătate (41 la sută) le utilizează efectiv. Aceasta relevă o acoperire efectivă cu tehnică informatică de 18 la sută la nivelul întregii ţări. Acoperirea este satisfăcătoare (peste 61 la sută acoperire efectivă) în ceea ce priveşte bazele de date de legislaţie (80 la sută) şi jurisprudenţă (50 la sută), în timp ce alte tipuri de baze de date sunt extinse cu precădere la nivelul instanţelor superioare. Totodată, judecătorii arată, în marea lor majoritate că se impune acordarea de indemnizaţii suplimentare celor cu un volum de activitate mai mare (complexitate sau cantitativ).

Chestionarul a fost supus analizei şi propunerilor Consiliului Superior al Magistraturii, precum şi reprezentanţilor unor organizaţii interne şi internaţionale, guvernamentale şi neguvernamentale (Liga Apărării Drepturilor Omului, Centrul pentru Resurse Juridice, Transparency International, US Aid, GRASP, ABBA-CEELI).

În raport se arată că această evaluare, avându-se în vedere specificul şi finalitatea sa, precum şi segmentul social căruia i-au fost adresate întrebările, nu a fost concepută ca un sondaj de opinie clasic, ci ca o modalitate atipică de consultare a corpului judecătorilor din întreaga ţară, cu privire la funcţionalitatea sistemului din care aceştia fac parte.

ILIESCU RECUNOAŞTE: DACĂ NU INTRĂM ÎN U.E.ÎN 2007, PUTEM AŞTEPTA PÂNĂ ÎN 2020

Preşedintele Ion Iliescu a declarat, recent, că orice idei privind nerespectarea calendarului de aderare a României la UE sunt *"lipsite de înţelepciune şi de înţelegere"* şi a atras atenţia că a nu intra în UE în 2007 poate să însemne amânarea integrării chiar până în 2020.

Şeful statului a precizat că România şi Uniunea Europeană au stabilit un calendar comun în privinţa aderării. *"Lucrăm mână în mână cu Comisia Europeană pe un calendar clar: încheierea negocierilor în acest an, semnarea tratatului de aderare anul viitor şi integrarea în 2007"*, a adăugat Iliescu.

Preşedintele a apreciat că orice discuţii pe această temă *"nu fac decât să tulbure apele şi manifestă şi o oarecare inconştienţă"*.

"A nu intra în 2007 nu înseamnă, cum vrem noi, 2010. Poate să însemne 2020. Adică să nu ne jucăm cu asemenea chestiuni, să ne angajăm cu toţii în proiectul şi programul pe care îl avem. Să facem în 2004 ceea ce trebue şi să asigurăm integrarea în 2007", a mai spus Ion Iliescu.

Uniunea Europeană pregăteşte un mecanism de monitorizare mai strict pentru România şi Bulgaria, care ar permite amânarea aderării cu un an sau mai mult dacă o ţară nu-şi îndeplineşte promisiunile făcute în cursul negocierilor, relatează corespondentul BBC la Bruxelles, citând surse oficiale.

Comisia Europeană lucrează încă la detalii, care nu vor fi probabil făcute publice decât în Septembrie, dar diplomaţi europeni au confirmat corespondentului *BBC* că va fi vorba de un mecanism constrângător, care va fi înscris în tratatul de aderare. *"Va fi o aderare condiţionată, care ne va permite să amânăm cu un an sau mai mult intrarea unei ţări care nu-şi transpune angajamentele în practică"*, a declarat o sursă dela Bruxelles.

Negociatorul-şef cu UE, Vasile Puşcaş, a declarat, că unul dintre atributele Comisiei Europene este verificarea progreselor realizate în vederea aderării de către statele candidate, răspunzând unor comentarii de presă privind monitorizarea României de către Comisia Europeană.

"Comisia Europeană monitorizează şi în acest moment ceea ce se întâmplă în România, dar şi în celelalte state membre şi candidate. Acesta este unul dintre atributele Comisiei, de a verifica implementarea legislaţiei europene în statele membre şi progresele realizate în vederea aderării de către statele candidate", a spus Puşcaş.

MUZICA-VIDEO CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANȚE, MUZICĂ UȘOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluţia 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form.AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX

import-export & distribution of publications and media
Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC

4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel: (416) 332 9777 - Fax : (416) 332 8777

PSD SCADE ÎN OPŢIUNILE ELECTORATULUI IAR PRM ARBITREAZĂ TURUL DOI

Urmare din pag. 1

La fel ca şi în alte localităţi din ţară, unde liderii D.A. au anunţat că vor accepta alianţe cu PRM şi PUR pentru a *"detrona"* PSD. Practic, astfel, D.A. renunţă la etichetarea PRM ca partid extremist şi îi dă acestuia recunoaşterea de care are atâta nevoie, mai ales după ce Vadim Tudor s'a lepădat de antisemitism. Probabil, PD şi PNL vor avea nevoie de PRM şi la alegerile din toamnă şi de aceea acum curtează partidul lui Vadim. Ca şi Partidul Umanist Român (PUR), fost aliat al PSD şi care a reuşit să obţină circa 6 procente în primul rând datorită suportului mediatic al trustului Intact care este condus de preşedintele partidului, Dan Voiculescu, un personaj, să ne amintim, implicat în spălarea fondurilor familiei Ceauşescu.

Ce va face D.A.?

Alianţa D.A. nu are doar problema de imagi[illegible] alianţei cu PRM. Va trebui cât de curând să stabilească procentele pe care cele două partide, PNL şi PD, le vor avea pe listele parlamentare din toamnă, ca şi pretendentul la postul de premier. Deja, frecuşuri există în alianţă. Aşa cum, datorită acestor dispute, D.A. nu a prezentat liste comune decât la Bucureşti şi Cluj. Marele *"hop"* al D.A. va fi încheierea listelor pentru parlamentare fără scandal. Dar în acelaşi [illegible] guvern. Deocamdată, D.A. are în jur de 33 la sută ca procentaj. Puţin pentru a forma guvernul. Poate spera că va creşte cu încă trei-patru procente şi miza pe sprjinul parlamentar al PUR şi PRM, însă cu toate handicapurile care vin dintr'o astfel de alianţă. Ca atare, D.A nu trebue să se îmbete că a *"câştigat"*. A luat, ce-i drept, o opţiune serioasă pentru toamnă, însă până la victorie mai este mult.

NEVOIA DE ADEVĂR, DREPTATE ŞI CONDUITĂ CIVILIZATĂ

Urmare din pag. 1

Astfel, legitimitatea persoanei care a redactat, a scris cu propria-i mână, a semnat şi a datat ***(24 Decembrie 1989)***, în calitate de ***preşedinte al Comitetului F.S.N., funcţie ce i-a fost încredinţată abia la 26 Decembrie 1989***, aşa-zisul *"decret"* prin care s'a hotărît înfiinţarea unui *"Tribunal Militar Excepţional"* şi judecarea soţilor Ceauşescu care, de fapt, au fost judecaţi, condamnaţi şi executaţi pe ***25 Decembrie 1989***.

Se întreabă şi acum, majoritatea cetăţenilor români, cum a fost posibil un asemenea eveniment, în condiţii de certă ilegalitate şi într'o zi de mare sărbătoare creştină. Numai păgânii de pe vremea lui Nero (împărat roman, crud şi ambiţios, care, în final, s'a sinucis) şi a procuratorului Pilat, erau capabili de asemenea hotărîri.

Evenimentul, aşa cum s'a petrecut în mod real, poate fi socotit un *"păcat originar"*, cu consecinţe nefaste pentru ceea ce s'a întâmplat ulterior.

În legătură cu *"revoluţia"* din Decembrie 1989, despre care s'a scris din belşug, personajul-cheie al acelor evenimente, în afară de rezultatele strălucite obţinute la Institutul Energetic din Moscova (*"O şcoală de prestigiu recunoscută pe plan internaţional"*, cum personal o numeşte la pag. 30 din volumul *"Revoluţie şi reformă"*), şi-a descoperit şi o aprinsă vocaţie pentru scris, fiind pe punctul de a-şi întrece predecesorul şi în acest domeniu. Aşa se face că, fiind foarte sensbil şi, probabil, interesat de modul cum sunt percepute evenimentele din Decembrie 1989, a luat condeiul şi cu o ambiţie de invidiat, la pag.15 (din volumul menţionat mai sus), a scris, negru pe alb: *"Eu* (autorul cărţii, n.n.) *am respins ca fiind lipsite de temei acele interpretări ce au pus revoluţia pe seama unui complot"* şi, mai departe (pronunţându-se în stilul său caracteristic, ambiguu), *"...ceea ce nu exclude posibilitatea ca anumite cercuri şi servicii de spionaj să fi elaborat asemenea scenarii"* (de care era sau nu străin!, n.n.). Iar la pag.16 din aceeaşi carte, precizează: *"Mulţi protagonişti ai scenei politice au invocat revoluţia ca pe o umbrelă pentru tot soiul de interese"* şi, în continuare, pe un ton de atotcunoscător: *"Ştiu că nu s'au văzut nici războaie şi nici revoluţii pure, fără profitori"*. Nu ne surprinde spiritul vizionar, aproape profetic, al autorului în ceea ce priveşte existenţa profitorilor postrevoluţie.

În cei 15 ani care au trecut dela evenimentele din Decembrie 1989, numărul acestor profitori a tot crescut, valoarea *"agoniselii"* lor atigând sume fabuloase, ce întrec orice închipuire. Agoniseala lor s'a realizat prin încălcarea legilor (suspect de permisibile) şi prin abuzuri de tot felul care, la fel de suspect, de-a lungul acestei perioade, au fost uşor trecute cu vederea chiar de organele însărcinate cu supravegherea şi respectarea legii. Aşa au apărut *"miliardarii de carton"*, mulţi, din ce în ce mai mulţi. Astăzi, aceştia îngroaşe rândurile partidului-stat (P.S.D.) şi se mândresc că sunt înnobilaţi cu titlul de *"baroni"*. Cetăţeanul român, naiv şi credul, se tot întreabă, cum a putut autorul cărţii (*"Revoluţie şi reformă"*), autonumit *"sărac şi cinstit"*, să se lase înconjurat de o sumedenie de asemenea *"baroni"* şi *"ciocoi ai acestui timp"*, care au sărăcit ţara în aşa măsură încât a ajuns de râsul tuturor, şi a curcilor. Autorul cărţii poartă o mare răspundere şi în această privinţă.

Revenind la aşa-numita *"revoluţie"* din cartea personajului nostru, în totală contradicţie cu cele afirmate de autorul ei, s'au exprimat numeroase personalităţi din ţară şi străinătate: oameni politici, ziarişti, analişti, istorici şi chiar şefi de stat. În acest sens merită să citâm câţiva dintre aceştia: Virgil Măgureanu, Nicolae Militaru, Mihai Lupoi, Iosif Constantin Drăgan, Vlăduţ Nisipeanu, Cozmin Guşă, precum şi: Jean François Demian, Lev Mavrozov, Alexandre de Maranche, Erich Honecker, Vaclav Havel şi însuşi Mihail Gorbaciov (la ultima sa întâlnire cu Nicolae Ceauşescu din 4 Decembrie 1989) etc., etc... Relatările acestora, în media scrisă şi audio-vizuală autohtonă şi străină, despre adevăratele acţiuni ce au precedat, s'au produs concomitent ori au succedat evenimentelor din Decembrie 1989 au condus, fără echivoc, la concluzii contrare celor afirmate în celebra carte *"Revoluţie şi reformă"*. Autorul acesteia, socotindu-se *"deţinătorul"* adevărului absolut în materie, la orice discuţie în care este abordat subiectul respectiv, invariabil, ripostează iritat, ţâfnos şi, uneori, chiar injurios. De ce oare? Îl supără, probabil, adevărul!

Aşa se face că, deşi, intelectual autentic, dar şi doctor honoris causa a numeroase instituţii de profil din străinătate şi din ţară (într'o singură zi i s'au decernat două asemenea onorate titluri), la Arad, la acest capitol putând fi înscris în cartea recordurilor), nu se sfieşte să-şi gratuleze criticii cu epitetele: caraghioşi, scârnavi, veleitari, obraznici, lichele etc., amintindu-ne de mai vechile sale etichetări din anii '90: golani, măi animalule etc.

Regretabil este că, pe plan comportamental, personajul cu pricina nu prea a învăţat din relaţiile cu: Vaclav Havel, Tony Blair, Juan Carlos, Bush, Chirac şi chiar dela Vladimir Putin, şi alţii care, în mod cert, nu au scris atâtea cărţi şi, poate, nici nu au fost onoraţi cu atâtea titluri ştiinţifice.

Românii au o vorbă: modestia este caracteristică numai spiritelor aristocratice. Poate că au dreptate!

Cu toată dorinţa şi zbuciumul Românilor de a afla ce s'a întâmplat cu adevărat în România, în Decembrie 1989, nu se vor bucura prea curând de această şansă pentrucă, cineva (Sic?!) a dispus măsura secretizării arhivelor pe o perioadă de 40 de ani.

Iată, aşadar, că ceea ce nu s'a întâmplat în nici una din fostele ţări socialiste şi nici în fosta URSS, s'a produs foarte repede în România, chiar după prăbuşirea regimului totalitar comunist.

Şi, iar, Românii îşi pun firesc întrebarea: de ce şi cu ce sop? Cine are interesul să ne ascundă adevărul la care, noi, cetăţenii ţării, cei dintâi, avem acest drept? Nu cumva, acolo, în scaunul cel mai de sus, cineva se află încă stăpânit de viciul puterii năclăite de *"ciocoii acestui timp"*, o adevărată *"tumoare socială"*, cu efecte distrugătoare pentru marea majoritate a cetăţenilor?

În legătură cu acest subiect, merită să fie menţionată aici afirmaţia lui Al. Bârlădeanu (înscrisă la pag.230 din cartea intitulată *"Alexandru Bârlădeanu despre Dej, Ceauşescu şi Iliescu"* - convorbiri cu Lavinia Betea, apărută la Editura Evenimentul Românesc, Bucureşti, 1989), din care citâm: *"Se vor descoperi toate, adevărul iese până la urmă la iveală. Abil, Iliescu ştie să facă fraze din doi peri"* şi, în continuare (la pag. 234 din aceeaşi carte), Alexandru Bârlădeanu afirmă - citâm din nou: *"Fără îndoială că va veni momentul cânt toate aceste lucruri, morţi misterioase din '90, ca şi provenienţa neaşteptată a unor averi la anumiţi oameni care nu pot dovedi legal o bază de pornire etc., vor fi aflate şi bine ştiute. Adevărul nu poate fi ascuns decât pentru un timp* (cel mult *"40 de ani"*, n.n.), *nu pentru eternitate"*.

După înălţurarea regimului totalitar comunist, s'a purces la elaborarea unei noi legi fundamentale prin care să se statorniceacă reglementări specifice unui regim democratic în România. Ceea ce, în fapt, în graba referendum-ului din Decembrie 1991 s'a şi înfăptuit. O Constituţie hibridă care, după intrarea ei în vigoare, a fost uşor şi cu nonşalanţă eludată, deseori, chiar de cele trei puteri nou create în România după evenimentele din Decembrie 1989.

Pentru edificarea cititorului, este de ajuns să amintim că personajul cheie al evenimentelor din Decembrie 1989, în unele dintre cuvântările sale a sugerat (la Satu Mare) introducerea recursului în anulare chiar în cazul sentinţelor prin care s'a hotărît restituirea proprietăţilor (caselor) naţionalizate de comunişti după 6 Martie 1945, socotind că proprietatea privată este un *"moft"*, aşa cum s'a exprimat la Focşani. Demonstrându-şi consecvenţa în respectarea ideologiei căreia i-a consacrat neabătut întreaga sa gândire, acelaşi personaj, în sprijinul *"tezelor"* lansate la Satu Mare şi Focşani, recent a subliniat că, citâm: *"A garanta proprietatea este una şi a garanta material este alta"*, neţinând, astfel, seama de prevederile noii constituţii, scoasă cu forcepsul la Referendum-ul din Octombrie 2003, aruncând, într'un fel, la coşul de gunoi chiar şi normele juridice internaţionale care reglementează această materie şi pe care avem obligaţia să le respectăm, în vederea aderării ţării noastre la structurile europene. Cum se poate explica această nouă sfidare a unor norme internaţionale obligatorii, de către acelaşi personaj?

În condiţiile presiunii internaţionale, aflată însă mereu sub ameninţarea sâbiei politice, Justiţia noastră s'a împleticit de multe ori în acţiunile ei, aşa încât numeroase hotărîri nedrepte au fost constestate la Tribunalul dela Strasbourg care, respectând principiile fundamentale ale dreptului, a respins hotărîrile injuste ale instanţelor româneşti, dând câştig de cauză petenţilor, obligând în acelaşi timp statul român la plata despăgubirilor respective ce ating în cele mai multe cazuri sume fabuloase care grevează bugetul, şi aşa destul de sărac al ţării, iar în ultimă instanţă cetăţeanul contribuabil nevinovat de decizia strâmbă influenţată de factorul politic. Este încă un exemplu grăitor al modului cum un *"om politic prin excelenţă"* înţelege să respecte prevederile constituţionale, că *"Nimeni nu este mai presus de lege"*. Cititorul nostru trebue să cunosacă faptul că la Tribunalul dela Strasbourg se află numeroase cauze respinse pe nedrept de instanţele româneşti şi că admiterea lor de către această instanţă internaţională înseamnă nu numai o notă proastă privind profesionalismul Justiţiei noastre, dar şi o tot mai mare povară materială pentru cetăţeanul român.

Trebue reamintit aici că acelaşi personaj şi-a făcut simţită prezenţa inspiratoare în desfăşurarea mineriadelor (fapt recunoscut cu fermitate chiar de Luciferul acestora - Miron Cozma - într'o emisiune televizată la Tucă-Show: ortacul minerilor, la întrebarea *"cine se face vinovat de mineriade?"*, a răspuns, fără ezitare: *"Primele două persoane aflate în fruntea ţării"*. Sunt bine cunoscute consecinţele nefaste pentru România după mineriadele din primele luni ale anului, din 13-15 Iunie 1990 şi din Septembrie 1991. Personalităţi politice marcante, şi nu numai, precum şi media scrisă şi audio-vizuală, uluită de ceea ce s'a putut vedea, observa şi constata, a tras un semnificativ semnal de alarmă privind direcţia total greşită către care se îndreaptă România sub conducerea de atunci. Rezultatele ulterioare au confirmat din plin cele semnalate.

Ne aflăm în anul 2004, la aproape 15 ani dela tragicele evenimente din Decembrie 1989. Le-am numit tragice pentrucă după arestarea cuplului Ceauşescu (22 Decembrie 1989), inexplicabil şi aproape neverosimil, au fost omoriţi 942 de Români, majoritatea tineri, neînarmaţi, aflaţi cu piepturile goale în faţa unei himere numită sardonic *"revoluţie"*.

Acelaşi lacăt al secretizării arhivelor împiedică aflarea adevărului despre moartea acestor nevinovaţi. Se presupune că abia după desecretizarea arhivelor se va putea afla cine se face vinovat de moartea acestor tineri nevinovaţi.

Pe parcursul perioadei ce s'a scurs din Decembrie 1989, diferite personalităţi politice şi ziarişti din România şi-au exprimat opiniile în legătură cu evenimentele de atunci şi despre personajele marcante ale momentului. De aceea, vom reda mai jos unele dintre ele.

Astfel, Alexandru Bârlădeanu (la pag.208 din cartea amintită mai sus), fiind întrebat: *"Ce i-aţi prezis lui Ceauşescu?"*, a răspuns, - citâm: *"Am spus că acest om nu va sfârşi decât în catastrofă, prezicere pe care i-am comunicat-o lui Gogu Rădulescu, iar acesta i-a transmis-o lui Adrian Păunescu care mi-a redat-o cu complimentul că am un simţ al prezicerii viitorului"*. Iar, la întrebarea: *"Dar despre viitorul lui Iliescu ce-aţi spune?"*, Al. Bârlădeanu a spus, - citâm: *"Că mi-e teamă să nu sfârşească în indiferenţă publică generală"*.

Personajul în cauză va fi capabil să-şi înfrângă orgoliile, ambiţia şi dorinţa oarbă de putere?, se întreabă, pe bună dreptate, cei mai mulţi dintre Români.

Cu câtva timp în urmă, acelaşi personaj, fiind întrebat dacă mai candidează (parcă a cincea oară!), zeflemist, a răspuns că *"Preferă să lase lumea în ceaţă la acest capitol"*. Prin acest răspuns ambiguu se caracterizează el însuşi.

Un înţelept a avertizat că, *"celui ce doreşte cu tot dinadiansul puterea, aceasta să nu i se încredinţeze"*. În această privinţă, istoria noastră, şi nu numai, ne oferă exemple zguduitoare.

Tot Alexandru Bârlădeanu (la pag.235 din cartea sus amintită), printre altele, afirmă, citez: *"Îi reproşez lui Iliescu faptul că în momentul în care se decidea soarta lui Ceauşescu, de fapt soarta ţării, lucrurile le-a hotărît numai el cu câţiva anonimi (*"*unii dintre iniţiaţii în misterele de atunci, Sergiu Nicolaescu*"*, subliniat în întrebare), *apăruţi din neant. A fost ocolit organul răspunzător al FSN, căruia i s'a substituit un grup de oameni, în acel moment nealeşi şi nenumiţi de nimeni"*.

În finalul convorbirii cu Lavinia Betea, autoarea cărţii amintite mai sus, la pag.250, se află afirmaţia lui Alexandru Bârlădeanu, citâm: *"Ca om politic depinde de felul cum înţelegi să serveşti ideea de umanitate şi care sunt valorile fundamentale pe care le aperi: Adevărul, libertatea, dreptatea"*.

Se poate presupune că personajul cu pricina, în cei peste 50 de ani de activitate politică a aflat despre *"ideea de umanitate şi valorile ei fundamentale"* dar, probabil că conştiinţa şi gândirea i-au fost aşa profund pătrunse de strălucita ideologie răsăriteană încât nici acum şi nici în viitor nu va dori sau nu va mai avea timp să-şi revizuiască propriile idei, în scopul îndreptării situaţiei grave din ţara noastră, al cărei nefast ziditor se poate mândri că a fost.

La o foarte recentă emisiune - B1TV -, din 22 Martie 2004, moderator Radu Moraru, având ca invitaţi pe generalul Victor Stănculescu, un personaj cu rol suspect de marcant în Decembrie 1989, şi Ion Cristoiu, un ziarist, uneori, foarte incomod pentru *"politicienii"* noştri, au fost abordate pro-

Continuare în pag. 6

ÎN CĂUTAREA PATRIMONIULUI DE VALORI PIERDUTE

Col.(r) M. PÂRVULESCU

Într'o emisiune televizată (cu tânărul jurnalist de excepţie Robert Turcescu), ineglabila Doamnă Doina Cornea a invocat, ca fiind una dintre cele mai nefaste consecinţe ale comunismului, pierderea credinţei. Nu neapărat credinţa într'o divinitate, ci în adevăr, în dreptate, în onoare, în demnitate şi în cei din jurul nostru. Cu alte cuvinte, pierderea a ceea ce s'ar putea numi, *"inestimabila zestre de valori morale"*, de către toate popoarele care s'au aflat sub comunism.

Patrimoniul imens al valorilor morale româneşti a fost, ca şi în cazul tuturor popoarelor lumii, rezultatul unor îndelungate acumulări, al unei necontenite depozitări în conştiinţa şi comportamentul oamenilor, a tot ceea ce s'a socotit a fi reţinut ca mod de viaţă şi demn de a fi transmis urmaşilor.

Acest proces nu putea fi întrerupt sau curmat şi zestrea risipită sau pierdută, decât datorită unei schimbări catastrofice, (nu neapărat naturală), ceea ce explică de altfel dispariţia multor civilizaţii umane.

Instaurarea comunismului în diferite regiuni ale lumii secolului XX a constituit o astfel de împrejurare catastrofică.

Negând în totalitate valorile trecutului, (cu excepţia comunei primitive invocată ca *"ideal"* pentru viitor), comunismul a impus printr'o violenţă aberantă, o răsturnare drastică a gândirii, a mentalităţii şi comportamentului, creind un nou context în care noţiunile au căpătat o semnificaţie contrară sensului lor anterior. Ruptura definitivă cu trecutul s'a realizat prin nimicirea, în sensul fizic al cuvântului, tuturor însemnelor, simbolurilor sau a oricăror reprezentări materiale ale acestuia. Concomitent, ca prioritate, au fost înlăturaţi fizic toţi cei care prin studii, experienţă sau performanţe în gândire, erau purtători ai valorilor trecutului, socotite *"anacronice"* sau *"decadente"*. Aceasta este de altfel raţiunea de ordin ideologic, a represiunii comuniste.

Câteva cazuri invocate mai jos, (din sutele de mii care au însângerat lumea), sunt relevante.

• În vara anului 1941, la scurt timp după ce a respins trupele sovietice de pe teritoriul de Răsărit al Poloniei pe care îl cotropiseră în 1939, armata germană a descoperit în pădurea dela Katyn mai multe gropi comune în care fuseseră aruncaţi, cu un glonţ în ceafă, 15.000 de ofiţeri polonezi în uniformă de campanie. Ca urmare a stării de mobilizare generală, majoritatea acestora erau în realitate învăţători, profesori, avocaţi, ingineri, doctori etc. Cu alte cuvinte, cel puţin absolvenţi de studii liceale şi universitare.

Chemaţi la faţa locului de către autorităţile germane, reprezentanţii organismelor internaţionale umanitare, au stabilit inclusiv pe baza ziarelor şi scrisorilor datate, găsite asupra celor asasinaţi şi a datei la care fuseseră plantaţi arbuştii care mascau existenţa gropilor comune, că masacrul fusese săvârşit pe timpul ocupaţiei sovietice. Deşi a negat acuzaţia, Moscova a recunoscut-o, prin Boris Elţin după 1990. Deoarece în 1939, armara roşie a capturat peste 35.000 de ofiţeri polonezi, fără a fi eliberat nici unul, se deduce că ceilalţi peste 20.000 de ofiţeri se mai află încă în gropi comune ascunse în aceeaşi regiune, (astăzi parte a teritoriului Ucrainei).

Din punctul de vedere al ucigaşilor, acest asasinat a fost pe deplin justificat de nevoia *"construirii comunismului"* în teritoriul *"eliberat"*, proces în cadrul căruia intelectualii, ca purtători ai trecutului, trebuiau oricum identificaţi şi eliminaţi. Faptul că ei se aflau deja în captivitate, a simplificat sarcinile *"organelor"* însărcinate cu ideologizarea populaţiei poloneze lipsite de prezenţa cunoscătorilor adevărului şi a istoriei la nivel mediu şi universitar.

• Dacă la nivelul la care se afla, populaţia poloneză trebuia *"curăţită"* şi ferită de influenţele negative măcar de astfel de elemente *"burgheze"*, în cazul unor popoare din Asia de Sud-Est, trecerea la comunism a început, (potrivit unor relatări ale vremii din revista *"Paris Match"*), cu exterminarea ştiutorilor de carte socotiţi pătura cea mai retrogradă şi irecuperabilă pentru a fi transformată în oameni *"noi"*, iar sapa, cu care au fost omoriţi, cel mai avansat mijloc tehnologic aflat la îndemână.

• La câteva zile după invadarea din 1940 a teritoriilor româneşti din Răsărit, ţăranca Ecaterina Olaru-Dascăliţa din satul bucovinean Băineţ, a fost împuşcată în grădina casei de către doi soldaţi sovietici, după ce trecuse pe sub sârma pe care aceştia o întinseseră pentru a marca forntiera nouă dintre URSS şi România şi care despărţea gospodăria ei în două.

Asasinarea de către doi soldaţi cu dotare de război, ai unei supra-puteri militare, a unei femei, pare neverosimilă. Există însă o explicaţie care scapă mereu analiştilor. Şi în acest caz, ca şi în alte sute de mii de asasinate, masacre sau exterminări, este vorba de ciocnirea dramatică între două moduri de a percepe relaţiile interumane.

Pe de o parte, lumea căreia îi aparţinea Ecaterina Olaru, care crescuse şi dăduse la învăţătură şapte copii. Deşi conştientă de posibila reacţie violentă a militarilor sovietici, ea nu şi-a pus probabil, nici un moment problema că ar putea fi ucisă atunci când i-a înfruntat pe cei doi soldaţi sovietici. Moartea de om era în concepţia ei, ca şi în a celorlalţi în mijlocul cărora trăise, ceva cumplit şi inadmisibil. A lua viaţa cuiva, era în lumea ei, un gest suprem al disperării, fricii sau răutăţii. Nu-i bănuia de aceea pe tinerii militari de vârsta copiilor ei, capabili de o astfel de faptă. De aceea, în momentul în care glonţul ucigaş a pornit din arma îndreptată împotriva ei, ea trebue să fi fost cuprinsă de o imensă uimire.

Pe de altă parte, era lumea acelor militari care nu puteau fi nici ei lipsiţi de sentimente elementare omeneşti. În minţile lor sau în fotografiile din buzunarul dela piept al uniformei, purtau poate, imaginea propriilor bunici, mame, soţii sau surori. Ei erau însă deja produsul unui proces de spălare a creierelor care se desfăşura în URSS de peste 20 de ani şi care se numea *"creerea omului de tip nou, a omului sovietic"*. Ca *"om nou"*, soldatul sovietic nu avea nevoie de un ordin pentru a împuşca o femeie. El fusese convins că trăieşte într'o lume a exploatării sângeroase, înlăturată prin lichidarea fizică a exploatatorilor, doar pe teritoriul patriei lui sovietice. Mintea sa fusese golită de mentalităţi *"burgheze"* ca iubirea, mila, toleranţa sau compătimirea, fiind înlocuite de sădirea urei nelimitate pentru tot ceea ce nu este sovietic.

Instruiţi şi *"educaţi"* în credinţa că orice proprietate personală este rezultatul unei exploatări a altora, iar vinovaţii trebue lichidaţi, soldaţii sovietici ajunşi în teritoriile româneşti, s'au trezit faţă în faţă cu proprietari de case, de pluguri, de animale, de cultură sau de pământ. Ecaterina Olaru-Dascăliţa, deşi desculţă şi având în mână doar o seceră şi un coş pentru lucernă, întruchipa *"capitalismul exploatator"*, faţă de care soluţiile le erau cunoscute. Aceasta era chiar raţiunea pentru care fuseseră dotaţi cu armament şi muniţie şi fuseseră trimişi să *"elibereze"* lumea.

• •
•

Pentru refacerea zestrei de valori pierdute, popoarele care s'au eliberat de comunism trebue să refacă traseul aceluiaşi proces secular pentru recuperarea acesteia

NEVOIA DE ADEVĂR

Urmare din pag. 5

bleme legate de evenimentele de acum 15 ani, dintre care, redăm mai jos pe cele mai semnificative.

Ion Cristoiu a afirmat, printre altele, că, citâm: *"după Decembrie 1989, dintre personajele care au avut un anume rol atunci, încet, încet unele au dispărut din arena politică, iar altele chiar din viaţă"* (pronunţând numele unora). Ziaristul, în acest cadru, invocând un aşa-zis *"blestemul Ceauşescu"* şi, afirmând că, *"de atunci şi până astăzi, dintre toţi, singurul care nu a avut nici un necaz, ci a triumfat, este Ion Iliescu, după uciderea lui Ceauşescu"*, întrebându-l pe generalul Victor Stănculescu ce crede, acesta a răspuns, citâm: *"Poate, scapă"*.

În cei 15 ani care au trecut de atunci, personajul nostru a avut simpatizanţi, iar pe parcurs, la aceştia, s'au mai adăugat alţi numeroşi ignoranţi şi naivi, dar şi mulţi profitori şi nenumăraţi oportunişti. Şi, surprinzător, dirijorul corului apologetic al acestora este chiar un distins-linguşitor om de cultură. O tristă şi dureroasă excepţie a spiritualităţii româneşti de astăzi.

Personajul nostru, caracterizat de apetitul perpetuului cârmuitor, în toată perioada a *"odrăslit"* şi a format un pupil, voinic nevoie mare, care şi-a întrecut maestrul printr'o desăvârşită aroganţă însoţită de un arţag uşor disimulat care, la rându-i, întinând memoria uni celebru diplomat român din perioada interbelică, sugerând imaginea acestuia, şi-a lansat propriul pupil, nu numai încrezut, precum a fost şcolit dar, mai ales, neadevărat de obraznic. Cu asemenea specimene, rod al şcolii sale, care, în fapt, reprezintă vârfurile şi rezerva de cadre a partidului-stat, marele maestru se poate mândri, spre nefericirea Românilor care, în neştire, continuă să se lase fascinaţi de năvala distrugătoare a minciunii oficiale.

Există ipoteza că personajul nostru ar mai avea şanse de reabilitare în conştiinţa poporului român care, în ultimii 15 ani, a fost victima originalei sale strategii politice, dar mai ales în faţa istoriei. Altfel, va rămâne în afara ei, rezervându-i-se un loc, mai mult sau mai puţin periferic, pentru care nu l-ar invidia nici asasinatul său predecesor.

Sunt oameni care învaţă din greşelile altora şi chiar din propriile greşeli. Iar personajul nostru, fiind un inegalabil performer în această materie, are, dacă vrea, din ce să înveţe.

În prezent, Românii cred parcă mai puţin ca altădată în autenticele valori spirituale, aceasta fiind un semn rău. Se poate afirma că un popor care îşi pierde virtuţile şi valorile reale îşi riscă propria existenţă.

De aceea, pentru a-şi asigura perenitatea, Românii trebue să arunce cât mai urgent la lada de gunoi zgura şi nonvalorile, să-şi apere cu străşnicie tot ce are mai curat, mai bun şi mai autentic pe plan spiritual, şi nu numai.

Numai aşa îşi va regăsi, ca altădată, locul în rândul lumii civilizate şi prospere.

Dan COSMULESCU

COMMON SENSE Automotive Inc.
General Repairs to All Makes & Models
John (Ion) Moran
• Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
• Reparaţii generale la toate modelele
• Certficare tehnică
• Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection
Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714
Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00
702 King Street East, Hamilton, Ont. L8K 1T3
Wentworth King St. E. Sanford Ottawa Main

FARISEII CASTEI POLITICE, CANCERUL NAŢIUNII ROMÂNE

Florin Oprea SĂLCEANU

Nu mai este nici o îndoială în ceea ce priveşte morala creştină a actualilor pungaşi ai puterii. Ei se vor şi chiar dau de înţeles Românilor că sunt mai presus de orice condiţie umană, unici şi de necontestat, că nimeni nu are dreptul să spună adevărul că în patrusprezece ani ei au destabilizat echilibrul economico-social în modul cel mai criminal pentru a pune mâna pe putere şi a dirija după bunul lor plac destinul naţiunii. Gregari prin trivialitatea lor logoreică au sfidat şi continuă să sfideze, cu bună ştiinţă, ordinea firească şi de drept a naţiunii, lovind în interesele naţiunii prin organizarea structurilor mafiote de partid, de familie şi de neamuri. Şi continuă să îşi manifeste aroganţa la cele mai înalte cote prin comportamentul huliganismului politic.

Partidul de stat este un exemplu puternic, dar îi urmează PNL şi PD, dar şi partidul vadimian. Formate din cele mai otrăvitoare cadre ale fostului comunism ceauşist au atins norma cea mai de sus a reificării, care au manevrat (şi continuă la modul subtil) ţiganiada pentru murdărirea credibilităţii Românilor în Lume. Motivul susţinerii cruciadei ţigăneşti prin toate statele Europei a fost câştigarea puterii financiare şi distrugerea stabilităţii economice, cronicizând sărăcia generalizată. Sărăcia a atins cote alarmante şi majoritatea politicienilor, în caricaturismul lor deşănţat, se dedau la acţiuni grosolane împotriva moralei creştin-ortodoxe a naţiunii. Minciuna promisiunilor este arma cea mai des folosită şi modul de propagare este foarte eficient dela tribuna Parlamentului. Ochiul şi mintea Românilor, echilibraţi din toate punctele de vedere, observă deşănţarea acestor viperoni politici din Parlament. Aranjamentul arhitectural al tribunei are acelaşi nod al grandomaniei ceauşiste şi vibrează continuu, cu efect negativ, o ameninţare directă asupra întregii naţiuni. Intenţionat s'a creat un astfel de coloseum arhitectural, o dovadă în plus că scursorile otrăvitoare ale ceauşismului sunt roase sufleteşte de reziduurile ideologiei comunismului reacţionar şi nu vor să intre în putrefacţia gunoaielor istoriei falsificate chiar de ei.

Fariseii castei politice nu se jenează de faptul că sunt prinşi la lumina zilei cu minciuna, cu hoţia, cu peşcheşul, că organizează în toate amănuntele festivismul politic de cea mai joasă speţă. Interesul lor a atins culmea mitocăniei, o mitocănie permanent hrănită cu miasmele hoitului comunist la care nu renunţă. Alegerile locale au trecut iar alegerile generale sunt tot mai aproape şi activitatea lor capătă accente tot mai otrăvitoare, încercând să abată atenţia naţiunii dela problemele cele mai fundamentale cu care se confruntă de ani şi ani...

Dovada că fariseii castei politice vor să îşi menţină lojele puterii, manipulând pe milioane de Români, este toarte ADEVĂRATĂ: - felicitări colorate şi scumpe - trimise de primul ministru, de viitori candidaţi; ospăţuri cu mititei, udate din belşug cu bere (plătite din banii publici), toate date numai şi numai pentru a crea un efect al bunăstării şi cumpăra voturile săracilor pensionari şi someri.

MITA UN RĂU ASUMAT: 60% DINTRE ROMÂNI DAU ŞPAGĂ

———Dan BITU———

O cercetare recentă a institutului GfK în Europa Centrală şi de Est relevă o societate din ce în ce mai tolerantă la corupţie şi la practicile pe care aceasta le implică. Prin compararea datelor obţinute cu cele ale unui studiu din 2001 referitor la aceeaşi temă, a reieşit o tendinţă îngrijorătoare de transformare a mitei în instrument social.

România şi Slovacia sunt ţările în care cei mai mulţi oameni cred că mita este o parte firească a vieţii, iar cine vrea să trăiască, trebue să dea mită (33% şi respectiv 40%). Tendinţa cea mai îngrijorătoare o are România, care, prin comparaţie cu 2001, când doar 24% din populaţie era *"împrietenită"* cu mita, în 2003/2004 nivelul a crescut la 33%. Nu acelaşi lucru s'a întâmplat în Slovacia, unde tendinţa este descrescătoare, înregistrând 48% în 2001 şi 40% în 2003/2004. Din acest punct de vedere, România se află astăzi la nivelul ridicat la care se afla Ucraina în 2001. Toleranţa la mită a scăzut în ultimii trei ani la vecinii noştri dela Nord, cu nouă puncte procentuale.

Cei mai toleranţi cu mita sunt Românii cu vârsta cuprinsă între 55 şi 64 de ani (40%). Un procent destul de ridicat din cei care păşesc acum în viaţă (15-24 ani - 28,5%) au deja format un grad de toleranţă faţă de mită, considerând-o o parte absolut firească a vieţii.

În ceea ce priveşte repartiţia acestor percepţii în funcţie de zone, observăm un nivel de toleranţă scăzut în Bucureşti - 24% şi foarte ridicat în restul ţării, în special în localităţile cu peste 200.000 de locuitori - 40%. De altfel, şi în celelalte medii urbane cu mai puţin de 50.000 de locuitori şi in cele cuprinse între 50.000 şi 200.000 de locuitori, procentele sunt ridicate - 35,8% şi respectiv 38,7%.

Mita este aproape instituţionalizată, existând foarte puţini Români care spun că nu au folosit niciodată acest instrument - 37%. În ţări ca Polonia, Austria, Slovenia, Serbia şi Muntenegru, Bulgaria numărul cetăţenilor care afirmă că nu dau mită este aproape dublu, înregistrând pes'e 70%. Comparativ cu 2001, în România, Ucraina, Austria şi Ungaria nivelul celor care recunosc că apelează la mită pentru rezolvarea problemelor este în creştere.

Cel mai corupt domeniu - sănătatea

În opinia Românilor, cel mai corupt domeniu este sănătatea. 35% percep acest sector ca fiind cel în care mita se întâlneşte cel mai mult, urmat de sistemul de Justiţie (25%), poliţie (15%) şi administraţie (12%).

În condiţiile în care Românii ar trebui să înfiereze public practicile corupţiei, majoritatea ar fi dispusă să participe la demonstraţii de stradă împotriva corupţiei. Cei mai mulţi care şi-au arătat disponibilitatea să participe la demonstraţii sunt cei din Bucureşti (67%), localităţile cu mai puţin de 50.000 de locuitori (67%), localităţile cuprinse între 50.000 şi 200.000 de locuitori (63%). Nu aceeaşi atitudine o au cei din localităţi cu peste 200.000 (în general reşedinţe de judeţ) care ar fi dispuşi doar în proporţie de 45% să combată public corupţia. De altfel, cum am precizat şi mai sus, aceşti locuitori şi-au declarat un nivel ridicat de toleranţă faţă de practicile corupţiei.

Fenomenul are o explicaţie simplă: în aceste oraşe sunt concentrate toate structurile administrative locale şi centrii zonali de putere, iar traseele mitei sunt foarte clar jalonate. În aceste condiţii oamenii preferă o astfel de structurare a vieţii sociale, pentrucă o **cunosc şi s'au obişnuit cu** ea. Încercările de schimbare ale acestui sistem pot întâmpina rezistenţe majore în aceste localităţi.

Zonele în care percepţia corupţiei este foarte accentuată sunt şi cele mai dezvoltate din punct de vedere economic (Dobrogea - Constanţa, Ardeal, Muntenia şi Bucureşti). Cu toate acestea, populaţia din aceste provincii se simte stăpânită de aceste practici şi doreşte eliminarea lor. În Dobrogea, 71% din populaţie se declară împotriva corupţiei şi ar dori să participe la manifestaţii de stradă pentru combaterea acesteia, în Bucureşti şi Muntenia - 67%, în Ardeal - 59%.

Statul trebue să lupte împotriva corupţiei

Opinia unanimă a locuitorilor din Europa Centrală şi de Est este că statul trebue să lupte împotriva corupţiei, şi nu cetăţenii. Astfel, procentele celor care au aceste percepţii variază foarte puţin, în funcţie de stat, în intervalul 80-90%, cele mai scăzute valori înregistrându-se în Bulgaria (73%) şi Lituania (77%). În România cele mai mari aşteptări dela stat în această privinţă le au persoanele din Oltenia, Banat, Bucureşti şi Dobrogea.

România - din ce în ce mai coruptă

În ceea ce priveşte percepţia corupţiei ca fenomen generalizat, Românii cred în proporţie de 86% că trăiesc într'un stat din ce în ce mai corupt. Nivelul acestei percepţii a crescut faţă de 2001, când acest indicator înregistra 75%.

95% dintre bucureşteni cred că România este un stat corupt, opinie explicată printr'un nivel mai ridicat de informare decât locuitorii din provincie.

În comunism nu era atâta corupţie

Participanţilor la cercetare li s'a solicitat să aprecieze nivelul actual al corupţiei în comparaţie cu perioada comunistă. În România s'a înregistrat cel mai mare procent de persoane care consideră că pe vremuri nu era aşa multă corupţie, 63%. În nici o ţară din blocul fost comunist nu s'a mai înregistrat un procent atât de ridicat. Cei mai mulţi Români care împărtăşesc această opinie sunt peste vârsta de 45 de ani (mai accentuată la sectorul de vârstă 55-64 ani). Această tendinţă poate fi explicată mai degrabă printr'o nostalgie faţă de perioada tinereţii decât ca o percepţie obiectivă a vremurilor, deoarece aceştia par a fi uitat că în comunism trebuia să dai mită chiar şi pentru a cumpăra mâncare.

Guvernul nu vrea să rezolve problema corupţiei

Marea majoritate a cetăţenilor din Europa Centrală şi de Est consideră că guvernele nu doresc rezolvarea problemelor legate de corupţie. Comparativ cu 2001, în România numărul persoanelor care au această opinie a crescut dela 54% la 71% în 2004.

Mita fluidizează activitatea aparatului guvernamental

În România aparatul guvernamental nu ar funcţiona fără mită. 55% dintre participanţii la sondaj împărtăşesc această opinie. Cel mai îngrijorător este faptul că tinerii au asimilat deja acest sistem. În intervalul de vârstă 15-24 ani, 58% sunt convinşi că fără mită nici măcar ceea ce funcţionează azi în aparatul guvernamental nu ar mai funcţiona. Aceeaşi părere o împărtăşesc şi 58% din tinerii cu vârste cuprinse între 25 şi 34 de ani. După vârsta de 55 de ani, oamenii percep mai puţin mita ca element esenţial al funcţionării aparatului guvernamental.

Necesitatea socială a corupţiei este împărtăşită de 54% din populaţia României, astfel că aceştia sunt consolaţi şi convinşi că lupta împotriva corupţiei nu are sens pentrucă aceasta a existat întotdeauna şi va exista în continuare. Un procent ridicat al celor care au această convingere - 57% - îl regăsim în intervalul de vârstă 35-54 de ani. Un nivel îngrijorător al celor resemnaţi îl regăsim la tinerii între 15 şi 24 de ani, care în proporţie de 55% cred în perenitatea corupţiei.

Poliţiştii, oficialii şi oamenii de afaceri corupţi formează o reţea şi se susţin reciproc.

Poliţiştii, oficialii şi oamenii de afaceri corupţi formează o reţea şi se susţin reciproc

Această opinie este susţinută de cei mai mulţi intervievaţi din ţările participante la studiu. În România, 88% din populaţie crede în existenţa acestor reţele de corupţie, iar pensionarii percep cel mai puţin acest fenomen.

PENTRU VÂNZĂRI
ŞI CUMPĂRĂRI DE CASE
Apelaţi la:

COLDWELL BANKER

ELITE REALTY

ULTIMATE SERVICE

George & Dorothy Donison
Sales Representatives

775 Upper Wentworth Street
Hamilton, Ontario, L9A 4V7

Tel: (905) 388-1110
Fax: (905) 388-1736
Email: donison @ coldwellbanker.ca

DEMNITARI ÎMBOGĂŢIŢI PESTE NOAPTE

Declaraţiile de avere ale demnitarilor, unele actualizate după un an, arată că funcţiile publice le priesc din plin. Unii au reuşit să adune - în doar câteva luni - mii de euro, case şi maşini. Serban Mihăilescu, Remus Truică, Ristea Priboi, şefii dela vamă sunt doar câţiva dintre ei, la care se adaugă consilieri dela Guvern sau Administraţia Prezidenţială, care au strâns sute de milioane de lei în mai puţin de un an!

Declaraţiile de avere arată nu doar cât de repede creşte bunăstarea celor aflaţi la putere, ci şi faptul că într'o ţară în care leafa medie nu depăşeşte 150 de euro, iar pensia medie este în jur de 55 de euro, demnitarii şi funcţionarii guvernamentali sunt de-a dreptul oameni bogaţi, prin comparaţie cu cetăţenii de rând. Iată câteva exemple de bunăstare social-democrată.

Miki Şpaga

Fostul secretar general al guvernului Şerban Mihăilescu, demisionat în urma acuzaţiilor de corupţie aduse unui consilier de-al său, a reuşit ca în doar şase luni şi jumătate să economisească 10.800 de euro! În declaraţia dată la eliberarea sa din funcţie, pe 3 Noembrie 2003, afirma că deţine conturi de 19.200 euro, iar pe 21 Mai 2004 el declară 30.000 de euro. Deşi spusese iniţial că are bunuri ce produc venituri de peste 10.000 euro pe an, mai bine de patru luni (între declaraţiile completate pe 27 Iunie 2003 şi 3 Noembrie 2003) valoarea contului său a rămas încremenită la 19.200 euro. Odată cu actualizarea declaraţiei, am aflat că sursa producătoare de venituri este o firmă a soţiei demnitarului, care pare să fi făcut afaceri bune în ultimele luni. Mihăilescu şi-a păstrat pământul dela Cornu, casa de paiantă, locuinţa în construcţie (de 400 mp) şi autoturismul Peugeot 406.

Remus Truică

Directorul de cabinet al primului-ministru, secretarul de stat Remus Truică, a reuşit să agonisească în zece luni şi jumătate 25.000 de dolari şi aproape trei hectare de pământ. Presa a relatat recent că funcţionarul guvernamental a dobândit într'o manieră controversată un teren la Snagov, zonă în care proprietăţile imobiliare sunt scumpe şi foarte căutate. Dacă pe 2 Iulie 2003 Remus Truică trecea în dreptul conturilor 287.000 dolari (din vânzarea acţiunilor deţinute de soţia sa), în noua sa declaraţie, actualizată pe 17 Mai 2004, suma s'a mărit la 312.000 dolari. N'au intervenit schimbări în privinţa celorlalte bunuri declarate iniţial: o casă, o parte din-tr'o casă de vacanţă, un spaţiu comercial şi trei autoturisme. Remus Truică ne-a spus că diferenţa de bani (cei 25.000 de dolari) provine din vânzarea acţiunilor deţinute de soţia sa. *"Acţiunile au fost vândute în 2002 şi 2003, mai aveam să primim o tranşă de bani"*, a spus Remus Truică.

Adrian Bălănescu

În nici 8 luni, un oficial al Secretariatului General al Guvernului (SGG) şi-a luat casă şi maşină. La 17 Iunie 2003 secretarul de stat dela SGG Adrian Bălănescu trecea în declaraţia sa de avere doar liniuţe care arătau că e un funcţionar sărac-lipit. Declaraţia făcută de Bălănescu la eliberarea sa din funcţie (pe 5 Februarie 2004) menţionează un apartament de 100 mp (măricel, deci!) evaluat la mai puţin de 800 milioane de lei (bani cu care e greu de găsit un apartament de 50 de mp într'un cartier mai acătării din capitală), precum şi un Renault fabricat în 2001. Oficialul SGG spune cum i-a crescut averea în câteva luni: *"pe baza sumelor de bani puse la dispoziţie de fiică"*.

Dan Iosif

Consilierul de stat Dan Iosif a rămas sărac şi dator. Nu are trecute în actuala declaraţie decât creanţe de 50.000 euro şi obligaţii de 200.000 euro. În 2003, avea trei maşini: o Toyota şi două jeep-uri Cherokee. Recent, liderul Acţiunii Populare, Mugur Ciuvică, declară că Dan Iosif investeşte 120.000 de dolari în locuinţa de serviciu aparţinând Protocolului de Stat şi cerea PNA să ancheteze de unde are banii. Afirmaţiile vin la scurt timp după ce Guvernul a aprobat un proiect de lege potrivit căruia casele de protocol vor putea fi vândute.

Unii funcţionari au pierdut socoteala caselor şi terenurilor

Ministrul delegat pentru Administraţia Publică, Gabriel Oprea, pare să nu mai ştie nici când şi-a cumpărat terenurile. Dacă în Ianuarie declara un teren de 1.000 mp cu construcţie de 750 mp dobândit în 2002, pe 20 Mai el susţine că are din 2003 terenul pe care se ridică construcţia cu pricina. Nu e de mirare scăparea, având în vedere că ministrul Oprea mai are în proprietate alte două terenuri cu construcţii, patru apartamente, trei case (imobile din închirierea cărora obţine peste 10.000 de euro, anual) şi două spaţii comerciale, la care se adaugă şi un Mercedes.

Şi alţi demnitari îşi cam încurcă proprietăţile: deputatul PSD Radu Liviu Bara şi-a trecut abia în declaraţia din această lună un teren întravilan dobândit în 1997, care nu apare în 2003. O casă de vacanţă *"a întinerit"* cu un an (anul dobândirii fiind acum 1997, deşi iniţial era '96).

Subsecretarul de stat dela SGG Ilie Dincă declara anul trecut un teren agricol de 2,5 hectare pe care îl are din 1999; s'a răzgândit acum: terenul e din '98. Tot în 2003 declara un teren întravilan de 480 mp dobândit în 2000. Acum terenul are 500 mp şi e din.... 1995! Dincă pomeneşte şi despre o casă de vacanţă. Anul trecut era vorba despre o locuinţă de 50 mp dobândită în 2000, acum declară una de 70 mp, aflată în proprietatea sa din 2003.

Cancelarul Alin Teodorescu a făcut cunoscută valoarea acţiunilor pe care le deţine la IMAS: peste 1,3 miliarde de lei. El a trecut în document şi un apartament în plus (dobândit în 1975), pe lângă bunurile declarate cu o lună în urmă: un apartament şi un Renault.

Consilierul de stat dela Administraţia Prezidenţială Gheorghe Paşcu a agonisit, între Iunie 2003 şi Mai 2004, 450 milioane de lei, (peste 10.000 de euro) ajungând dela un depozit de 850 milioane la 1,3 miliarde lei! Nu are datorii de peste 5.000 de euro şi nici nu şi-a înstrăinat bunurile - terenul, apartamentul, casa şi autoturismul Peugeot - ca să putem presupune că sporirea averii din conturi ar proveni din vânzarea unor acareturi.

Una dintre expertele dela guvern (Departamentul Relaţia cu Parlamentul), Nadia Badea, a strâns într'un an 8.000 de euro, reuşind să-şi acopere şi obligaţiile de peste 10.000 de euro din 2003. Contul i s'a umflat dela 12.000 de euro la 20.000 de euro, fără a înstrăina nimic din bunurile declarate cu un an înainte: 8 hectare de teren, 4 apartamente, o casă de vacanţă şi două autoturisme.

POVESTE TRISTĂ

România sufletelor moarte

Roxana IORDACHE

Este o poveste despre România actuală, care reflectă boala morală ce ne caracterizează ca popor. Suntem în NATO, aspirăm la Uniunea Europeană, dar ne aflăm, sufletește, foarte departe de lumea civilizată.

Un popor frumos și sănătos este cel care iubește animalele, tot așa cum iubește oamenii. Poporul frumos și sănătos are spirit comunitar, acționează deopotrivă pentru binele aproapelui și pentru ocrotirea animalelor.

Noi nu (mai) suntem un popor frumos și sănătos. Nu avem liantul comunitar necesar pentru definirea identității responsabile. Nu ne iubim între noi și avem printre noi monștri care poartă ilicit numele de oameni.

Peste tot în lume se mai produc crime, violuri, hoții și alte nelegiuiri, dar nicăieri în lumea civilizată nu se poate concepe cruzimea față de animale. Cel mult excepție nenorocită, ea este condamnată de întreaga societate și aspru pedepsită de lege.

În România nu există o lege pentru protecția animalelor și prevenirea cruzimii față de prietenii noștri credincioși. La fel ca în toate aspectele vieții românești și în privința atitudinii față de animale suntem intens polarizați: de o parte iubitorii devotați, de cealaltă, cei care urăsc animalele.

Se dovedește că iubitorii de animale au disponibilitate față de aproape, sunt sensibili la grijile oamenilor. Cei ce urăsc necuvântătoarele nu iubesc nici oamenii, sunt agresivi și egoiști. Ei simt nevoia în permanență să se răzbune pe cineva, pentru propriile deficiențe și ratări. Numai că instrumentele răului acționează eficient, pe când iubitorii binelui sunt, la noi, blocați în acțiune.

Nefiind o comunitate motivată, societatea românească este o societate ratată. Ea naște monștri. Ucigași de păsări, pisici și câței. Dominați de ură și lași. Numai un laș poate lovi un animal.

O evoc pe Roxi, o cățeluță tânără, ca un pui de căprioară. Cei ce au găsit-o au numit-o Roxi. Una dintre cele mai pline de viață cățeluțe, vioaie și jucăușă. Mă conducea, nopțile, până acasă și se bucura să mă însoțească. Mângâierea și cuvântul de alint erau mai importante pentru ea decât mâncarea.

Împreună cu alți doi câței comunitari - o cățeluță mică, albă și înflorată căreia i-am zis Bibi (dela bibelou sau bibilica) și un cățel gri-bălțat și mirat pe care l-am botezat Gică - Roxi a fost adoptată pe lângă o mică sală de jocuri mecanice, curată și cu interdicție la alcool, aflată la gura de metrou Basarab de pe Șoseaua Nicolae Titulescu din București, sectorul 1. Toți trei câței au fost sterilizați prin grija Fundației Brigitte Bardot.

Într'o noapte, Roxi dormea liniștită pe pervazul sălii, când un nenorocit a venit și a lovit-o violent în burtică. Lașul a fugit și n'a mai venit niciodată pe acolo. Patronul, angajații sălii de jocuri și noi, ceilalți prieteni ai animalelor din zonă, am fost revoltați dar, din păcate, ne-am dovedit incapabili de a repara răul. Răul a fost eficient, pe când doritorii de bine au fost impotenți.

Efectele răului nu s'au declanșat imediat. Dar după câteva zile, din cățeluța veselă pe nume Roxi a rămas o imagine vie a suferinței tăcute. Ochii ei strălucitori de bucuria vieții deveniseră două bobițe migdalate pline de tristețe resemnată. Abia se ridica să meargă să-și facă necesitățile. În rest, stătea pe un covoraș, într'o poziție imposibilă, tot timpul sprijinindu-se în lăbuțele din față și cu picioarele adunate circular pe lângă burtica inflamată, care o durea atât de tare încât nu putea suporta nici o altă așezare a corpului. Nici nu dormea, pentrucă nu se putea culca. Abia mai mânca, atât cât să nu te refuze să ia, delicat, în botic, câte un biscuit. Nu plângea, nu scotea nici un sunet. Suferea în tăcere, era numai durere. Mai mult de o săptămână a pătimit așa.

Iar noi n'am fost în stare să o ajutăm. O compătimeam, o mângâiam, plângeam, dar nu acționam. Nu mai conteză că nu din rea-voință, ci din neputință. Neputința societății românești pe care nu o putem schimba. Preocupată de campania electorală și de dosarele mele internaționale, m'am limitat să întreb cine mă poate ajuta cu o mașină să duc cățeluța la ecografie. Nu m'a putut ajuta nimeni, cine mă putea ajuta cu drag nu e aici, n'am mașină, iar taxiurile refuză să transporte câței. Am sperat și am așteptat, ca și ceilalți prieteni ai lui Roxi, să-și facă apariția și să salveze situația doamnele de legătură cu Fundația Brigitte Bardot, care sterilizaseră cățeii. Din păcate, ele au venit doar foarte târziu, neștiind ce se întâmpla.

Accesul la informație în România e o aventură, iar inițiativa, organizarea și mobilizarea, cel mult vise izolate, fără acoperire în realitate. După mai multe demersuri, în cele din urmă, prin apelul la cunoștințe iubitoare de animale am reușit să obțin niște numere de telefon, inaccesibile la numărul 931, *"informații telefonice"*. Un medic dela Fundația *"Patru lăbuțe"*, care de obicei asigura transportul, era la Craiova, la inaugurarea Fundației pentru protejarea urșilor (aflați în pericol din cauza parvenitilor dela putere și din falsa opoziție, la fel de preocupați de vânătoarea de animale, ca și de vânătoarea de posturi călduțe, dar în nici un caz de nevoile oamenilor și de protejarea animalelor neajutorate). Foarte drăguț, domnul în cauză mi-a dat numărul de telefon al unei doamne dela cabinetul sponsorizat de Fundația Brigitte Bardot în intervențiile dedicate câțeilor comunitari. La fel de amabilă, doamna respectivă mi-a dat numărul dela cabinetul cu pricina, unde am sunat, mi-a răspuns un tânăr medic foarte inimos, dar care și-a exprimat regretul că nu mă poate ajuta cu transportul, însă m'a somat să fac tot posibilul să duc cățeluța la ecografie până nu e prea târziu. Aceeași problemă: n'am găsit mașină.

Seara târziu am găsit-o pe Roxi parcă așteptându-mă. Dincolo de resemnarea din ochii ei, mă privea cu adâncă speranță. Poate speranța că mângâierea mea îi poate lua durerea, în așa fel încât să se poată ridica și să mă conducă acasă, veselă și sănătoasă, așa cum se obișnuise ea. Am stat mai mult, am mângâiat-o, i-am vorbit, i-am spus *"iubita mea, iubita mea"*, îmi venea să plâng dar nu plângeam pentrucă n-am vrut să-i fur speranța - acea speranță grăitoare în privire că suferința ei se va sfârși curând, privire pe care nu a mai avut-o niciodată în toate acele zile chinuitoare de suferință resemnată.

Când am plecat, m'a privit lung, lung, a dat să se ridice, am întors privirea, i-am făcut cu mâna, a ciulit urechile de căprioară și apoi nu m'am mai uitat în urmă, dar știu că privirea ei m'a condus până acasă. Când am ajuns, am plâns cu disperare, de neputința societății românești și mai ales de neputința mea de a o ajuta. Nu sunt cu nimic mai bună decât cei pe care îi blamez pentru pasivitate, pentrucă, deși actionez, nu găsesc mijloacele să concretizez acțiunea. Și fără mijloace de acțiune, nu folosește la nimic compasiunea. M'am rugat la Dumnezeu să mă ajute să o ajut pe cățeluță, să ne ajute să ne ajutăm ca să o salvăm sau să o ia la El în raiul nevinovăției. Ultimul gând m'a răscolit din nou împotriva propriei neputințe de a salva făptura neajutorată. M'am rugat să vină acele doamne dela Fundația Brigitte Bardot și să o salveze. M'am rugat ca a doua zi când ajung acolo ele deja să fi venit și să fi rezolvat ceea ce eu nu m'am învrednicit să fac.

Când am ajuns, domnul dela jocuri mecanice mi-a făcut semn. Mi-a povestit că, într'adevăr, una dintre doamne venise. Dar nu avea posibilitatea de transport în week-end, Sâmbăta și Duminica. Domnul a luat cățeluța în brațe și a încercat să convingă un taximetrist să o transporte. N'a reușit. Când așteptа cu gândul că poate se va îndura altcineva, Roxi s'a întins în brațele lui și a murit. Femeia a îngropat-o peste drum, sub un strat de iarbă proaspătă, peste care vor crește trandafiri.

Roxi doarme acum în brațe de înger, tot somnul pe care nu l-a putut dormi în vremea suferinței. Prietena mea s'a dus chiar azi, 5 Iunie, când scriu.

Și visez să acționez împreună cu toți cei care au aceleași convingeri, pentru ca nici un om și nici un animal să nu mai sufere neajutat și neconsolat în România mea. Visez la România mea în care totul e motivat, organizat, mobilizat, în care acționează mii de asociații comunitare, conservatoare, creștin-democrate și populare, pentru susținerea celor defavorizați și pentru protejarea animalelor. Visez la România mea salvată de pasivitate și vindecată de boala sufletească nimicitoare. Visez la România mea vie și dinamică, plină de energie creatoare și compasiune vindecătoare. Visez la România mea salvată de sufletele moarte care o secătuiesc. Și le doresc celor care fac rău animalelor și oamenilor să le dea Dumnezeu ca toată viața lor să trăiască în suflete durerea suferinței provocate de ei și remușcarea neodihnită pentru răul făcut. Numai așa putem ajunge la mântuire.

Din păcate, România mea e doar un vis. Real în America.

Odihnă dulce, Roxi, prietenă pierdută! Și iartă-mă pentru neputința mea. Atât de românească!

P.S. Alături de locul în care s'a chinuit cățeluța e o farmacie veterinară.

INTEGRAREA EUROPEANĂ

Gabi BRÂNZARU

Când țările vecine sărbătoreau intrarea în Uniunea Europeană, mii de Români înfulecau ciozvârtele și mititeii puși la bătaie de baronii locali, care de 1 Mai muncitoresc, s'au lansat în campania electorală. Muzica și veselia ce însoțea ospățul, udat din belșug cu bere pusă gratis la dispoziție de către ciracii și servitorii PSD-ului, bruia oarecum sărbătoarea vecinilor noștri și venea să arate că acest partid condus de vechii și străvechii comuniști, construiește azi capitalismul în România.

În acest sens vine însăși declarația Președintelui Iliescu, care după ce s'a întors dela Dublin unde, în acorduri beethoveniene a asistat la momentul istoric în care Uniunea Europeană a deschis poarta unor țări mult mai mici decât România și națiuni întru nimic superioare Românilor.

În concepția dumnealui, Opoziția din țară se face pe deplin vinovată pentru neintegrarea României în Comunitatea Europeană, perorând iarăși cu argumente nu doar ridicole dar și profund mincinoase, că întârzierea se datorează CDR. E adevărat că până acum am avut 2 președinți și unul a guvernat 10 ani în 3 mandate și dacă le analizăm destinul și prestația, constatăm lesne că Românii nu au fost niciodată inspirați când i-au ales. Însă, Domnul Iliescu n'a învățat nimic din ceremonia dela Dublin, și a uitat că sub conducerea sa țara a avut parte de mineriade, de blocarea privatizării, de îmbogățirea și consolidarea politică a generației de baroni care au dictat: Sărăcia, Hoția, Corupția.

Contractele oneroase, privatizările aranjate, fabrici, hoteluri și case de vacanță, conturi în bănci, pentru înalți potentați și familiile lor, televiziuni aservite ce laudă gașca cu firme prin paradisuri fiscale, reprezintă guvernarea lui Iliescu și Năstase.

Acum când se împlinesc, iată, 14 ani dela Duminica Orbului, mă uit cu frică la Românii ce se îmbulzeau la ciozvârtele, micii și berea baronilor și-mi este teamă că vor alege probabil, aceleași nulități ilustrisime, iar peste ani, la ora bilanțului, vom constata că am făcut noi greșeli pe care le vom fi plătit cu prețul speranțelor noastre înșelate.

Domnule Mircea Dinescu,

Cum pot să vă rabde pământul și cerul, după ce ați exprimat minciuna monstruoasă că Ion I. Moța și Vasile Marin (mari mucenici creștini ca ostași de elită ai Domnului nostru Iisus Hristos, educați la școala lui Corneliu Zelea Codreanu, cel mai bun Român din toată istoria noastră și unicul formator de caractere eroice) ar fi murit, nu pe câmpul de luptă, la Majadahonda, pentru apărarea Madridului de invazia hoardei bolșevice a lui Antihrist, ci într'o cârciumă madrilenă, în timp ce chefuiau?!?!

Nu vă ajunge bâlbâiala gravă cu care, de mult, v'a pedepsit Cel-de-Sus pentrucă, în anii regimului comunist, v'ați făcut frate cu dracul până la trecerea punții (a cărei traversare s'a desfășurat pe parcursul a 45 de ani) ?

Eu, unul, n'am nici o îndoială, dar vreau să știți și Dumneavoastră, că sentința ce vă așteaptă la Judecata de Apoi va fi (ca pentru toți Românii mincinoși, care, fugind de Adevăr și negându-L pe Dumnezeu, prin faptele lor drăcești, fac din România cea mai înapoiată și cea mai păcătoasă țară din Europa) azvârlirea în focul veșnic din Iad (Infern).

Cât despre C.N.S.A.S., i-am scris, de mult Domnului Onișoru că această instituție, în întregul ei, este eiusdem furfuris ca S.R.I. și ca Securitatea bolșevică, adică o instituție satanică.

Dar, pentrucă Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci așteaptă ca acesta să se pocăiască, vă îndemn și eu, Domnule Bâlbâit-cu-Gura-Strâmbă, să nu mai minți nicicând, ci să vă pocăiți, urmând învățătura creștină și ținând cont că *"Errare humanum est..."* Altminteri, adică de veți persevera minținд (urmând a doua parte a dictonului citat, anume *"... perseverare diabolicum"*), va fi vai de Dumneavoastră la Judecata Divină, singura dreaptă. À bon entendeur salut!

M. Derdena (Mihai Stere DERDENA), fost deținut anticomunist.

Adresa mea: blocul 29, ap.6, comuna Poiana-Câmpina, codul 107.425, jud. Prahova.

GUVERNUL ȘTERGE DATORIILE COMPANIILOR CU PROBLEME

România nu a reușit să obțină calificativul de economie de piață funcțională în raportul Comisiei Europene de anul trecut în primul rând din cauza volumului mare de datorii neplătite care s'au acumulat în economie. Ele perturbă piața și împiedică o apreciere reală a performanțelor economice. Nici legea falimentului nu a putut fi aplicată, de vreme ce o societate insolvabilă pretinde că are creanțe mai mari decât datoriile. Reducerea acestor arierate, cum sunt ele numite, a devenit o condiție esențială pentru succesul negocierilor de aderare.

În luna Februarie, Guvernul s'a angajat în fața Comisiei dela Bruxelles să inițieze acțiuni de natură să reducă arieratele în acest an cu 0.5% din PIB. Într'o declarație la Bruxelles, ministrul de Finanțe Mihai Tănăsescu a spus că acest nivel ar putea fi atins încă dela sfârșitul lunii viitoare. Planul său constă în esență în ștergerea datoriilor companiilor cu probleme. Scăpate de datoriile istorice, ele ar trebui, teoretic, să reintre în normal și să-și plătească de aici înainte toate facturile. Planul acesta nu este nou. El a fost aplicat parțial de mai multe ori și, într'o formă asemănătoare cu cea de acum, a fost anunțat de ministrul de Finanțe anul trecut, dar abandonat ulterior din cauza controverselor pe care le-a iscat. S'a văzut că ștergerea datoriilor unor întreprinderi are efecte perverse. Alte întreprinderi se vor considera încurajate să nu plătească factura la curent electric, de pildă, sperând că la un moment dat va interveni o amnistie. Argumentul invocat de fiecare dată în favoarea unei astfel de măsuri a fost acela al restructurării. Societățile vizate ar urma să fie restructurate, în așa fel încât să devină rentabile în noile condiții și să-și achite la timp facturile.

Planul acesta a fost combătut cu energie de economiștii cu viziune liberală, care au remarcat că restructurările au eșuat în toate cazurile. Ei au argumentat că singura soluție sănătoasă este falimentul, adică scoaterea de pe piață. Creditorii vor pierde, dar cel puțin prin faliment se preîntâmpină pierderile viitoare. Guvernul ezită însă să aplice soluția falimentului din evidente motive sociale și deopotrivă electorale. Din această cauză legea nouă a falimentului, pretinsă de Uniunea Europeană și care simplifică procedurile, zace de un an în comisiile parlamentare.

O soluție la aceste probleme este privatizarea, dar investitorii privați nu acceptă să preia o fabrică cu toate datoriile ei, așa încât revine soluția ștergerii datoriilor.

Surprize, surprize

N'am fost surprins de filmul cu eroicul Comisar Moldovan. Pe vremea când a fost eructat de Domnul Sergiu Nicolaescu era la modă să fii sluga Partidului la modul entuziast şi complet necondiţionat de vreo umbră de sfială faţă de adevărul istoric şi de bunul simţ elementar. Se purta de către atâţia alţii, cu aceeaşi dezinvoltură, slugărnicia deghizată în convingere pătimaşă încât se putea acorda *"the benefit of the doubt"* oricărei izbucniri de năvalnică, pasionată mărturisire a dragostei faţă de partid şi conducătorii lui geniali şi eroici. Iar Domnul Nicolaescu strălucea ca o adevărată şi roşie stea pe firmamentul acelei jalnice glorii cinematice sponsorizate generos de către Partid; totodată acest partid îi alimenta uriaşul narcisism, adolescentin până la o vârstă venerabilă. Era într'adevăr un adolescent frumos, voinic, atletic şi ignorant ca un dos de vacă, iniţial. Reuşea să satisfacă şi gustul uriaşei mahalale care nu se lăsa deranjată de băieţismele ieftine, americanoide, ale unuia ce se visa (şi realiza pe socoteala noastră) un echivalent autohton al lui James Bond, Tom Mix, Chuck Norris, etc., etc. Era tânăr şi-şi (satis)făcea nevoile de succes personal în faţa naţiei; era şi plătit foarte bine pentru toate astea.

Deci filmul ca atare nu ne-a surprins. Dar ne-a surprins scoaterea lui repetată din lada de gunoi şi proiectarea lui fără nici o jenă de către ProTV, (bănuim că la presiunile Domnului senator din poziţia oficială pe care D-sa o deţine în prezent şi, poate unor ambasade influente, *"to say the least"*.

Ne-au surprins, însă, următoarele:

a) Filmul acesta, ca şi multe altele din producţia acestui ilustru personaj, face, implicit şi explicit, apologia unei ideologii afirmativ revolute şi a unor regimuri bazate pe aceasta care s'au distins prin asasinarea a zeci de milioane de oameni pe toate meridianele lumii, vezi Rusia, Cambodgia, China, Vietnam, etc., etc., etc.

b) ProTV nu şi-a înştiinţat spectatorii că ar fi devenit peste noapte un post dedicat propagandei mai mult sau mai puţin discrete a Partidului Comunist din România;

c) în ciuda menţionatei ignoranţe iniţiale, nu putem crede că Domnul senator a rămas atât de ignorant în ce priveşte istoria propriei patrii încât să nu ştie că. dacă legionarii au însângerat istoria României, au făcut-o cu propriul sânge în proporţie de zeci de ori mai mare decât cu sângele altora, spre deosebire de comunişti; că departe de a fi doar o colecţie de brute şi asasini, printre ei s'au numărat intelectuali de frunte ai respectivei generaţii: Eliade, Gyr, Ion Barbu, Blaga, Mehedinţi, Cioran, Nae Ionescu, etc., etc., etc.: că de câte ori au recurs la violenţă, aceasta violenţă a fost doar o modestă reacţie la violenţa, cumplit de scump plătită; că aşa-zişii politicieni asasinaţi la Jilava, erau fără excepţie, implicaţi în omorîrea unor oameni fie complet nevinovaţi (cei 250 de legionari asasinaţi în lagăre după episodul Armand Călinescu, alt asasin cu delegaţie şi impunitate asigurată de Regele pe care Domnul poet Păunescu l-a iertat în numele naţiei), fie condamnaţi pe drept sau pe nedrept, dar oarecum în limitele legii, la termene precise de închisoare; că prin asasinarea majorităţii conducătorilor Mişcării Legionare, s'au facilitat erorile şi crimele din 1940-41, atâtea câte au fost; că, spre deosebire de comuniştii pe care Domnul senator continuă să-i laude, legionarii cer, în zadar, să fie judecaţi în perspectivă istorică, ca să evalueze cantitatea de vină proprie şi de vinovăţie a altora faţă de naţia asta necăjită.

Deci, proiectarea filmului menţionat constituie un act de nerusinată agresiune la adresa unor oameni, în majoritate morţi, asasinaţi fizic şi/sau moral, nu numai de către comunişti, şi faţă de care aproape toţi cetăţenii României au contractat o vinovăţie mai mult sau mai puţin semnificativă, precum şi faţă de familiile şi descendenţii acestor victime de profesie. Şi se ştie că nimeni nu poate urî mai definitiv, mai total, mai stupid decât pe cei faţă de care au contractat o vină. Incomoditatea acestei poziţii generează monştri; şi va continua să-i genereze atâta timp cât societatea istorică respectivă nu va fi obiectul unei analize oneste, imparţiale şi avizate. Există o reticenţă vinovată privind un asemenea demers, o frică animalică de adevăr şi de posibilele repercursiuni ale rostirii lui. Lasitatea morală face ca tăcerea, în cel mai bun caz, să reprezinte reacţia Românilor specializaţi în istorie faţă de această ultragiere neobrăzată a memoriei naţionale. Suntem singurii europeni aspiranţi (?) cărora le este teamă, o teamă animalică, de a se dezvinovăţi, de a se justifica şi de a acuza la rândul lor. Multe alte grupuri etnice au contractat vinovăţii grave faţă de naţia noastră, multe continuă să o facă având garanţia unei nemeritate impunităţi. Dăm impresia că ne scuzăm în permanenţă pentru faptul că îndrăznim să existăm, că suntem sau s'ar cuveni să fim, ciuca bătăilor, cei mereu vinovaţi.

Quo usque tandem?

Prof. Fred NĂDĂBAN

P.S. Desigur, o calamitate nu vine niciodată singură; filmul cu pricina pare a se combina cu altele pentru a alcătui un fel de serial conceput de un Minister al Adevărului, serial menit să *"restabilească"*, cu mânile curate, adevărul istoric, la nevoie până la rescrierea integrală a acestui adevăr, insuportabil pentru cei ce deţin puterea. Ar fi interesant de ştiut, ca explorare a patalogiei de masă, a genezei acesteia, ce spera ProTV şi Domnul senator să obţină, şi ce vor obţine de fapt.

Dacă ţinem seama de faptul că Domnul Nicolaescu face parte din clasa de rechini încă dinainte de Insurecţie şi că nu a lipsit nici un moment din această clasă faimoasă pentru nerusinare şi rapacitate, capabilă să jefuiască avutul naţional, dar complet incapabilă să găsească soluţii pentru valorificarea ruinei lăsate de comunişti, s'ar putea ca efectul realizat să fie diferit de cel anticipat. Chiar şi bizonul naţional atât de programatic deformat intelectualmente şi moralmente ar putea până la urmă să perceapă imensa şi neobrăzata minciună ce i se serveşte de atâtea decenii.

Doamne, oare ce s'ar întâmpla dacă acest bizon s'ar decide la un moment dat (de propria mizerie) să îşi cerceteze temeinic trecutul?

Dă-i Doamne gândul cel bun!

F.N.

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC

Diplomă şi Foaie Matricolă ~ Adeverinţe
Certificat Naştere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorţ - Acte Sponsorare

LUCIAN EFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603

Specializat în acte de echivalare studii pentru
Ontario College of Teachers ~ Medical Council
şi Professional Engineers of Ontario

Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail postscriptum@lycos com
Web site PostScriptum Netfirms com

Traduceri profesionale, la preţuri rezonabile!
Post-Scriptum Translations

MOARTEA LUI MARIN PREDA, ACCIDENT SAU CRIMĂ?

—George GEORGESCU—

La data de 16 Mai 1980, scriitorul Marin Preda a fost găsit mort în camera lui de creaţie dela Palatul Mogoşoaia, *"înnecat în propria vomă în urma unei come etilice"*, după un zvon care a fost pus în circulaţie de serviciul Dezinformare din cadrul Direcţiei Securităţii Statului, imediat după tragicul eveniment. Certificatul de deces, eliberat de Institutul Medico-Legal, menţionează însă că moartea lui a fost violentă şi s'a datorat asfixiei mecanice cu un articol de lenjerie, probabil un cearşaf, nefăcându-se absolut nici o referire la faptul că asfixia s'ar fi datorat conţinutului esofagian sau al resturilor alimentare regurgitate în trahee. Se pune întrebarea, cum de a murit atunci *"înnecat în propria vomă"*, dacă s'a sufocat cu un articol de lenjerie care i-a intrat, sau i-a fost introdus forţat în gură? Şi cum se explică echimozele de pe faţă, pe care nu le-a avut înainte, după cum au declarat câţiva dintre cei care l-au văzut în ziua precedentă decesului? Marea majoritate a biografilor prozatorului au considerat moartea lui *"ciudată"*, *"suspectă"*, *"nefirească"*, *"înconjurată de mister"*, *"neelucidată"*, petrecută în condiţii *"neclare"*, *"stranii"*, *"obscure"* etc., însă puţini au fost aceia care s'au încumetat să pătrundă în labirintul ipotezelor şi al scenariilor puse în circulaţie pentru a investiga şi dezlega misterul morţii autorului romanelor *"Delirul"* şi *"Cel mai iubit dintre pământeni"*, care aveau să-i pecetluiască destinul. Dacă înaintea evenimentelor din Decembrie '89 nici nu se putea discuta măcar despre o cercetare competentă în cazul morţii suspecte a unei personalităţi, după înlăturarea regimului comunist, cand s'a încercat obţinerea unor informaţii dela Institutul Medico-Legal sau dela cei care au anchetat moartea lui Marin Preda, dorinţa ziariştilor de elucidare a cazului a fost întâmpinată cu răceală şi indiferenţă, sau cu lansarea unor versiuni false, neconforme cu realitatea.

Motivul? Asupra morţii lui pluteşte umbra sinistrei Securităţi care nu este străină de acel asasinat, aşa cum nu este străină de moartea multor altor disidenţi din ţară sau de peste hotare, care deveniseră incomozi sau indezirabili pentru regimul comunist. Doctorul Şerban Milcoveanu, care a analizat din punct de vedere strict medical aspectele morţii clinice a prozatorului, bazându-se pe acel *"facies cadaveric"* al lui Marin Preda, demonstrează netemeinicia zvonurilor lansate de cei interesaţi să deruteze opinia publică şi să-i denigreze memoria. El a pus diagnosticul de asasinat, într'un articol publicat în revista *"Lumea Magazin"* din Septembrie 2002. Şi realizatoarea de programe TV, Mariana Sipos, care a cercetat cu minuţiozitate dosarul de anchetă al procuraturii, cât şi cel de urmărire penală a scriitorului de către

Marin PREDA

organele de filaj ale Securităţii şi a publicat cartea intitulată *"Dosarul Marin Preda"*, consideră că zvonul lansat în legătură cu aşazisa lui moarte prin *"înnecare în propria vomă"* este o infamie. În legătură cu certificatul de deces eliberat de IML, în care se menţionează *"asfixia mecanică cu un corp moale"*, Mariana Sipos concluzionează că este posibil să fi fost asfixiat cu o pernă, datorită urmelor vinete pe care le avea pe buza de sus. Marin Preda ar fi împlinit anul acesta la 5 August vârsta de 82 de ani dacă nu ar fi fost luat în obiectivul Securităţii după apariţia romanului *"Delirul"*, roman care readuce în actualitate profilul moral al mareşalului Antonescu. Prezentarea conducătorului României din perioada celui de-al Doilea Război Mondial în termeni pozitivi, a fost considerată la timpul respectiv o încercare de reabilitare a celui care a ordonat Armatei Române să treacă Prutul, pentru eliberarea Basarabiei străbune.

Apariţia acestui roman deranjat însă ambasada sovietică dela Bucureşti, care l-a contactat pe autor printr'un consilier ce şi-a arătat îngrijorarea faţă de justificarea războiului de eliberare a ţinuturilor cotropite de armata roşie şi de posibilitatea apariţiei unui al doilea volum în care autorul intenţiona să menţioneze tragedia lichidării elitelor neamului nostru în universul concentraţionar, la indicaţiile consilierilor sovietici, după intrarea armatei roşii în România. În romanul *"Cel ai iubit dintre pământeni"*, eroul principal pomeneşte la un moment dat despre *"era ticăloşilor"*. Notiţele volumului al doilea din *"Delirul"*, împreună cu o valiză plină cu documente care se aflau în fişetul lui personal, au dispărut imediat după moartea scriitorului. După unii investigatori ai acestui caz, Marin Preda devenise deosebit de incomod atât pentru Rusi care nu puteau uita înfrângerile suferite în faţa armatei române dincolo de Nistru, cât şi pentru cuplul dictatorial din România, deoarece în *"Delirul"* el face o subtilă aluzie la pretenţiile soţiei dictatorului de a se afirma în viaţa politică a ţării.

De remarcat similitudinea morţii lui Marin Preda cu cea a actorului Amza Pelea, care a spus într'unul din monologurile lui care ne descreţeau frunţile, în contextul unei întâmplări din oraşul Băileşti: *"Leana lui Zăpăcitu' din capul sttului"*. *"Zăpăcitu"* era porecla concetăţeanului său pe nume Găliceanu, dar această aluzie avea să o plătească cu viaţa, deoarece a fost dat pe mâna lui *"Radu"*, adică iradiat, cum obişnuia dictatorul să ceară Securităţii lichidarea adversarilor regimului, ai indezirabililor sau ai aşazişilor trădători.

Ne amintim de asasinarea fotbalistului Dan Coe, a lui Cornel Chiriac, a istoricului Vlad Georgescu care a primit următorul mesaj de ameninţare: *"dacă il dai pe Pacepa* (Orizonturi roşii), *vei muri"*, precum şi a altor câtorva din conducerea postului de radio *"Europa Liberă"*, a inginerului Gh. Ursu, a lui Virgil Trofin, a lui Vasile Patilineţ la Ankara, ca să dăm numai câteva nume ale celor lichidaţi de organele de represiune aflate în slujba dictatorului.

Cel care avea să plătească cu viaţa faptul de a-şi fi permis să facă câţiva paşi în afara liniei frontului în care erau înregimentaţi scriitorii care acceptaseră tezele proletcultiste ale realismului socialist, slugoii şi poeţii de curte care elogiau *"realizările epocii de aur"* şi-l tămâiau pe dictator dedicându-i osanale şi omagii, s'a născut într'o comună din judeţul Teleorman, Siliştea-Gumeşti, pe care o descrie în capodopera lui epică *"Moromeţii"*. Această amplă frescă a vieţii unui sat românesc din Câmpia Dunării, în care este conturat cu linii viguroase ţăranul Ilie Moromete i-a adus autorului premiul de Stat în anul 1956. Se poate afirma cu certitudine că ascensiunea şi celebritatea lui Marin Preda s'au datorat în cea mai mare măsură apariţiei acestei cărţi care l-a situat ca prozator epic imediat după Liviu Rebreanu în istoria literaturii române, celebritate care i-a dat conştiinţa deplină a valorii sale. în anul 1968 este ales vicepreşedinte al Uniunii Scriitorilor Români, doi ani mai târziu este numit director al Editurii Cartea Românească nou înfiinţată, în anul 1971 primeşte premiul Uniunii Scriitorilor pentru romanul *"Marele Singuratic"* iar în anul 1974 este ales membru corespondent al Academiei Române. În anul 1975 publică volumul *"Delirul"*, în 1977 *"Viaţa ca o Pradă"* în care descrie drumul sinuos parcurs, la capătul căruia îl aştepta consacrarea, iar în anul 1980 apare ultimul său roman de mare succes intitulat *"Cel mai iubit dintre pământeni"*, după care, la data de 16 Mai este găsit mort în camera lui de creaţie dela Palatul Mogoşoaia, *"după o noapte de beţie"*, aşa cum s'a zvonit în cercurile literare şi în massmedia controlată de partid imediat după acel tragic eveniment. A fost un sce-

Continuare în pag. 11

ISTORICUL GELU NEAMŢU LA 65 DE ANI.

OMAGIU DIN AMERICA

Cunoscut obicei creştinesc este de a aniversa pe cei care prin viaţa lor şi contribuţiile aduse la împlinirea istoriei Românilor s'au impus drept personalităţi despre care cu bucurie, respect şi dragoste poposim din când în când, la a constata bilanţul anilor fructuoşi care s'au scurs şi proiectele de viitor pe care şi le-au propus spre îndeplinire.

Istoricul Gelu Neamţu s'a mai bucurat şi anterior de atenţia lumii ştiinţifice cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani, sărbătorit de către redacţia revistei ***Sargetia***, valorosul anuar al Muzeului din Deva, de I. Tene, Ioan Bolovan şi Adrian Onofrei, cu ocazia aprecierilor ivite pentru contribuţiile substanţiale aduse la istoria revoluţiei dela 1848-1849 din Transilvania. Anul acesta istoricul clujean împlineşte 65 de ani. O aniversare cu adânci implicaţii moral ştiinţifice pentru el însuşi, pentru familia lui, pentru colegii şi prietenii lui şi pentru istoria relaţiilor româno-americane.

Repere biografice. A urmat studiile secundare la Dej şi cele superioare la Universitatea *"Babeş - Bolyai"*, din Cluj-Napoca, Facultatea de Istorie şi Filosofie pe care o termină în 1961, iar din 1977 este Doctor în Istorie, beneficiind de călăuze pe tărâmul cultural de cea mai aleasă condiţie intelectuală şi morală: Constantin Daicoviciu, Virgil Vătăşianu, Camil Mureşan, Francisc Pall, Mihail P. Dan, Ştefan Pascu, Kurt Horedt, Bujor Surdu, Samuil Goldenberg, Al. Husar. După încheierea studiilor şi obţinerea diplomei urmează, ca şi ceilalţi tineri ai vremii, câţiva ani de profesorat secundar la Poieni şi Aghireş. Prin concurs ajunge la Cluj, cercetător la Institutul de Istorie, cercetător principal (1970), cercetător ştiinţific principal I la Institutul de Istorie *"G. Barit"* (1995), şi din 1998, Şef de sector la acelaşi Institut. Specializare în U.S.A. cu o bursă IREX GRANT (1980). Premiul Academiei Române *"Nicolae Iorga"* (1978). Figurează în *"2000 Outstanding Intellectuals of the 21st Century"* (International Biographical Centre Cambridge) 2000.

Activitatea ştiinţifică a istoricului Gelu Neamţu, după propria mărturisire, în calitate de cercetător al istoriei moderne s'a derulat pe trei direcţii principale:

1. *Istoria culturii româneşti din Transilvania* în cadrul căreia a cercetat istoria presei politice româneşti dela 1848 la 1918;

2. *Revoluţia Românilor din Transilvania dela 1848 - 1849*.

3. *Emigrarea Românilor din Transilvania în S.U.A. până la 1918.*

Şi pe plan secundar au figurat preocupările pentru viaţa şi activitatea lui Alexandru Roman şi corespondenţa lui George Barit, colaborând la patru volume (din cele nouă care au apărut până la această dată). Va avea parte de o carieră de meticulos scrutător al documentelor istorice analizate cu o obiectivitate recunoscută şi cu rezultate ştiinţifice remarcabile, concretizate în colaborări la 24 de volume de studii de istorie şi peste 125 de studii de specialitate în reviste de profil din ţară şi străinătate, toate devenind astăzi repere sigure pentru mai tinerii începători în cele ale istoriei. În realizările ştiinţifice îl întâlnim ca autor, coautor, coordonator şi pionier al unor studii de o originalitate aparte.

A. Este ***autorul*** următoarelor volume recenzate la timpul lor în România, Canada şi U.S.A.

1. *Alexandru Roman, marele fiu al Bihorului*- (1995).

2. *Revoluţia Românilor din Transilvania 1848-1849* - (1996).

3. *În America pentru Unirea Transilvaniei cu România* - (1997).

4. *Ciobani români în Montana, Statele Unite ale Americii, 1907-1913* - (2002).

B. Este ***coautor*** la volume de importanţă capitală din Istoria României şi anume ***Bibliografia Istorică a României***, Vol.I (1970) şi la şase volume privind ***Documentele revoluţiei dela 1848-1849 din Transilvania*** (1977-1998), la patru volume din corpusul ***George Barit şi contemporanii săi*** (1974-1993) şi ***Studii şi documente privind activitatea lui Ioan Slavici,*** Vol. I-II, Arad, 1976. A mai fost coautor la volumele ***The politics of Magyar Governments for Denationalization of Transilvanian Romanians between 1867-1918*** (1993); ***Istoria României. Transilvania***, Vol. I-II (1997, 1999); ***Revoluţia dela 1848. Ancheta Kozma din Munţii Apuseni*** (1998) - coautor şi coordonator; ***Generalul George Pomuţ (1818-1882)*** - (2001); ***Fapte de arme în marşul spre Vest*** - (2003).

C. Este autorul unor studii de o originalitate aparte:

1. ***Le Programme révolutionnaire de la troisième Assemblée Nationale de Blaj (du 15 ou 28 Septembre 1848)*** în Studia Univ. Historia, 1990, XXXV, 1, p. 67-92.

2. ***Simboluri naţionale în timpul revoluţiei dela 1848 din Transilvania,*** în ***David Prodan, Puterea Modelului.*** Oameni care au fost. Centrul de Studii Transilvane, Fundaţia Culturală Română, Cluj-Napoca, 1995, p.173-190. Şi vreau să mărturisesc astăzi că un asemănea comportament colegial a dat roadele cele mai bune: a *"construit"* din mine un om. Mai mult, deşi nici nu-mi puteam imagina fiind tânăr (pe atunci) neexperimentat şi cleric pe deasupra, am avut deosebita onoare să semnez alături de un istoric consacrat, aflat la cel mai înalt nivel academic, un articol care a şi apărut după aceea în ***Banatica***, apreciatul anuar al Muzeului din Reşiţa. Anii au trecut şi iar nu ne-am văzut câteva decenii. Dar Dumnezeu este mare şi a îngăduit să ne revedem *"în floarea vârstei"* la Cluj şi apoi la Sibiu la nunta fiicei mele. Nu m'am înşelat dela început. Acelaşi căutător exact şi constant. Acelaşi om de caracter, intransigent şi bine ar fi ca România să aibă cât de mulţi din aceştia. Noroc că academicii clujeni nu se dezmint şi o duzină mai adăposteşte Institutul de Istorie iar apoi altă duzină Universitatea. Împreună cu cei dela Bucureşti, Iaşi, Târgu Mureş şi Timişoara persistă totuşi un echilibru. Adevărate făclii în bezna actuală, speranţele tinerilor de mâine şi nu doar în domeniul specific al istoriei ci şi al creionării adevăratelor caractere de jertfitori şi slujitori ai adevărului în duhul adevăratei dragoste de Tară.

3. ***Jews and Jewish Question in The Revolution of 1848 in Transylvania,*** în *Studia Judaica*, 1996, V, p.168-174.

Amintiri. L-am cunoscut pe istoricul Gelu Neamţu în urmă cu 30 de ani într'o împrejurare specială dar cu consecinţe dintre cele mai fericite pentru subsemnatul. O tipologie umană clară: de o meticulozitate şi o precizie *"nemţească"*, dublată de o condiţie morală ireproşabilă, care sper că a pătruns şi la tinerii cărora le-a fost dascăl în decursul anilor sau a colegilor a căror apreciere spune mai mult decât aş putea susţine. Am beneficiat de largheţea acestui suflet ales, de o obiectivitate şi cinste, care de fapt sunt la el condiţie inseparabilă de trai şi factor hotărâtor pentru următorii lui. Pe vremuri, când încă trăiam în România şi lucram la arhiva Mitropoliei Banatului, defrişând şi încercând să leg laolaltă actele şi documentele Episcopiei greco-catolice a Lugojului, aruncată cu furca dela etaj într'un camion şi depozitată în turnul Catedralei din Timişoara, unde a mai zăcut câţiva ani. Apoi şi-a luat locul în noua clădire pe care înalt Prea Sfinţitul Nicolae al Banatului s'a îngrijit să se construiască pe seama arhivei şi bibliotecii mitropolitane angajând şi câţiva lucrători pe seama aduceri ei într'o stare funcţională în persoana lui Victor Cârcu, Andrei Ujică, Ioan Durac, Ioan Radu, Stelian Borza, printre care m'am numărat şi eu. Preocuparea Înaltului Ierarh a fost de bun augur şi cu rezultate dintre cele mai bune.

În toiul acestor preocupări, am descoperit un document semnat de Alexandru Roman pe care l-am prezentat - la ideea istoricului dr. Costin Feneşan - celui mai bun cunoscător al activităţii lui Alexandru Roman în ţară, aflat la Cluj, şi care a fost şi este dr. Gelu Neamţu, a cărui teză de doctorat a avut ca temă tocmai viaţa şi activitatea acestuia. Deşi eram un necunoscut şi lui şi lumii ştiinţifice, m'a aşezat la masa lui şi m'a tratat cu o colegialitate şi cu o prietenie binevoitoare care m'au uimit şi frapat. Prin el am intrat într'o lume în care domina doar aprecierea sinceră, corectitudinea deplină şi deschiderea inimii. Şi vreau să mărturisesc astăzi că un asemănea comportament colegial a dat roadele cele mai bune: a *"construit"* din mine un om. Mai mult, deşi nici nu-mi puteam imagina fiind tânăr (pe atunci) neexperimentat şi cleric pe deasupra, am avut deosebita onoare să semnez alături de un istoric consacrat, aflat la cel mai înalt nivel academic, un articol care a şi apărut după aceea în ***Banatica***, apreciatul anuar al Muzeului din Reşiţa. Anii au trecut şi iar nu ne-am văzut câteva

Gelu NEAMŢU

Pr.Gh.NAGHI

9 Mai 1877 - 9 Mai 1945

O MULT PREA ÎNDELUNGATĂ MISTIFICARE ISTORICĂ

Col (r) Marin PÂRVULESCU

Data de 9 Mai, fixată de către regimul comunist ca dată calendaristică a independenţei ţării noastre, a fost stabilită prin slugărnicie, pentru a coincide cu data de 9 Mai 1945, stabilită (tot atât de abuziv), de către Rusia sovietică drept dată a sfârşitului celui de al Doilea Război Mondial şi a *"eliberării de către armata roşie"*.

Se ştie că orice război ia sfârşit atunci când unul dintre cei doi co-beligeranţi sau una din cele două tabere, încetează lupta depunând armele.

La data de 8 (opt) Mai 1945, o delegaţie militară germană autorizată s'a prezentat la comandamentul aliat de pe frontul de Vest şi ***a semnat*** în faţa autorităţilor militare occidentale, ***capitularea armatei germane pe toate fronturile***. În acest fel ***data de 8 Mai 1945,*** repetăm, ***a marcat sfârşitul celui de-al Doilea Război Mondial în Europa, prin renunţarea la luptă a Germaniei hitleriste.*** Întâmplător însă, în ziua respectivă acolo nu se afla nici un ofiţer sovietic de legătură, suficient de important în grad şi în funcţie, pentru a semna alături de reprezentanţii SUA, Angliei şi Franţei, actul capitulării, astfel că acesta l-a semnat abia a doua zi, adică pe data de 9 Mai.

Acest detaliu nu modifică cu nimic data reală, 8 Mai, a încetării ostilităţilor militare în Europa, dată la care de altfel, statele învingătoare, serbează victoria asupra Germaniei.

Dintr'un orgoliu stupid însă, ***Moscova nu a acceptat că Germania putea înceta lupta fără acordul său, menţionând ca dată a capitulării Germaniei, contrar adevărului, data de 9 Mai,*** la care reprezentantul său a semnat actul capitulării.

Din şirul unor astfel de mistifiări face parte şi interprertarea aberantă în virtutea căreia ***România, care face parte din rândul statelor care au pierdut războiul, sărbătoreşte cu fast "Ziua Victoriei", adică propria sa înfrângere militară, urmată de o brutală ocupaţie străină.*** Se săvârşeşte astfel cu cinism şi inconştienţă, un act de impietate fată de sutele de mii de ostaşi români morţi în campania din Răsărit şi a căror dispariţie ar trebui comemorată cu smerenie şi nu cu focuri de artificii. ***Participarea României la ultima parte a războiului*** cu o mare unitate operativă (A.4), în subordinea comandamentului sovietic, ***nu a schimbat***, în ciuda unor alte mari sacrificii, ***statutul său de ţară învinsă, impus de către URSS*** şi consemnat în tratatul de pace dela Paris din 1947.

Acestei mistificări a înfrângerii noastre alături de Germania în cel de-al Doilea Război Mondial, i se adaugă alta şi mai stupidă. ***"Ziua independenţei României"***, cu alte cuvinte ziua de naştere a statului independent român, (care ar trebui să redevină ziua naţională a ţării), ***care s'a petrecut, efectiv şi incontestabil, la 10 Mai (zece) 1877, a fost transferată,*** prin falsuri grosolane, ***la data de 9 Mai pentru a coincide astfel cu "9 Mai", devenită "Ziua eliberării de către armata roşie a popoarelor din centrul şi Estul Europei."***

Potrivit consemnării sale în documentele vremii, (despre care salariaţii secţiei de istorie a Academiei Române, se vede că nu au auzit), ***proclamarea independenţei Principatelor Române s'a făcut într'o ri-guroasă succesiune a faptelor.*** Pe data de 9 (nouă) Mai 1877, răspunzând unei întrebări, (dinainte plănuite), a deputatului liberal Nicolaie Fleva, referitoare la starea raporturilor cu Poarta Otomană, ministrul de Externe M. Kogălniceanu a afirmat că ***"de fapt suntem independenţi"***. În entuziasmul general iscat de această sintagmă, deputaţii votează o rezoluţie prin care se consfinţeşte ruperea relaţiilor de vasalitate cu Turcia. A doua zi, ***pe data de 10 (zece) Mai, rezoluţia se votează de către senat şi devine "Legea independenţei"***, după care o delegaţie însoţită de o mare mulţime de oameni o prezintă la palat unde ***este semnată de către Domnitorul Ţării, prinţul Carol.*** Abia în acel moment independenţa a devenit, juridic, instituţionalizată. Deoarece pentru a se ajunge la acest moment era necesară parcurgerea traseului formalităţilor de mai sus, iniţiatorii declarării independenţei au planificat succesiunea de mai sus, astfel încât în ziua de 10 (zece) Mai legea să fie votată de-a doua cameră şi promulgată de şeful statului.

Este dela sine înţeles că ***independenţa nu putea fi recunoscută de către puterile europene pe baza unei cuvântări a ministrului de Externe al Principatelor Române,*** aşa cum mai susţin istoricii raţi profesional sau aserviţi unor interese neromâneşti, dar şi tineri comentatori manipulaţi prin dezinformare.

Este uimitor şi inadmisibil că fiilor şi nepoţilor noştri, elevi şi studenţi, continuă să li se ofere, în procesul cunoaşterii istoriei naţionale, date eronate impuse de către propaganda anti-românească de după 1944.

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să plătească abonamentul la ziarul "Cuvântul Românesc" în lei , pot depune banii în valută naţională la contul Fundaţiei Culturale "Cuvântul Românesc"

2511.1 - 10297.1 / Rol B.C.R., Fil. Sect. 6, Bucureşti

anunţând în acelaşi timp şi secretariatul fundaţiei la adresa: Oficiul Poştal Nr. 23. C.P. Nr. 9, Sectorul 6, Bucureşti

LA MOARTEA PĂRINTELUI PROTOPOP DUMITRU POPA

Este aproape de necrezut că ar mai exista oameni ca cei din de mult dispărutele ordine militare şi religioase. Şi iată că totuşi viaţa lui Dumitru Popa, umilul copil al târcovniculuí din Aldenii Buzăului, dovedeşte existenţa unei astfel de posiblilităţi. Este felul în care a trăit militarul şi preotul Dumitru Popa, zis şi Popa Mitică sau Nea Mitică, mort în 13 Aprilie al acestui an. Viaţa lui a început în 13 Iulie 1913 şi de mic a stat în strana bisericii în care a păstorit bunicul său. Acolo, lângă taică-său a învăţat toate rosturile cultului bisericii creştine a neamului românesc. Aşa a putut fi preot fără să fi studiat teologia, ajutat numai de o mare credinţă: desigur un har lui dat de Dumnezeu.

Ajuns în vârsta bărbăţiei, student al Şcolii de Poduri şi Şosele, cum se numea dela început Politehnica bucureşteană, a urmat derumul generaţiei sale, devenind legionar. Era vremea turbure în care lumea veche a Europei se despărţea în comunişti şi cei care luptau împotriva lor. Învăţătura a trebuit să se dea de o parte şi înlocuită cu milităria. Nea Mitică a ajuns ofiţer de rezervă în batalioanele Vânătorilor de Munte. În 1941 a trebuit să se refugieze în

Părintele Popa la 90 de ani în Biserica "Maria Schutz", Freiburg

Germania după lovitura de stat a generalului Antonescu. Acolo, strânşi, grupul legionar a fost internat în lagărul de concentrare dela Buchenwald. După 23 August 1944, eliberat din lagăr, a intrat în Armata Naţională, care a luat parte în ultimele zile de luptă împotriva armatei roşii. A avut grad de ofiţer şi s'a luptat în aşa fel încât a fost decorat cu ordinul militar german, Crucea de Fier. Sfârşitul războiului l-a găsit prizonier la Englezi. Şi acolo a fost remarcat drept ofiţer de valoare şi făcut şeful unui mare grup de prizonieri - Nemţi, Români şi Ruşi din armata lui Wrangel, Unguri...

Ieşit din prizonierat a rămas în Germania câştigându-şi existenţa ca muncitor agricol în diverse curţi ţărăneşti, până a fost chemat în Franţa pentru organizarea celor ajunşi acolo, refugiaţi din Ţara datorită cotropirii ei de către Ruşi. Era nevoie de un om destoinic pentru această grea şi dificilă misiune.

În Franţa îşi ţinea viaţa ca desenator tehnic într'o întreprindere industrială. La Paris s'a căsătorit cu o Aromâncă din Veria, refugiată şi ea de groaza teroarei comuniste dezlănţuite de armata comunistă a lui Marcos. Dar când a fost nevoie de un preot, a acceptat să fie hirotonisit de către Patriarhul Ecumenic al Constantinopolului, Athenagoras, aflat atunci, în 1963, în vizită la Paris. Devenit preot a slujit timp de 40 de ani ca paroh al comunităţii româneşti din Sudul Germaniei, ajungând şi la gradul de protopop.

Popa Mitică spunea: *"N'am rupt legătura cu Biserica din Ţară, noi ne-am socotit tot ca fii ai ei, dar nu mai puteam să ţinem legătura directă, din punct de vedre administrativ cu Patriarhia Română, întrucât ea era sub ordinele Moscovei. Şi atunci am intrat sub jurisdicţia Constantinopolului. Toţi cei veniţi din Ţară au fost primiţi foarte bine la noi, printre ei actualul Mitropolit al Moldovei, Daniel şi Cassian, Episcopul Dunării de Jos, în timpul studenţiei lor la Facultatea de Teologie dela Strassburg"*. În adevăr, casa lui a fost în permanenţă deschisă Românilor refugiaţi până şi-au găsit un rost în lumea liberă.

A murit aşa cum şi-a dorit: a căzut în altar, rupându-şi piciorul în timpul slujbei Învierii şi după câteva zile dela operaţie, în 13 Aprilie 2004 din săptămâna luminată, mergând direct în cer, în grădina lui Dumnezeu, după datina neamului nostru.

In Memoriam

Cu adâncă durere şi tristeţe vă aducem la cunoştinţă trecerea la Domnul, în ziua de 13 Aprilie 2004, a iubitului nostru părinte şi duhovnic Dumitru Popa.

Vestea trecerii din această viaţă ne întristează profund, pentrucă Părintele D. Em. Popa a fost un suflet ales, un preot bun, un slujitor convins al lui Dumnezeu, al Bisericii, al Exilului Românesc.

Părintele D. Em. Popa s'a născut la 13 Iulie 1913 în comuna Aldeni nu departe de Buzău. Hotărîrea pentru drumul vieţii părintelui au fot buna educaţie creştină în sânul familiei - tatăl a fost cântăreţul bisericii din Aldeni -, şcoala - a urmat cursurile de liceu la Sf. Sava din Bucureşti şi Haşdeu din Buzău, şi apoi cursurile universitare la Politehnica din Bucureşti -, frământările politice din România anilor '30, anii de detenţie în lagărele de concentrare dela Rostok şi Buchenwald, războiul (după 23 August 1944 s'a înrolat voluntar în Armata Naţională, luptând contra armatei roşii), lunile de prizonierat şi anii de pribegie - peste 60 la număr - departe de familie, de casa părintească, de ţară.

În 1963 a fost hirotonit preot pentru Biserica Românilor ortodocşi din Exil sub jurisdicţia Patriarhiei Ecumenice din Germania. A fost un timp când Părintele Popa era singurul preot ortodox român în toată Germania. Pentrucă a ştiut să se facă folositor tuturor celor care au apelat la ajutorul şi la serviciile lui, era solictat în ţările vecine, Franţa, Austria, Italia, Elveţia, chiar şi în Australia.

Părintelui Popa îi suntem recunoscători şi noi Românii din Elveţia pentru asistenţa religioasă oferită începând cu anul 1979 până în prezent. Venea cu mare dragoste să săvârşească Sfânta Liturghie cu Românii dela Baden în biserica Mariawill. Foarte adesea spunea: *"Aici mă simt în familie"*. În Săptămâna Sf. Patimi - ca şi când ar fi simţit că se apropie plecarea în *"călătoria fără întoarcere"*, şi-a exprimat dorinţa să serbeze Sfintele Paşti mai întâi cu credincioşii dela Baden şi la miezul nopţii cu cei dela Freiburg, *"pentrucă s'ar putea să fie ultimul Paşte pe care îl mai serbez pe aci"* - a spus Părintele. Nu se refăcuse într'atât după o boală mai îndelungată încât să aibă putere să vină şi la Baden şi mai apoi la Freiburg. S'a hotărît să slujească numai la Freiburg. Înainte de a începe Slujba Sfintei Învieri a căzut în altar şi şi-a fracturat femurul stâng. A fost operat în ziua de Sfintele Paşti. A doua zi s'a împărtăşit, iar a treia zi, pe neaşteptate a trecut la Domnul. A murit senin şi la datoria de preot, mulţumit că a făcut ceea ce este bine pentru slujirea aproapelui şi a neamului din care a făcut parte, pe care l-a cinstit şi l-a slujit cu dragoste de fiu devotat, vrednic fiind să audă glasul Domnului, care zice: *"slugă bună şi credincioasă intră în bucuria Domnului tău"*.

Slujba înmormântării a fost oficiată în ziua de 23 Aprilie în Biserica ortodoxă *"Maria Schutz"* din Freiburg de şapte preoţi. Trupul neînsufleţit a fost trimis în România pentru a fi depus în glia străbună alături de maica Preoteasă Aurica (trecută la Domnul în 1998), în mormântul familiei din cimitirul bisericii din Aldeni. Am fi dorit ca întoarcerea în ţară a Părintelui Popa să aibă loc în alte condiţii decât cele de acum. Ne despărţim cu nespusă tristeţe şi cu conştiinţa pierderii unui bun Român şi vrednic slujitor al Bisericii Românilor din Exil, amintindu-ne de cuvântul Sf. Apostol Pavel care zice *"aici pe pământ nu avem cetate stătătoare, ci suntem străini şi călători în căutarea cetăţii care va să vină"* (Evrei 11, 13.14).

Acum, când Părintele Popa *"s'a întors acasă"*, să ne înălţăm rugăciunile către Părintele Ceresc, pentru cel care de 25 de ani s'a rugat şi a mijlocit pentru noi la fiecare Sf. Liturghie, rugând pe Dumnezeu, căruia, cum spune Sf. Apostol Pavel, îi aparţinem, fie de murim, fie de trăim Rom.19,8), să-i ierte greşelile *"de voie sau fără de voie, cu lucrul sau cu gândul, cu ştiinţă sau cu neştiinţă"*, să-i fie judecător milostiv şi să-i facă parte de viaţa şi de fericirea veşnică în rândurile dreptilor.

Comunitatea Românilor din Elveţia
Sfânta Biserică Ortodoxă Română din Baden şi împrejurimi

MOARTEA LUI MARIN PREDA, ACCIDENT SAU CRIMĂ?

Urmare din pag. 10

nariu iniţiat şi pus în circulaţie de cei care au avut misiunea de a-l elimina, întrucât se îndepărtase de la *"linia partidului"*, devenise prea independent şi, datorită popularităţii de care se bucura, îşi luase anumite libertăţi permiţându-şi să scrie lucruri care nu puteau fi pe placul nici al Moscovei şi nici al tiranilor care ţineau ţara sub teroare cu ajutorul unui aparat de opresiune alcătuit din ucigaşi fără scrupul. Marele succes la public al lui Marin Preda nu putea să nu trezească sentimente de invidie şi în rândul unora dintre confraţii săi, atât înainte cât şi după evenimentele din Decembrie '89. Detractorii lui au încercat să minimalizeze valoarea literară a operelor sale, declarând că a fost un produs al regimului comunist şi că colaborarea lui cu acest regim este impardonabilă.

Să vedem însă cum s'a desfăşurat *"colaborarea"* lui cu regimul comunist şi care au fost relaţiile sale cu Securitatea, care primea note informative despre el chiar şi dela bunii lui prieteni sau dela unii colegi de breaslă, care figurau cu nume conspirative de informatori în documentele Securităţii. După *"Tezele din Aprilie"*, prin care Nicolae Ceauşescu anunţa începutul aşa-zisei *"revoluţii culturale"* după model chinezesc, Securitatea a început urmărirea tuturor plecărilor peste hotare a scriitorilor, consideraţi potenţiali duşmani ai *"revoluţiei culturale"*. Se cunoaşte faptul că Marin Preda era în evidenţa Securităţii încă din anul 1966. Toate deplasarile şi întâlnirile lui erau urmărite de o armată de agenţi care îl supravegheau în permanenţă. În notele informative cu privire la convingerile lui personale despre regimul dela putere, se menţionau *"declaraţii duşmănoase la adresa orânduirii"*, *"refuzul lui de a colabora la organul CC al PCR Scinteia"*, precum şi unele afirmaţii cu privire la lipsa de libertate a presei în România. într'una din aceste note se preciza că în anul 1965 Marin Preda fusese la Paris unde se întâlnise cu *"transfugii, faţă de care a criticat regimul comunist din România"*. În luna ianuarie 1972 un alt informator al Securităţii care semna *"Artur"*, scria că Marin Preda se întâlnise la Paris cu Monica Lovinescu şi cu alţi colaboratori ai postului de radio *"Europa Liberă"*. În baza acestor note, cât şi a unui referat al Securităţii în legătură cu *"activitatea lui duşmănoasă"*, convorbirile telefonice i-au fost interceptate prin montarea la domiciliu a unui dispozitiv de ascultare, iar la sediul Editurii *"Cartea Românească"* s'au făcut dese percheziţii noaptea. Cât priveşte *"colaborarea"* lui cu regimul comunist, aceasta se poate stabili cu uşurinţă citind declaraţia criticului literar Marin Mincu, căruia nu i se publicau lucrările fiind acuzat că în scrierile lui este prea de *"dreapta"*. Marin Preda, directorul Editurii l-a apărat însă, punând la punct pe un denigrator al acestuia printr'o înjurătură neaoşe, publicându-i apoi toate lucrările. Iată cum îl caracterizează Marin Mincu pe acest aşa-zis *"produs al proletcultismului"*: *"Marin Preda era un om de o elevată noblete, comportându-se în orice împrejurare ca un adevărat aristocrat; el avea răbdarea nobilă să-i asculte pe toţi cei care i se adresau şi să le răspundă cu franchete şi naturalete"*.

De asemenea, el aprecia *"onestitatea intelectuală a lui Preda şi incapacitatea lui organică de a tolera minciuna şi injustiţia, de orice fel ar fi fost acestea."* La rândul lui, Nicolae Breban declara că Marin Preda i-a publicat romanul *"Îngerul de gips"*, deşi era ostracizat în ţară, întrucât participase peste hotare la manifestări anticomuniste. Despre organele de represiune care ţineau ţara sub teroare, eroul romanului *"Cel mai iubit dintre pământeni"* foloseşte la adresa lor epitete precum *"duri"*, *"cretini"*, *"primitiv"* (un colonel de Securitate), *"demagog rudimentar"* (un general), *"analfabet periculos"* (un gardian pe care până la urmă l-a omorît de teama de a nu fi el ucis de acesta), etc. Puteau fi trecute cu vederea aceste păreri infamante ale lui Marin Preda la adresa băieţilor cu petlite albastre la veston?

Conjunctura le era extrem de favorabilă. Aveau acordul cabinetului 2, deoarece soţia dictatorului fusese vizată direct în aluzia referitoare la dorinţa ei de implicare în viaţa politică, precum şi sprijinul logistic al Ruşilor care se simţiseră ofuscaţi la apariţia volumului *"Delirul"*.

Cu câteva zile înaintea morţii lui, după cum declara fratele său, scriitorul a primit câteva ameninţări cu moartea şi i-a mărturisit, *"sunt un om terminat"*, exact ca în cazul lui Vlad Georgescu. Şi băieţii s'au ţinut de cuvânt, exact ca în cazul lui Vlad Georgescu care a dat pe post *"Orizonturile Roşii"*, carte care a dezvăluit Occidentului adevărata faţă a dictatorului român. Pentru a demonstra că nu sunt primitivi, i-au vârît un cearşaf în gură, sau i-au pus o pernă pe faţă, *"astupându-i orificiile respiratorii"*, după cum reiese din raportul întocmit de IML. Cea mai autorizată părere asupra morţii lui Marin Preda rămâne însă cea a medicului Şerban Milcoveanu care, bazându-se pe declaraţiile unor martori care l-au văzut pe Marin Preda imediat după moarte, este convins că a fost otrăvit cu cianură de potasiu, deoarece cadavrul lui nu avea culoarea lividă specifică tuturor cadavrelor, ci era de culoare *"rubinie, de un roşu deschis"*, culoare specifică a celor morţi în urma inhalării cianurei. De aceeaşi părere este şi fosta soţie a scriitorului, Elena Preda, care este convinsă că soţul ei a fost otrăvit.

Moartea scriitorului Marin Preda rămâne, deocamdată, un caz nerezolvat. Dacă Justiţia va fi până la urmă epurată de magistraţii obedienţi până la servilism faţă de puterea *"emanată"* în convulsiunile din Decembrie '89, se va afla cine sunt autorii acestui asasinat politic, cât şi ale multor alte asasinate executate la comandă politică. Să sperăm însă că nevoia imperioasă a României de a accede în structurile europene va declanşa operaţia de epurare a tuturor Instituţiilor Statului de colboraţionişti unui regim recunoscut a fi fost cel mai inuman din Europa, regim care, raportat la numărul de locuitori ai ţării noastre, a dat cel mai mare număr de victime şi de torţionari.

George GEORGESCU

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale
din exil și din țară

O CARTE ZGUDUITOARE

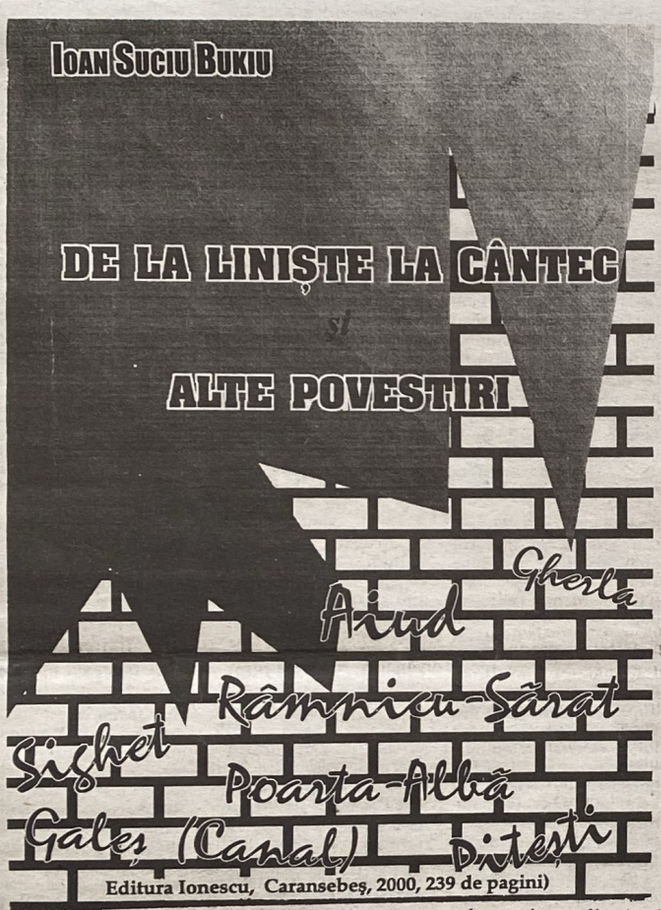

Editura Ionescu, Caransebeș, 2000, 239 de pagini)

Îmi este foarte greu să scriu pe scurt despre o carte de amintiri din închisoare, cu atât mai mult cu cât am trecut și eu prin unele din aceleași închisori. Și îmi este greu să încep pentrucă lectura cărții m'a făcut să-mi amintesc din nou de un deținut-martir pe care nu l-am văzut niciodată.

...În vara anului 1956, când de-abia împlinisem 20 de ani, am ajuns și eu la închisoarea Aiud. După ce am trecut prin secții am fost repartizat în fabrica închisorii, de unde am fost însă scos sub bănuiala (adevărată de altfel) că stabilisem legătura cu soldații din paza exterioară, care uneori ne aduceau ziare. Am fost dus din nou în secția a doua, dar de acolo am fost pedepsit de multe ori în neagra celularului. În celular erau închiși legionarii, iar noi, cei tineri de pe secții eram îngroziți de regimul inuman la care erau supuși aceștia.

Îmi amintesc că în subsolul celularului erau patru caverne separate de beton, ferecate cu uși de metal. Regimul de pedeapsă era brutal. Nici un mobilier, cu excepția tinetei și a unui vas cu apă. Un mic turtoi zilnic și masa obișnuită odată la trei zile. Seara, la ora zece ți se aducea un pat de metal și o pătură zdrențuită. In condiții speciale, se stingea becul de deasupra ușii și totul devenea un întuneric de infern. Și totuși, nu aceste pedepse m'au îngrozit.

Într'o perioadă de pedeapsă de două săptămâni, a fost adus în celula vecină un tânăr legionar pe care îl chema Jeravlev. Era din Banatul Sârbesc și autoritățile îi sârbizaseră numele. Prin anii 1935-1936, când avea doar 17 ani, fugise de persecuția Sârbilor și se stabilise în țara sa de vis, România. Dela început însă, setea de dreptate națională l-a împins spre Mișcarea Legionară, dar regimul carlist l-a tratat mai rău decât îl trataseră Sârbii.

"Dela vârsta de 17 ani trăiesc în prigoană, mi-a mărturisit el prin ușa de metal, adăugând. De peste 15 ani mă aflu în închisoare. Nu știu când voi scăpa de aici, dar atunci îmi voi schimba numele în <Popor>, așa cum se numea bunicul, pentrucă sunt și vreau să rămân Român".

Vorbeam prin ușa de metal într'un întuneric negru ca zgura și într'o liniște neverosimilă. Cât timp am stat împreună am schimbat multe idei, dar de multe ori am avut impresia că nu trăiesc în realitate, că visez, că îmi vorbește cineva dintr'o altă lume. Jeravlev mi-a cerut să-i spun *"frate"*, dar mi-a fost teamă să mă înfrățesc cu cineva pe care nici măcar nu îl vedeam. Mi-a fost teamă să mă înfrățesc cu cineva din celularul legionar. Și ce m'a îngrozit cel mai mult era faptul că stătea închis de prin 1942, de pe vremea României libere de altă dată. Și mă întrebam înmărmurit, cum e posibil așa ceva? Cum e posibil ca un Român să fie aruncat și uitat în închisoare în propria lui țară și la o vârstă atât de tânără? Și aici se face legătura cu povestea și cartea recent publicată de confratele Ion Suciu Bukiu.

Odată am avut și eu 20 de ani, vârsta la care tinerii sunt practic copii. Cine și de ce l-a condamnat pe fratele Ion Bukiu la 25 de ani închisoare, atunci când el avea 21 de ani? Cine are dreptul în această lume să țină un om în închisoare timp de zeci de ani numai pentrucă împărtășește alte idei decât ideile autorităților? Cum a răbdat bunul Dumnezeu asemenea nelegiuri și asemenea nelegiuiți? Știu că Divinitatea va face dreptate și că autorii crimelor vor plăti scump pentru faptele lor, dar durerea celor suferite de oameni ca Ion Bukiu sfâșie inima cititorului chiar și acum, după scurgerea a 60 de ani.

"Dela Liniște la Cântec" nu este ușor de recenzat și de aceea consider prezentele rânduri doar o semnalare și un îndemn pentru lectura cărții. Personal, mă cutremură gândul că acei tineri-martiri erau copii când au fost arestați. Mă cutremură fărădelegile comise de Carol II cu Siguranța și Jandarmeria lui. Mă cutremură inumanitatea unor ofițeri și funcționari din vechiul regim regal al României. Mă întreb, de exemplu, ce l-a determinat pe acel căpitan Munteanu, comandantul închisorii Aiud în 1942, să fie atât de bestial? Ce s'a ales oare de acel neom mai târziu? Și mă întreb, oare acel colonel Petrescu, descris de autor tot la Aiud în 1942 este același cu vestitul general Petrescu dela Tribunalul Militar din București, care a condamnat la moarte floarea tineretului român în anii comunismului? Mărturia autorului este zguduitoare și de multe ori pare de necrezut. A fost într'adevăr legionara Nicoleta arsă de vie la crematoriu? Dacă așa stau lucrurile, istoria va trebui rescrisă. Au fost oamenii lui Carol II atât de inumani și de lachei fără scrupule ca să comită orbește crimele pe care le-au făcut? Atunci, nu avem de ce să ne plângem de comuniști.

Aș fi dorit ca autorul să fi organizat cartea mai precis din punct de vedere cronologic și să fi oferit relatări concrete referitoare la arestările, condamnările și eliberările sale. Aș fi dorit ca cronica propriu-zisă să fi fost mai bine separată de narațiunile pe care autorul le cunoaște dela terțe persoane. Altfel, este de admirat faptul că autorul are curajul să-și mărturisească credința legionară. Și este lăudabil faptul că el descrie sincer și cu omenie cazul unor colegi de închisoare evrei, ca de exemplu doctorul Gersenkorn dela Aiud, care s'au purtat cu mare demnitate umană. Este de asemenea frumos faptul că autorul își amintește și de deținuții oropsiți de drept comun din care unii au ajuns în închisoare în urma unor crime pasionale ori prin înscenările unor dușmani din timpul regimului abuziv al regelui Carol II.

Autorul face parte din generația celor cărora li s'a furat nu numai tinerețea și nevinovăția, dar li s'a furat viața. Ca Român, aș vrea să-mi cer eu iertare pentru comportarea fraților noștri abrutizați, care au cauzat suferințe de nedescris, numai că și eu am gustat din amarul aceleiași vieți.

Ca creștin, Ioan Suciu Bukiu, ajuns acum la vârsta bilanțului, recomandă iertarea. Aici nu mai sunt de acord cu el. Dumnezeu îi iartă numai pe cei care își recunosc păcatele, se căiesc și își cer iertare. Când și-au cerut iertare acei nelegiuiți de oameni descriși de autor?

Nicolae DIMA

P.S. Autorul amintește în introducere de testamentul lui Zamolxe. Cred că este vorba despre o legendă!

"SUNTEM PREZENȚI ȘI ATÂTA TOT"

Ilie MIHALCEA

Considerat drept unul din marile evenimente culturale europene, *"Salonul de carte"* dela Paris, vizitat în fiecare an de aproximativ 200.000 persoane, a avut la cea de-a 24-a ediție (19-24 Martie) ca invitat de onoare - China. Paradoxul acestui salon al cărții, îndelung comentat de presa franceză, a fost că scriitorul Gao Xingjian, stabilit în Franța din 1998 și laureat în anul 2000 al Premiului Nobel pentru literatură, nu se află printre invitați datorită, fără îndoială, statutului său de disident al regimului dela Pekin.

"China, evoluție culturală" este titlul din Suplimentul literar al cotidianului *Libération*, trimițând astfel la *"revoluția culturală"* de tristă amintire a lui Mao.

În standul românesc, organizat și în acest an de Ministerul Culturii și Cultelor, interlocutorii mei, sosiți de pe plaiurile mioritice cu *"caravana"* aproape goală, erau destul de critici cu privire la prezența României la acest *"târg de carte"*.

Mihai OROVEANU (Directorul Muzeului Național de Artă Contemporană): Am ajuns să mă ocup de această parte tehnică a organizării participării Ministerului Culturii la Târgul de carte dela Paris în urma faptului că inițiativele Ministerului de a atribui unei asociații de editori această sarcină s'a lovit de un oarecare dezinteres, dar pe care nu vreau să-l comentez. Pe scurt: în urmă cu două săptămâni, având de organizat o expoziție la Bruxelles, am fost rugat să mă ocup și de Târgul de carte dela Paris... deci, într'un regim, cum să spun, de maximă urgență, am luat cele necesare din Fundația Artexpo, pentrucă ministerul nu contractase decât spațiul. Am adus grafica standului, adică cele câteva afișe și fotografii cu George APOSTU (1934-1986) pentrucă se împlinesc 70 de ani dela nașterea lui, și ceva cărți de artă dela câțiva colegi de-ai noștri. Cu minimum de finanțe, am reușit în cele câteva zile să organizez acest spațiu. Cam asta a fost participarea noastră. Deci, selecția cărților nu îmi aparține în nici un fel și nici n'ar avea de ce, pentrucă eu sunt istoric de artă. Nu am nici o legătură, alta decât că de 14 ani fac Târgul de carte dela București, voluntar, fiind o inițiativă privată... Am un oarecare exercițiu, să zic așa, în organizarea de participări la târg.

În stand, participări mai serioase le au doar câteva edituri: *"Albatros"*, *"Paralela 45"*, *"Societatea Română de Radiodifuziune"* și *"Polirom"*. Restul, sunt cărți întâmplătoare (*Groapa* de Eugen Barbu, Ed. 100+1 Gramar, 2002, *Creanga de Aur* de Mihail Sadoveanu, Ed. 100+1 Gramar, 2002 etc. - s.n.). După părerea mea, nu așa se face o expoziție de carte. O expoziție de carte trebue să aibă un anumit discurs, să fie compusă într'un fel, cu un țel precis. Este prea puțin din producția de carte românească și mai ales din cartea subvenționată. Nu vreau să dau vina pe cineva anume, dar există o mentalitate a editorilor care nu știu să acționeze solidar și să se prezinte într'un astfel de eveniment. Suntem prezenți și atâta tot! Nu strălucim în nici un fel. Poate se datorește, acest fapt și condițiilor economice, dar eu cred că cel mai grav este că România nu poate să realizeze, fără să se organizeze, un sistem bun de distribuție, nici un sistem eficient de documentare, de formare a unei imagini despre piața națională de carte, despre disponibilitățile ei, despre eforturile ei. Am impresia că oamenii au fost destul de zdruncinați de povestea cu t.v.a.-ul și mi se pare că ce vedem în jurul nostru este un fel de răspuns la această întâmplare pe care eu personal n'o consider foarte fericită pentru cultura românească.

Continuare în pag. 13

"PATIMILE LUI HRISTOS"

După Mel GIBSON

Ultimul film realizat de cunoscutul actor şi cineast Mel Gibson a mobilizat, într'o înflăcărată controversă savant orchestrată chiar de el însuşi, şi pe Evrei, şi pe Creştini, şi pe Musulmani, ba chiar şi pe libercugetătorii de pretutindeni. Controversa nu este nouă, întrucât durează de veacuri. Nu filmul lui Gibson a provocat-o, nici nu o va opri, iar faptul că acesta se abate uneori dela textul Sfintelor Scripturi nu este esenţial în viziunea unui cineast, care nu este nici *teolog, nici istoric*. Însă nu *obiectul controversei* este primordial în acest film, respectiv dacă responsabilitatea răstignirii Domnului Iisus o poartă Evreii sau Romanii. Bineînţeles că importanţa acestei controverse este covârşitoare, însă, repet, nu în cadrul acestui film.

Am reţinut, dintr'o dispută apărută în presa franceză (*Le Figaro*, 28.03.2004), câteva remarci demne de a fi relevate, aparţinând distribuitorului filmului în Franţa, producătorul de cinema Tarak ben Ammar, cu atât mai mult cu cât acesta, fiind Musulman, nu este aparent direct implicat în acest conflict, decât poate doar ca om de afaceri:

"...Or, se întâmplă ca violenţa să fie încă în centrul lumii noastre. Dar, contrar a ceea ce lasă să creadă brutalitatea unor anumite imagini, acest film nu este un film despre violenţă, ci un film despre suferinţă... Este cert că spectacolul acestei suferinţe poate avea un efect violent, însă acest film are meritul de a transforma fascinaţia pe care violenţa o exercită asupra masselor, în oroarea de violenţă. El face ca violenţa să devină de-a dreptul odioasă. Cred foarte sincer că interesul acestui film este de a arăta până în ce punct violenţa este demnă de ură, de a trezi oamenilor mila pentru aproapele lor, fără distincţie de rasă, nici de religie, prin supliciul unui om ieşit din comun, Iisus. Această actualizare a violenţei timpurilor îndepărtate este un manifest contra violenţei de astăzi."

Cred că Ben Ammar are perfectă dreptate, iar violenţa filmului, contrar afirmaţiei compatriotului nostru, producătorul de film Marin Karmitz, nu poate nicidecum fi *"fascistă"* sau *"antisemită"*. Astăzi, printr'o uzitare excesivă a acestui calificativ impropriu (corect ar fi *"nazistă"*), se ajunge la un termen golit de sens, ce desemnează în orice moment orice am dori noi să reprezinte şi nu ne convine nouă. În fine, interpretarea filmului, depinde bineînţeles de sensibilitatea şi de inteligenţa fiecăruia. Cred mai degrabă că Dl. Karmitz, redutabil businessman în lumea cinematografică, regretă că altcineva i-a suflat de sub nas această rentabilă afacere. Să nu uităm că în SUA câştigul filmului se ridică, după patru săptămâni, la 300 milioane de dolari, pentru o investiţie de numai 25.

"...căci în acest caz (continuă Dl. Ben Ammar), *trebue considerat că toate tragediile antice ale marilor autori regizate de atunci încoace sunt opere fasciste."* Cert, nu, şi nu cred că talentata actriţă română Maia Morgenstern, care a interpretat cu o deosebită sensibilitate dificilul rol al Maicii Domnului, ar fi acceptat, indiferent de importanţa onorariului, să joace într'un film fascist sau antisemit.

Departe de a incita la violenţă, filmul lui Mel Gibson este, prin utilizarea până la saturaţie a unor scene brutale filmate la cel mai dur mod realist, un film care te dezgustă de violenţă şi te solidarizează cu victima torturată, ori cu simbolul ei, indiferent de confesiunea spectatorului.

Filmul *"Patimile lui Hristos"* nu este nici *"Terminator"* nici un film de Kung-fu. Violenţa sa, în acest caz, este transmutată de alchimistul Gibson în iubire, întrucât victima Iisus răspundea torţionarilor săi printr'o infinită răbdare, prin priviri şi cuvinte de iertare şi compasiune.

Prin suferinţa Domnului Iisus, relevată de acest film apărut nu întâmplător anul acesta când sărbătoarea Paştelui creştin coincide aproximativ cu cea a celui ebraic, spectatorul credincios sau chiar ateu va reflecta asupra unor valori cardinale, va face pace cu el însuşi şi cu tot universul cu care se va dori în armonie, şi poate va deveni mai bun, mai înţelegător, mai tolerant în viaţa de toate zilele. Acesta ar trebui să fie mesajul filmului.

Precum Domnul Iisus, toate aceste valori pot reînvia în noi, măcar o dată pe an. Violenţa nu trebue nicidecum ocultată sau cosmetizată, ci radical denunţată, pentru a combate violenţa care se află în noi. Iubit de discipolii Săi, Iisus va fi trădat de unii dintre ei, adulat de mulţime, El va fi batjocorit şi condamnat la moarte de aceeaşi gloată versatilă, instigată cu uşurinţă de o abilă mână de notabili influenţi, deranjaţi în practicile lor de predicile Celui care îndrăznea să Se pretindă *"Fiul lui Dumnezeu"*. Bineînţeles că Mântuitorul şi-a dorit această moarte pentru salvarea sufletelor noastre, însă nu şi-a dorit, cu siguranţă, să-L răstignim la nesfârşit, în noi, de fiecare dată când Îi călcăm în picioare sământa de iubire ce ne-a adus s'o cultivăm, preferând orgoliul, setea de putere, răzbunarea sau plăcerea de a face rău aproapelui nostru.

Maniera în care Mântuitorul şi-a îndurat patimile, rugându-se Tatălui pentru iertarea păcatelor celor care *nu ştiau ce fac*, merită o clipă de pioasă cugetare şi filmul lui Gibson are meritul de a ne oferi această necesară clipă. În faţa suferinţei Domnului Iisus, care este universală şi atemporală, cred că micile noastre necazuri, ambiţii sau dispute teologice devin ridicol de neînsemnate. Acesta ar trebui să fie, repet, mesajul acestui mult controversat film.

R.NEGRESCU-SUŢU

"SUNTEM PREZENŢI ŞI ATÂTA TOT"

Urmare din pag. 12

Foste ţări socialiste sunt prezente cu standuri cu o politică foarte bine dirijată, cu un produs special dedicat pieţii franceze şi internaţionale de carte. Noi nu avem astfel de produse. Sunt numai două cărţi traduse în limba franceză pentru o ţară francofonă. Mie mi se pare ruşinos şi vă spun că sunt profund nemulţumit.

Ilie MIHALCEA: Consideraţi că e o lipsă de interes din partea Ministerului Culturii şi Cultelor? De ce nu s'a prevăzut pregătirea standului românesc la această sărbătoare a cărţii cu mult timp înainte?

Mihai OROVEANU: N'aş putea să vă dau detalii despre lucrul acesta deoarece nu am fost amestecat în aceste probleme. Deci, sunt un suport tehnic al acestui stand, nu am nici o legătură cu concepţia lui şi, mă rog, cu ponderea lui în politica noastră culturală. Sunt alţii care decid, ar trebui să-i întrebaţi pe cei care sunt responsabili de aceste probleme.

Ilie MIHALCEA: A cui este vina slabei reprezentări?

Georgeta DIMISIANU: Asta nu pot să vă spun pentrucă nu ştiu. O să aflăm la Bucureşti.

Emil CATRINOIU (Directorul Ed. Fortuna, Rm. Vâlcea): Cărţile editate de Fortuna au dimensiuni mici (7,5 cm/5,8 cm) şi conţin în jurul a 550 de pagini. Cărţile sunt cusute manual şi dispuse câte cinci volume în casete. Am considerat că această modalitate de tipărire poate să satisfacă pe cei care se deplasează cu diferite ocazii şi preferă lectura.

Am reuşit să tipărim până acum scrierile esenţiale ale lui Eminescu, Caragiale, Creangă, Slavici, Alecsandri, Coşbuc şi Macedonski.

În standul românesc l-am întâlnit şi pe scriitorul francez Jean-Yves CONRAD, autorul cărţii *"Roumanie, capitale... Paris"* apărută la Editura OXUS din Paris la sfârşitul anului 2003. Domnia sa vorbeşte româneşte şi mi-a mărturisit că se simte foarte bine printre Români. (De altfel Dl. J-Y Conrad, după ce-a divorţat de prima sa soţie, Românca, s'a recăsătorit tot cu o Românca).

Jean-Yves CONRAD

Jean-Yves CONRAD: Eu sunt Francez get-beget, care acum 23 de ani s'a îndrăgostit de România. Motto-ul meu este: *"România nu-mi aparţine, dar eu aparţin României"*. În urmă cu cinci ani m'am gândit să scriu o carte sub forma unui *"Guide des promenades insolites sur les traces des Roumains célèbres de Paris"*. Astfel, sunt 14 itinerarii în capitala franceză şi unul în împrejurimile Parisului. Am pus în evidenţă 1.500 de Români, după o cercetare aprofundată în 45 de arhive, am citit 450 de cărţi, peste 100.000 pagini şi am scos la iveală nume care s'au pierdut din cultura română. L-am redescoperit - ca să dau numai un singur exemplu - pe Georges Bellu (1828-1894), mecena lui Claude Monet. Dacă n'ar fi fost G. Bellu, n'ar fi existat, probabil, în pictura impresionistă Claude Monet.

Directorul Editurii OXUS, Italianul Serge Cagnolari, a avut ideea de a înfiinţa o colecţie *"Les étrangers de Paris"* (Străinii din Paris). Primele şase cărţi din această colecţie, cu subtitlul *"Les Roumains de Paris"* (Românii din Paris) au fost încredinţate spre realizare unei personalităţi române, Basarab Nicolescu. Ele sunt tipărite în limba franceză şi sunt expuse în standul românesc. În ordinea apariţiilor, acestea sunt: ROUMANIE, CAPITALE... PARIS de Jean-Yves Conrad, CIORAN de Simona Modreanu, GHERASIM LUCA de Petre Raileanu, VICTOR BRAUNER de Sarane Alexandrian, MIRCEA ELIADE de Eugen Simion şi ultima lansată cu ocazia acestui Salon al cărţii, BENJAMIN FONDANE de Olivier Salazar-Ferrer.

Ilie MIHALCEA

Interviu cu artista Eugenia Enescu

La peste trei decenii dela prima sa expoziţie personală, artista plastică EUGENIA ENESCU şi-a conturat un stil inconfundabil în creaţia sa. Caracterizat pe de o parte prin rigoare, aceasta debordează în acelaşi timp printr'o rafinată sensibilitate, printr'un cuceritor lirism al formelor şi culorilor. Indiferent de tehnica sau de genul abordat, compoziţiile sale captează atenţia privitorului.

Recent, expoziţia sa dela Galeria "Orizont" a relevat toate acestea la care s'a adăugat un element inedit pe simezele noastre: expunerea unor tablouri pictate pe ambele feţe. Cu alte cuvinte, fiecare lucrare era un dublu tablou. Deşi în istoria artei universale şi naţionale asemenea abordare mai poate fi întâlnită pentru pictura românească contemporană, aceasta a fost singulară mai ales în ultimii ani.

Gabriela BITU: - Doamnă Eugenia Enescu, ce v'a determinat să optaţi pentru acest gen de expunere?

Eugenia ENESCU: - Ca să fiu sinceră, iniţial, pentrucă mi-am adus din Spania o serie de panouri de pictat din plută şi carton presat, un fel de material melaminat ce prezenta ambele feţe bune de pictat. Apoi m'am gândit şi la colecţionari, care mai ales cei din ţară nu au mari disponibilităţi financiare, aşa că achiziţionând un tablou, aceştia pot beneficia, de fapt, de două picturi. În altă ordine de idei, vreau să vă spun că această expoziţie marchează o etapă nouă în evoluţia carierei mele artistice, mai ales în pictură, deoarece pe lângă compoziţiile umane, am abordat intens peisajul.

G.B.: - Acum aş vrea să vorbim puţin despre debutul carierei D-voastră, cum aţi ajuns pictoriţă?

E.E.: - De când eram copil, am început cu desenul şi pictura, fără să fiu îndrumată de cineva. Această pasiune a mea pentru desen şi pictură care, de fapt, reprezintă baza tuturor actelor plastice, a rămas pentru mine temelia studiului chiar şi pentru lucrările spaţiale din sticlă.

G.B.: - Ce importanţă acordaţi tehnicilor picturale în ansamblul procesului de creaţie?

E.E.: - În general nu sunt adepta tehnicilor academice. În culorile de apă combin acuarela cu guaşa, cu acrilice şi chiar cu ceracolor. În ulei folosesc de multe ori retuşuri cu acrilice sau invers.

G.B.: - Dar în legătură cu stilul, ce ne puteţi spune? Daţi-ne câteva detalii despre stilul D-voastră.

E.E.: - Fiecare artist, în timp, îşi creează un stil propriu indiferent de tema abordată. Stilul meu este modern, chiar dacă este figurativ sau abstract (în sticlă). Desenul, volumele, mişcarea, culoarea mă ajută indiferent ce temă abordez, ca fiecare lucrare în parte pictură sau sticlă să primească atmosferă şi mister.

G.B.: - Am remarcat accentul pe care îl puneţi în etalarea unor simboluri, care este mesajul lor? Preferaţi metafora ca mijloc de expresie?

E.E.: - De fapt, fiecare lucrare a mea poate fi luată ca un simbol cu un mesaj bine definit care este perceput de public chiar dacă nu are eticheta cu titlu.

G.B.: - Aş vrea să ne vorbiţi puţin despre ritmul de muncă şi despre criteriul de prezentare al expoziţiilor personale.

E.E.: - În ceea ce mă priveşte nu lucrez decât atunci când simt nevoia să o fac, când sunt încărcată pozitiv, când ideile şi imaginaţia nu-mi dau pace, şi atunci nu ies din atelier până nu definitivez ceea ce mi-am propus. Volumul de lucrări produse în unul, doi sau trei ani, selecţionat, constituie apoi expoziţiile personale.

G.B.: - Şi acum, o ultimă întrebare... mai prozaică, care este preţul lucrărilor D-voastră?

E.E.: - În cazul acestor recente lucrări cu două feţe pictate, preţul lor este între 300 şi 700 Euro.

A consemnat
Gabriela Bidu

În duh şi adevăr

VÂNZARE ŞI CUMPĂRARE

Sergiu GROSSU

La întrebarea tânărului dregător *"foarte bogat"*: *"Bunule Învăţător, ce să fac ca să moştenesc viaţa de veci?"*, Mântuitorul l-a sfătuit aşa: *"Ştii poruncile: Să nu săvârşeşti adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturiseşti strâmb, cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta"* **(Luca 18. 18-20)**. Acestea sunt, de altfel, poruncile înscrise în Tablele Legii, pe care tânărul declară că le-a păzit din fragedă pruncie. Numai că din ele lipsea cea mai mare poruncă şi anume: *"Să iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău şi cu tot cugetul tău... Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi"* **(Matei, 22. 37-39)**. De aceea Iisus i-a zis: *"Dacă voieşti să fii desăvârşit, du-te, vinde averea ta, dă-o săracilor şi vei avea comoară în cer..."* **(Matei, 19. 21)**.

Această ***vânzare*** nu este decât lepădarea de sine, descotorosirea de toate impedimentele lăuntrice, de toate aspectele negative ale fiinţei, de tot ce purtăm în inimă şi nu ne dă posibilitatea de a-L iubi pe Dumnezeu *"cu toată inima"* şi pe aproapele ca pe noi înşine. Pentrucă o inimă, din care ies cele 13 *"bogăţii"*, menţionate de evanghelistul **Marcu** (capitolul 7, versetele 21-22), respectiv: *"cugetele cele rele, desfrânările, hoţiile, uciderile, adulterul, lăcomiile, vicleniile, înşelăciunea, nerușinarea, ochiul pizmaş, hula, trufia, uşurătatea"* - o asemenea inimă, plină de fărădelegi şi abateri morale, nu mai are loc şi pentru Dumnezeu şi pentru aproapele.

"Vinde tot ce ai" urât în tine, ni se adresează Domnul fiecăruia din noi, fiecărui suflet care doreşte să aibă *"comoară în cer"*, care înseamnă după o viaţă de comuniune cu Iisus. Căci a-L urma şi a cunoaşte intimitatea trăirii cu El nu este cu putinţă dacă, în prealabil, n'am vândut acareturile firii noastre pământeşti, dacă nu ne-am debarasat de toate reziduurile omului vechi. In caz contrar, atitudinea noastră creştină va fi deficitară, cârpită cu dezertări şi tăgade ruşinoase, întocmai zbuciumatului Petru, din noaptea arestării, care s'a lepădat de Iisus şi L-a părăsit, întrucât nu se lepădase de corăbiile şi mrejele din inima sa.

Dacă ni-e foame de Dumnezeu, să ne vindem bogăţiile robiei şi ale păcatului, care ne spurcă viaţa şi ne compromit veşnicia. Sfânta Scriptură raportează că *"Egiptenii şi-au vândut fiecare pământul său din Faraon, că-i istovise foametea"* **(Facerea, 47. 20)**. Atunci când suntem înfometaţi de cer şi de piscuri neprihănite, când ne mistuie nostalgia paradisului şi ştim că *"nedrepţii nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu"* **(1 Corinteni, 6. 9-10)**, atunci trebue ***să vindem*** vechiturile, putregaiurile, stârvurile din străfundurile noastre, ca să putem intra în rândul copiilor Luminii şi al luptătorilor credinţei. Părintele Iosif Trifa scria: *"O, ce lucru dureros este să vezi creştini care cred şi nu ştiu a crede cu adevărat. Ce lucru dureros este să vezi creştini trecând cu sarcina păcatelor alături pe lângă crucea Golgotei... Dacă în punctul acesta omul are o credinţă slabă, dacă nu ştie a crede cu adevărat în Iisus cel Răstignit, dacă nu ştie adânci jertfa crucii de pe Golgota, toată viaţa lui de creştin e o viaţă pierdută, o viaţă zădarnică"* (***"Oastea Domnului"***, Nr.42/16 Oct. 1932).

Evanghelia ne învaţă că viaţa spirituală este o continuă *"vânzare"* şi *"cumpărare"*. Am văzut ce trebue să vindem, de ce anume trebue să ne lepădăm, socotindu-le că sunt *"pagubă, faţă de înălţimea cunoaşterii lui Hristos Iisus"* şi privindu-le *"drept gunoaie"* **(Filipeni, 3. 7-8)**.

• • •

Să vedem acum ***ce ni se cere să cumpărăm*** în locul vechiturilor de care ne-am lepădat ca de nişte gunoaie inutile.

În Cartea Apocalipsei scrie: *"Te sfătuiesc să cumperi dela Mine aur lămurit în foc, ca să te îmbogăţeşti, şi veşminte albe ca să te îmbraci şi să nu se dea pe faţă ruşinea goliciunii tale, şi alifie de ochi, ca să-ţi ungi ochii şi să vezi"* **(Apocalipsa, 3. 18)**. Citind cu atenţie acest verset biblic, ne putem da seama, dela bun început, că este vorba de un sfat, nu de o obligaţie, fiindcă înaintea lui Dumnezeu totul atârnă de noi înşine, de libertatea voinţei noastre. *"Te sfătuiesc"*, ne spune Domnul, adică îţi arăt calea desăvârşirii şi a puterii. Ţie îţi revine hotărârea împlinirii. *"Te sfătuiesc să cumperi dela Mine..."*, dela Iisus. Nu dela prăvălia lumii. Deoarece numai Dumnezeu ne poate da, prin Duhul Sfânt, şi voinţa şi înfăptuirea. Numai Mântuitorul ne poate oferi, din dragoste, echilibrul sufletesc, armonia şi pacea lăuntrică. Mai mult, ceea ce cumpărăm dela El este gratuit, conform promisiunii vechi-testamentare: *"Cei ce sunteţi însetaţi, mergeţi la apă, şi cei care nu aveţi argint, mergeţi de cumpăraţi şi mâncaţi, mergeţi şi cumpăraţi fără de argint..."* **(Isaia, 55. 1)**.

Deci Apocalipsa ne sfătuieşte să cumpărăm dela Dumnezeu: *"aur lămurit în foc"*, *"veşminte albe"* şi *"alifie de ochi"*.

- Este şi normal să cumpărăm ***aur*** în locul vechiturilor vândute, câtă vreme am fost *"aramă şi fier"*, *"nişte sticăţi"* **(Ieremia, 6. 28)**.

- În al doilea rând ni se recomandă să ne îmbrăcăm cu ***veşminte albe***, după ce ne-am vândut haina mânjită despre care vorbeşte proorocul: *"Toţi am ajuns ca necuraţii şi toate faptele dreptăţii noastre ca un veşmânt întinat"* **(Isaia, 64. 5)**.

- Şi ce ne mai rămâne de cumpărat? ***Alifie de ochi***, ca *"să-ţi ungi ochii şi să vezi"*. Doctoria aceasta vine să înlocuiască *"solzii"* de pe ochii sufletului vânduţi de noi, ca să nu ne mai împiedice să privim la Iisus: acei solzi care au căzut de pe ochii lui Saul, pe drumul Damascului. Decât să umblăm în întuneric, din cauza *"solzilor"* de pe ochi şi să *"umblăm bâjbâind, ca orbi pe lângă zid"*, poticnindu-ne *"în miezul zilei ca şi pe înserate"* **(Isaia, 59. 10)** nu se cuvine, oare, să cumpărăm *"alifie pentru ochi"*, ca să ne ungem ochii dinlăuntru şi să putem vedea strălucind lumina Evangheliei lui Hristos, trăind şi noi o viaţă de lumină şi de pilduitoare realizări creştine?

- La cele trei cumpărături esenţiale de mai sus, care corespund înnoirii noastre duhovniceşti, vom adăuga încă o marfă de valoare care urmează a fi cumpărată: ***adevărul***. O marfă absolut indispensabilă unei trăiri spirituale autentice, într'o lume dominată de minciuna politică. *"Adună adevăr şi nu-l vinde"*, ne învaţă înţelepciunea lui Solomon **(Pilde 23. 23)**. A cumpăra adevărul înseamnă a adera la el şi a-l apăra împotriva celor ce propovăduiesc minciuna.

Procedeul *"vânzării"* şi *"cumpărării"*, indicat de Sfânta Scriptură, ar trebui să ni-l însuşim cu toţii, fără nici o ezitare. Zi de zi şi clipă de clipă să fim într'o permanentă efervescenţă a credinţei, vânzând gunoaiele omului vechi care au mai rămas ascunse în noi şi cumpărând *"mărgăritarul de mare preţ"* al Împărăţiei Harului, conştienţi fiind că şi noi am fost *"cumpăraţi"* cu un preţ **(1 Corinteni, 6. 20)**. Iar preţul acestei *"cumpărări"* sau *"răscumpărări"* l-a plătit Domnul nostru Iisus Hristos pe lemnul Crucii.

SUVERANUL PONTIF LA 84 DE ANI: PAPA CARE A ŢESUT FIRUL ISTORIEI

De câţiva ani, de când a recunoscut că este bătrân, Suveranul Pontif a început chiar să glumească pe seama sănătăţii sale. A acceptat bastonul, apoi acea stranie estradă cu roţi, iar acum scaunul care pare că navighează suspendat în aer, scrie revista catolică *Famiglia Cristiana*, care consacră un articol apropiatei aniversări a vârstei de 84 de ani a Papei Ioan Paul al II-lea.

Karol Wojtyla a rămas veşnic tânărul Lolek, aşa cum i se spunea la Wadowice, oraşelul cu casele situate între câmpuri de secară, aflat la 40 de km de Cracovia şi la 30 de km de Auschwitz. Lolek împlineşte 84 de ani, la 18 Mai Nu a obosit şi nu a învăţat încă să îşi economisească energiile.

A străbătut patru generaţii. Epoci marcate de evenimente extraordinare, liste de ghinioane şi oportunităţi, o istorie pe care el a brodat-o cu un fir subţire şi rezistent, a cărui urmă nu s'a pierdut odată cu trecerea anilor.

S'a născut în Polonia rurală care încerca să recupereze frontierele estice dela Sovietici. A străbătut revoluţia industriei grele, pentru care a şi lucrat, apoi conflictul nazist şi regimul comunist care l-a constrâns să urmeze clandestin seminarul teologic.

În 1989, a asistat la apusul utopiei comuniste, care a revărsat în lume un munte de probleme nerezolvate, de speranţe spulberate, de dezmembrări sociale, de drame infinite şi uitate la toate latitudinile Planetei. Patru generaţii pe care le-a purtat pe umeri cu o forţă incredibilă, în timp ce se apropie a cincea, pe care, încă o dată, el, aşa bătrân cum este, a acceptat să şi-o încarce pe umeri. Este generaţia Europei *"sale"*, cea care se întinde dela Atlantic la Urali, aşa cum a spus odată. Dar este şi generaţia războiului preventiv, cel care nu numai că este împotriva oricărui drept, dar care foloseşte forţa ca pe un drept şi nu dreptul ca forţă, aşa cum a explicat anul trecut episcopul Tauran, la vremea respectivă ministrul de Externe al Sfântului Scaun, interpretând magistral parabola tulburătoare a istoriei Pontificatului lui Karol Wojtyla.

La 84 de ani, Lolek a decis că nu este încă momentul să stea liniştit. *"Vom avea toată eternitatea pentru a ne odihni"*, le-a spus Papa într'o zi, în avion, ziariştilor care îl însoţeau în una din călătoriile sale prin lume. Cu altă ocazie, în faţa zvonurilor pe care periodic, cineva le face să circule privind posibilitatea unei retrageri a sa, a observat: *"Las în seama Lui decizia privind cum va dori să mă eliberez de acest serviciu"*.

Nici un Papă nu şi-a pus o amprentă mai puternică decât el asupra exteriorului Bisericii. Dar el nu a făcut-o pentru a participa la o dezbatere. Uneori a baleiat orizontul, a deslușit perspective, alteori a uimit sau i-a iritat pe bogaţii şi potentaţii lumii. Dar numai pentrucă a pus în faţă Evangheliа. Ştie foarte bine că a acţionat adesea *"per excessum"*. Odată a explicat chiar acest lucru: *"Providenţa este cea care ne ghidează şi uneori ne sugerează să facem ceva per excessum"*. Insistenţa din ultimii ani asupra rădăcinilor creştine ale Europei este ceea ce lumea consideră a fi o acţiune per excessum. Cât de *"plictisitor"* poate fi Polonezul acela de Karol Wojtyla!

Cunoaşte zvonurile, dar merge înainte întotdeauna şi oricum, pentrucă ştie că un umanism european fără rădăcini creştine ar fi o încercare sordidă de a rescrie istoria Europei. Nici Iluminismul, care a respins hotărît orice perspectivă creştină asupra omului, nu a avut curajul să nege matricea creştină a continentului european.

Apoi, mai este şi problema păcii. Nici în acest domeniu Papa nu participă la dezbatere. Urmăreşte un fir care durează dela începutul Pontificatului său. Ba chiar, aşa cum a afirmat recent, acest fir durează de când era tânăr, de când a cunoscut războiul din pragul casei sale.

În 1991, în timpul primului Război din Golf, a fost singurul, împotriva întregului Occident şi a majorităţii ţărilor arabe, care a invocat pacea, opunându-se expediţiei punitive, autorizate de ONU, împotriva Irakului. I s'a pus eticheta de pacifism maximalist, de lipsă de realism politic şi diplomatic. A fost ascultat cu plictiseală. Acum s'a întâmplat încă o dată, iar plictiselii i s'a adăugat compasiunea pentru sărmanul *"Papa bătrân"*. Dar el nu acordă atenţie şi continuă să spună lucruri al căror sens numai oamenii de rea credinţă îl pot interpreta greşit. Ca acele cuvinte clare despre deplina suveranitate şi independenţă a Irakului.

"Nu te obosi, Lolek. Dar nici să nu îţi iei răgaz. La mulţi ani din partea tuturor!", îşi încheie revista *Famiglia Cristiana* articolul consacrat aniversării Sfântului Părinte.

MONSENIORUL GHIKA VA FI SANCTIFICAT DE PAPA DELA ROMA

În viaţă a săvârşit vindecări miraculoase. La fel şi după moartea petrecută acum 50 de ani, în temniţele comuniste. *"A trăit şi a murit ca un sfânt"*, au spus colegii de temniţă şi apropiaţii *"prinţului arhiereu"* Vladimir Ghika. Dintre ei, câţiva aveau să fie *"victimele"* fericite ale miracolelor sale, minuni cercetate acum la Vatican. Cauza beatificării lui e foarte avansată, iar Monseniorul Gika va fi printre primii Români declaraţi sfinţi de Papa dela Roma. Prinţul Ghika a fost prieten sau a jucat un rol important în convertirea unor mari intelectuali ai secolului trecut - Jacques Maritain, Etienne Gilson, Henri Bergson, Paul Claudel, Francis Jammes. De altfel, discipolii şi biografii săi - între care Elisabeth de Miribel, secretara generalului de Gaulle -, au fost fascinaţi de uşurinţa cu care prinţul trecea din saloanele intelectualilor francezi în leprozerii, spitale, printre bolnavii de holeră sau în barăcile celor mai rău famate suburbii pariziene, să ofere mângâiere sărmanilor. Nu degeaba era numit *"apostolul săracilor şi intelectualilor"*.

Prinţul Ghika ştia că urma să fie arestat, dar nu a încercat să fugă. Securitatea îl urmărea atât pentru legăturile sale cu străinătatea, cât şi pentrucă îl considera un intermediar între Biserica Catolică şi ierarhi ortodocşi apropiaţi de catolicism. Vladimir Ghika a murit în 1954, la doi ani dela arestare, în închisoarea Jilava. Înaintea morţii le-a spus colegilor de suferinţă: *"Închisoarea aceasta este sfântă, şi noi nici nu bănuim"*.

ECONOMICE

CEI MAI BOGAŢI OAMENI DIN LUME

Revista *Forbes* susţine că 33 de miliardari în dolari stau la Moscova, în vreme ce la New York - văzut ca un centru al capitalului şi capitalismului sunt doar 31 de miliardari. Cei mai bogaţi o sută de oameni de afaceri din Rusia au acumulat averile uriaşe doar în ultimii 13 ani, dela căderea comunismului.

Cel mai bogat - potrivit revistei *Forbes* - este Mihail Hodorkovsky - cu peste 15 miliarde de dolari. El nu se poate bucura însă de averea lui imensă întrucât se află în închisoare, în aşteptarea procesului, în care este acuzat de evaziune fiscală.

Al doilea pe lista celor mai bogaţi ruşi este Roman Abramovici - care deţine printre altele clubul de fotbal englez Chelsea, Londra. Mulţi au profitat de privatizările haotice dela începutul anilor '90, mai ales din domeniul financiar.

Editorul revistei *Forbes* din Rusia, Paul Khlebnikov spune că: *"dela arestarea lui Khodorkovsky s'a remarcat o schimbare de atitudine la cei mai bogaţi oameni de afaceri. Rusia intră într'o nouă fază a capitalismului şi începe să lase în urmă mentalitatea unei economii subterane şi să-şi asume un capitalism civilizat şi transparent."*

Ceea ce este şocant în statistica făcută de *Forbes* este discrepanţa uriaşă între câţiva oameni foarte bogaţi şi marea majoritate a populaţiei sărace. Oamenii simpli din Rusia nu sunt prea încântaţi că în ţara lor există atât de mulţi oameni bogaţi. Unii vorbesc chiar de naţionalizare.

Gheorghe Tihenchi care locuieşte la Moscova spune că *"marea majoritate a Rusilor cred că aceste averi au fost agonisite pe nedrept, pe căi nu tocmai curate. Legea privatizării i-a ajutat pe magnaţii ruşi. Bunurile materiale deţinute de bogaţii Rusiei au fost create de mai multe generaţii. Iar oamenii de rând ca şi mine au rămas în sapă de lemn. Unii cred că ar fi necesară naţionalizarea măcar a unei părţi din aceste averi."*

100 de oameni din Rusia deţin un sfert din averea ţării. Cel de pe ultimul loc în clasamentul *Forbes* are o avere de 200 de milioane de dolari.

HONG-KONG-UL ARE CEI MAI ÎNGRIJORAŢI SALARIAŢI

Salariaţii din Hong Kong sunt mai preocupaţi de stabilitatea locurilor de muncă decât angajaţii din alte economii puternic industrializate, potrivit unui sondaj de opinie publicat de compania americană Right Management Consultants şi citat de *Reuters*.

În schimb, salariaţii din SUA par mai încrezători decât în urmă cu şase luni, un semn încurajator că redresarea celei mai mari economii din lume începe într'un târziu să creeze locuri de muncă.

Aproape 30% din salariaţii intervievaţi în Hong Kong au afirmat că şi-ar putea pierde locurile de muncă în următorul an, faţă de 25% într'un sondaj similar realizat în urmă cu un an, când economia locală era devastată de epidemia de pneumonie atipică.

Hong Kong-ul se luptă cu o rată a şomajului de 7,2%, una dintre cele mai ridicate din Asia. Mulţi dintre şomeri sunt lipsiţi de abilităţile pe care le cere lucrul în noile industrii care înlocuiesc treptat fabricile, relocate în alte zone din China.

Hong Kong-ul a obţinut 42 de puncte dintr'un scor maxim de 100 de puncte în sondajul Right Management, împărţind cu Elveţia cea mai joasă poziţie în fruntea celor 18 state incluse în studiu.

Indicele încrederii în stabilitatea locului de muncă, calculat de compania din Philadelphia, s'a bazat pe sondarea opiniei a aproximativ 9.785 de funcţionari şi muncitori angajaţi permanent, care au fost întrebaţi despre posibilitatea de a fi concediaţi în următorul an şi despre cât de uşor ar fi pentru o persoană de capacitate medie să găsească un post similar la acelaşi salariu.

Germania nu s'a situat prea departe de Hong Kong şi Elveţia, obţinând 42,2 de puncte.

Pesimismul legat de perspectivele la locul de muncă din Hong Kong, Elveţia şi Germania a ignorat tendinţa globală, de ameliorare a încrederii în raport cu sondajul efectuat în urmă cu şase luni. Indicele încrederii în siguranţa locului de muncă a avansat la 50 de puncte dela nivelul de 48,7 de puncte înregistrat în Noembrie.

Reflectând îmbunătăţirea climatului economic, salariaţii din SUA s'au arătat mai puţin îngrijoraţi decât acum şase luni, ceea ce a permis Statelor Unite ale Americii să consemneze un punctaj mai bun, de 48,3 de puncte, faţă de 44,3 de puncte în Noembrie.

Norvegia s'a clasat pe prima poziţie, cu un scor de 60,2 de puncte, după ce 92,9% dintre respondenţi au răspuns că există puţine riscuri sau nici unul să îşi piardă locul de muncă în următorul an.

"Norvegienii snt beneficiarii unei economii foarte prospere, bogate în gaze naturale, cu un şomaj scăzut şi programe generoase pentru disponibilizaţi. Aceste lucruri se reflectă în mod clar în răspunsuri", a explicat Richard Pinola, preşedinte-director executiv al Right Management.

În ceea ce priveşte uşurinţa cu care disponibilizaţii îşi pot găsi un post cu caracteristici similare, Sud-Coreenii s'au dovedit a fi cei mai încrezători, 29% apreciind că ar fi relativ uşor sau foarte uşor. Coreea de Sud a obţinut un scor de 55,2 de puncte în sondajul Right Management.

41.500 LEI PENTRU UN EURO, ÎN IUNIE

Fluctuaţiile cursului leu/euro a ajuns în luna Iunie la 41.500 lei, datorită creşterii cererii de euro de pe piaţă. Schimbarea trendului dolar/euro de pe pieţele internaţionale a temperat creşterea, ajungând la un raport de 41.200 lei/euro. La jumătatea lunii Martie cursul leu/ero era de 40.925.

Fluctuaţiile cursului leu/dolar au oscilat între 33.350 lei şi 34.730 lei, ceea ce echivalează cu o depreciere a leului în primele şase luni de peste 9%.

RATA INFLAŢIEI ÎN ROMÂNIA

Indicele preţurilor de consum al populaţiei din România a avansat, în luna Aprilie, cu numai 0,6%, pe fondul unei performanţe în sectorul alimentar, unde scumpirile s'au limitat la cel mai redus nivel din acest an, de 0,3%, compensând avansul de 1% dela servicii.

Scăderile de preţuri la ouă (-12%) şi cartofi (-3,6%) au atenuat diferenţele faţă de Martie la grupa produselor alimentare. Scumpirile de 5% dela gaze naturale au avut un impact limitat la nivelul produselor nealimentare, pentru care consumatorii au plătit în medie cu 0,7% mai mult decât în Martie. Inflaţia a fost alimentată în cea mai mare parte de costurile serviciilor. Chiriile şi telefonia au scos din buzunarele Românilor sume în creştere cu 2%. Creşteri mai semnificative au avut loc şi la serviciile poştale, unde tarifele au avansat cu 1,7%.

În primele patru luni, preţurile au înregistrat o creştere de 2,8%. Calculată în raport cu Aprilie 2003, rata inflaţiei se situează la 12,5%. Media pe primeie patru luni arată o reducere semnificativă a inflaţiei la nivelul produselor alimentare, un plus lunar de 0,5%, deşi anul trecut au fost principala sursă inflaţionistă, cu o medie de 1,4%. Ţinta de inflaţie pentru acest an se situează la 9%, în scădere cu mai mult de cinci puncte procentuale faţă de 2003.

EXPORTURILE ROMÂNEŞTI SUNT ÎN SCĂDERE

Volumul exporturilor a scăzut cu 8,16% în Aprilie, comparativ cu luna precedentă, tendinţă însoţită de reducerea cu 2,7% a valorii importurilor. După primele patru luni ale acestui an, deficitul comercial s'a ridicat la 1,641 miliarde de euro, nivel cu 27,13% peste cel înregistrat în perioada similară din 2003. Potrivit Institutului Naţional de Statistică, exporturile realizate în intervalul Ianuarie - Aprilie 2004 au fost de 5,81 miliarde de euro, valoare superioară cu 17% datelor pentru primele patru luni de anul trecut.

În luna Aprilie, exporturile au totalizat 1,48 miliarde de euro, cu 24,5% peste cifra raportată în luna corespunzătoare din anul precedent. Astfel, dinamica exporturilor a devansat pentru prima dată în ultimele opt luni ritmul de creştere al importurilor, majorate cu numai 15,6% faţă de Aprilie 2003. Probabil că această comparaţie a stat la baza afirmaţiilor recente ale ministrului Finanţelor, Mihai Tănăsescu, potrivit căruia ritmul de creştere a exporturilor a fost, în Aprilie, mai ridicat decât cel al importurilor. Comparaţia nu este, însă, edificatoare, întrucât în luna Aprilie 2003 importurile au avansat cu peste 30%, iar vânzările de mărfuri în străinătate au cunoscut o scădere drastică, de 11,5%.

Importurile CIF (Cost, Insurance and Freight - include, pe lângă valoarea mărfii, costul asigurării şi al transportului) au coborât în Aprilie cu 2,7% sub nivelul din luna precedentă şi s'au plasat la 1,98 miliarde de euro. Cumulat pe primele patru luni, importurile au totalizat 7,45 miliarde de euro, valoare mai mare cu 19,2% faţă de perioada similară a anului trecut.

UN VÂNT DE PESIMISM SUFLĂ ASUPRA RELANSĂRII ECONOMIEI GERMANE

Principalele şase institute din Germania revizuiesc în jos previziunile lor privind creşterea economică - scrie cotidianul francez *Le Figaro*.

Economia germană este în continuare pradă pesimismului. Aceasta este în orice caz opinia principalelor şase institute germane de cercetare economică.

În raportul de primăvară consacrat situaţiei economiei germane, institutele respective au revizuit în jos previziunile lor de creştere economică.

Ele mizează în prezent pe o creştere economică de 1,5 la sută pentru 2004 şi 2005, faţă de 1,7 la sută în Octombrie. Deficitul bugetar ar urma - pentru a patra oară consecutiv - să depăşească limita de 3 la sută din Produsul Intern Brut (PIB) pentru a atinge 3,5 la sută, în 2005.

Acest pronostic agravează în acelaşi timp previziunile experţilor dela Bruxelles, care mizau pe un deficit stabilizat la 2,8 la sută din Produsul Intern Brut (PIB), precum şi previziunile guvernului german.

Ministrul Finanţelor, Hans Eichel, a promis de fapt că va readuce deficitul de stat sub bara de 3 la sută. Un obiectiv care nu poate fi atins, potrivit experţilor, decât cu preţul a 12 miliarde euro cu titlu de economii.

Cum poate fi înfăptuit acest obiectiv? Economiştii sunt partajaţi între o respectare strictă a Pactului european de stabilitate, care ar necesita amputări categorice în reducerile fiscale, şi o diminuare modulată a cheltuielilor în funcţie de posibilităţile conjuncturii.

Institutele pun restabilirea economiei germane mai degrabă pe seama conjuncturii mondiale (în pofida monedei europene puternice) decât pe seama reformelor. Acestea sunt apreciate ca insuficiente de **către economişti, care se** pronunţă în favoarea unei politici care *"să consolideze potenţialul de creştere din Germania"*. *"Nu reparând pe ici pe colo se obţine o rată de creştere de 2 la sută"*, afirmă profesorul Joachim Scheide de la institutul din Kiel.

Este necesar, de asemenea, să se confere un plus de lisibilitate politicii economice. *"Dacă nu li se explică oamenilor utilitatea reformelor, atunci se creează incertitudinea"*, remarcă Gustav Horn dela institutul berlinez DIW.

Dacă revenirea investiţiilor marchează o restabilire a cererii interne, consumul privat rămâne *"paralizat"*.

Pe piaţa muncii, reformele angajate de guvern nu ar urma să aibă decât efecte limitate, continuă experţii.

Numărul şomerilor nu ar urma să se reducă decât puţin, ajungând la 4,276 milioane de persoane, în 2005, după nivelul de 4,332 milioane de persoane, în 2004.

Reluând această analiză în contul său, preşedintele federaţiei industriaşilor germani, Michael Rogowski, consideră că reformele de pe piaţa muncii nu au permis pentru moment să vindece decât simptomele şomajului. Cu acest prilej, el a reiterat propunerile sale în favoarea unei mai mari flexibilităţi a pieţei muncii şi a unei prelungiri a duratei sale.

În faţa acestor critici, guvernul rămâne optimist în mod deliberat afirmând, prin vocea ministrului Economiei, Wolfgang Clement, că *"reformele structurale au nevoie de timp pentru a acţiona din plin"*.

Singura veste bună este aceea că inflaţia ar urma să se menţină la un nivel fiabil: 1,2 la sută în 2005, după 1,3 la sută - în 2004 şi 1,1 la sută - în 2003.

Dar nici un pronostic nu permite să se spere că Banca Centrală Europeană (BCE) va profita de aceasta pentru a reduce ratele dobânzii.

SAMSUNG ESTE CEL MAI MARE PRODUCĂTOR DE MONITOARE PENTRU PC-URI DIN LUME

Grupul Samsung Electronics a devenit, în primul trimestru al acestui an, numărul unu mondial în rândul producătorilor de monitoare pentru computere personale, detronând LG.Philips, societate mixtă formată de compania sud-coreeană LG Electronics şi Philips Electronics NV (Olanda), transmite *Reuters*.

Potrivit datelor furnizate de firma de cercetare Display Search (Austin, Texas), Samsung - cel mai mare producător de monitoare pentru computere portabile din lume - a obţinut vânzări mai mari comparativ cu LG. Philips pe piaţa monitoarelor pentru computere de birou, un segment pe care concurentul său l-a dominat vreme îndelungată.

Samsung LCD, divizia producătoare de monitoare a Samsung Electronics, a anunţat că vânzările au totalizat, în primul trimestru, 2,4 miliarde de dolari - cifră trimestrială record pentru industria de profil, care a depăşit cu peste 500 de milioane de dolari rezultatul LG. Philips.

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

Congressional Record

United States of America

Onorabilul Jim Gibson din Nevada, membru în Camera Reprezentanţilor, a cerut colegilor săi, Joi, Martie 25, 2004, să fie introdus în *"Congressional Record"* următorul apel-document, care reprezintă poziţia unui număr de cetăţeni americani de origine română, responsabili şi loiali, referitor la statutul actual al Republicii Moldova.

Statele Unite, România şi...Moldova

Din vremuri imemorabile, actuala Republică Moldova (mai bine cunoscută sub denumirea de Basarabia) a fost populată de Români. De-a lungul Evului Mediu, acest pământ a reprezentat partea estică a Principatului Moldova, unul din cele trei principate care au alcătuit România modernă. Rusia ţaristă a ocupat acest teritoriu, pentru prima dată, în anul 1812 şi l-a folosit ca bază pentru viitoarea expansiune spre Sud-Estul Europei. Interferenţele ruse în navigaţia de-a lungul Dunării şi pe Marea Neagră au determinat Occidentul să treacă de partea Turciei în timpul războiului din Crimeea, în 1856. La sfârşitul acestui război, Rusia a fost forţată să se retragă dela Dunăre şi din Sudul Basarabiei. În ciuda acestui fapt, ţarul va ocupa întreaga provincie din nou, determinând un nou război, în 1877. Ulterior, după revoluţia bolşevică din 1917, provincia a votat reunirea pentru totdeauna cu România. Din păcate, noua Uniune Sovietică nu a acceptat această unire şi, lucru de neînţeles pentru noi, Statele Unite nu a ratificat unirea Basarabiei cu România, din 1918.

Între Primul şi al Doilea Război Mondial, Moscova a promovat o politică de expansiune teritorială şi a influenţei comunismului în lume. În această parte a Europei Moscova a urmărit reanexarea Basarabiei cât şi penetrarea în Balcani. Această politică a fost implementată după ce Germania nazistă şi Uniunea Sovietică au semnat pactul Ribbentrop-Molotov, prin care divizau Europa. Republica Sovietică Moldova a luat naştere, astfel, în 1940, imediat ce Armata Roşie a invadat provincia. De fapt, anticipând anexarea încă din anul 1924, Moscova a înfiinţat o republică Moldova autonomă, pe malul stâng al râului Nistru, în Ucraina. Singurul scop al acestei mişcări a fost pregătirea anexării ce avea să vină. În momentul anexării propriu-zise din Iunie 1940, Moscova a desfiinţat respectiva republică autonomă şi a returnat Ucrainei teritoriul respectiv, împreună cu părţile nordice şi sudice ale Basarabiei. Vechea denumire, care amintea de originea românească a provinciei, a fost interzisă şi scoasă din vocabularul sovietic. Pentru a complica şi mai rău situaţia, Moscova a incorporat în cadrul noii Republici Sovietice Socialiste Moldova o porţiune de teren de pe malul stâng al râului Nistru, având ca centru politic şi administrativ oraşul Tiraspol. De atunci, această zonă industrială intens rusificată a rămas ca un bastion al comunismului şi expansionismului.

Populaţia majoritară, reprezentată de etnici români din teritoriul ocupat vremelnic, nu a fost niciodată consultată dacă doreşte să facă pate din URSS. Şi nici celelalte grupuri etnice nu au fost întrebate dacă doresc să fie anexate sau despărţite în mod arbitrar între noua creată republică şi Ucraina. Mai mult decât atât, cercuri bine informate, ca şi o serie de supravieţuitori din zonă, au raportat faptul că în timpul celui de-al Doilea Război Mondial şi după ce acesta s'a terminat, până la un milion de locuitori ai Moldovei Sovietice, în mare majoritate Români, au fost arestaţi, deportaţi sau ucişi de căre autorităţile sovietice. În acelaşi timp, Moscova a trimis sute de mii de Ruşi să înlocuiască pe nativii români şi să asigure legitimitatea noii republici. Totuşi, chiar şi astăzi, două treimi din totalul populaţiei acestei regiuni sunt reprezentate de populaţie românească, deşi aceasta a fost forţată să adopte numele de moldoveni.

Politica Perestroika a anilor '80 a adus noi speranţe de libertate cetăţenilor din URSS, iar la începutul anilor '90 fiecare republică fostă sovietică, inclusiv Moscova, şi-a declarat independenţa. Totuşi, pentru a împiedica reunirea Moldovei cu România, Ruşii din Tiraspol şi-au declarat independenţa regiunii lor, pe care au numit-o Republica Moldovenească Nistreană. La scurt timp, un război cu urmări dezastruoase a izbucnit între autorităţile dela Chişinău şi această entitate autonomă nou apărută. De atunci, regiunea transnistreană a rămas un bastion al comunismului şi un paradis al traficanţilor de arme, al contrabandiştilor şi al altor activităţi ilegale. Trebue amintit că majoritatea liderilor dela Tiraspol sunt cetăţeni ruşi care au fost aşezaţi acolo de Moscova, la începutul anilor '80. De semnalat, de asemenea, şi faptul că majoritatea acestor lideri sunt implicaţi în activităţi ilegale, multora dintre ei interzicându-le accesul în Europa Occidentală pentru acest motiv.

După dizolvarea Uniunii Sovietice, Rusia a continuat să ţină unităţi militare şi cantităţi enorme de echipament şi muniţie în cadrul regiunii transnistrene. Cel mai recent, în numărul din 7 Decembrie 2003, cotidianul *"The Washington Post"* scria că această enclavă a fost şi este condusă de lideri mafioţi şi că a rămas ca un loc extrem de periculos, în care se desfăşoară un comerţ la negru cu armament. Conform aceluiaşi cotidian, *"această zonă deţine 50.000 tone de obuze, mine şi rachete, îndeajuns pentru a umple 2.500 de camioane"*. Tot aici se subliniază faptul că în cadrul aceleiaşi regiuni se regăsesc cantităţi importante de arme chimice şi bacteriologice precum şi alte posibile arme de distrugere în masă, apte de a fi vândute celor care dispun de resursele financiare adecvate. Nici mai mult nici mai puţin, noile autorităţi dela Moscova, sub conducerea Preşedintelui Putin, continuă să susţină această regiune separatistă şi pe liderii săi. Este mai mult decât evident că Moscova nu a renunţat la aspiraţiile sale expansioniste în Balcani şi la Marea Neagră. În prezent, câţiva lideri politici din Rusia au declarat deschis că Moldova, ca şi regiunea din Georgia şi Caucaz, sunt areale tradiţionale unde acţionează interesele ruseşti şi că acestea trebuesc păstrate sub controlul Moscovei. În timp ce populaţia Federaţiei Ruse se zbate în sărăcie şi incertitudine, Moscova îşi iroseşte resursele urmărind interese geopolitice aparţinând secolului XIX.

Odată cu sfârşitul tiraniei ceauşiste din 1989, Românii au început să privească spre Vest pentru îndrumare şi spre Est, sperând la reunirea Basarabiei cu Patria Mama. România era totuşi, ruinată din punct de vedere economic şi dezorientată din punct de vedere politic, neavând mijloacele de a rezolva prin forţe proprii acest vechi deziderat geopolitic. În acelaşi timp, poporul român aştepta sprijinul Occidentului pentru redresarea situaţiei, însă acesta părea să nu mai vină. Nu este de mirare că unii concetăţeni de-ai noştri se întrebau dacă nu cumva asistăm la un nou aranjament semnat la Malta, similar cu acordul dela Yalta, prin care să se cedeze din nou partea estică a Moldovei sferei de influnţă ruseşti?

La început de mileniu, Uniunea Europeană încearcă să unifice vechiul continent. În mod concomitent, NATO şi Statele Unite încearcă să-şi facă noi prieteni şi aliaţi din Europa de Est. Balcanii, totuşi, rămân un loc periculos, fiind destul de aproape de Orientul Mijlociu şi Sudul Asiei. România deţine o importantă locaţie geopolitică şi geostrategică, iar Românii devin din ce în ce mai mult pro-Occidentali şi pro-Americani. Ca o dovadă, ei au întâmpinat cu prietenie trupele americane şi au acceptat baze americane pe pământul lor, totuşi, ei îşi mai pun încă întrebări referitoare la politica oficială a SUA în legătură cu Moldova.

Într'adevăr, cetăţenii americani loiali de origine română sunt surprinşi să vadă că SUA încă mai ia în consideraţie această nouă entitate statală care nu se justifică, nu are şanse de supravieţuire şi nici un merit. Deşi întreaga lume a condamnat Pactul Ribbentrop-Molotov, Washingtonul continuă să îi accepte moştenirea. Oficialii români, având în vedere procesul de aderare la NATO şi Uniunea Europeană, nu doresc să preseze SUA în rezolvarea acestei probleme, însă, mai devreme sau mai târziu, va sosi din-nou timpul pentru ca această chestiune să revină pe tapet, iar oamenii aşteaptă... Statele Unite ar trebui să fie mai degrabă pro-active decât re-active în această direcţie, încercând să găsească o soluţie acestei probleme în aşa fel încât să nu ofenseze poporul român, dar nici să nu afecteze interesele americane.

Decada anilor '90 a fost extrem de grea pentru Republica Moldova. Din punct de vedere economic, Rusia a reuşit să sugrume mica republică. Din punct de vedere politic, Moscova a cheltuit sume enorme de bani pentru a menţine Moldova în sfera sa de influenţă. Din punct de vedere etnic, populaţia rusă din Moldova a făcut tot posibilul pentru a împiedica afirmarea culturii şi identităţii autohtonilor români. În acelaşi timp, opoziţia democratică din Moldova a fost aproape în întregime anihilată, iar din anul 2000 Partidul Comunist a revenit la putere. Încă odată, comuniştii au lansat politica lor de revenire treptată la vechiul sistem. Procesul de privatizare a început să stagneze, presa liberă a început să dispară, iar noile autorităţi au început să persecute opoziţia democratică pro-occidentală.

Merită menţionat faptul că de-a lungul deceniului IX Moscova a încercat să-şi apropie România, fluturându-i în faţă posibilitatea de a accepta reunirea Moldovei cu Patria Mamă. În acelaşi timp, Moscova a avertizat guvernul dela Bucureşti asupra evitării aderării României la NATO şi a sugerat că Americanii vor trăda din nou România. Dat fiind trecutul istoric, unii Români au dat crezare acestor idei, însă ţara a optat în mod clar în direcţia integrării euro-atlantice. Odată cu aderarea la NATO şi mai ales cu implicarea alături de Statele Unite, ca partener direct, în conflictele din Afganistan şi Irak, România a încercat, în acelaşi timp, să promoveze bune relaţii şi cu Rusia. Această politică, totuşi, nu a fost pe placul Moscovei.

Se pare că dezintegrarea Moldovei a constituit unul din răspunsurile Kremlinului la lărgirea NATO. Acţionând în consens cu liderii dela Tiraspol şi cu noul guvern comunist dela Chişinău, Moscova a înaintat şi ideea reorganizării Moldovei sub forma unei federaţii. Scopul: rezolvarea conflictului transnistrean şi în acelaşi timp, asigurarea integrităţii teritoriale a republicii. În consecinţă, ideea federalizării Moldovei a fost înaintată în pofida încălcării prevederilor constituţiei statale, urmând ca noile organe federale să fie operative la începutul anului 2005. În mod straniu, Organizaţia pentru Securitate şi Cooperare în Europa (OSCE), prezidată în anul 2003 de către un ambasador american, a dat curs acestui proiect dubios. Proiectul în sine permite atingerea scopului geopolitic de expansiune al Moscovei şi foloseşte intereselor murdare ale liderilor dela Tiraspol. Moscova nu numai că a tolerat pe liderii respectivi, dar îi ajută chiar în menţinerea zonei ca un cap de pod împotriva Occidentului.

În editorialul din 4 Decembrie 2003, cotidianul *"The Washigton Post"* a dezvăluit faptul că Statele Unite a înţeles, într'un târziu, adevărata natură a politicii Rusiei în Moldova şi Georgia, iar pentru prima oară, administraţia americană a luat o poziţie fermă. Editorialul sublinia faptul că Moscova nu a acceptat niciodată independenţa Moldovei, *"o ţară extrem de săracă, care mai mult de un deceniu a trăit având în ea, o enclavă, Transnistria, care este controlată de o mafie criminală rusească susţinută de trupele ruseşti"*. Ceea ce doreşte Domnul Putin, continuă cotidianul, este *"să transforme Moldova într'un stat neutru, să dezarmeze forţele naţionale* (româneşti n.n.) *din aceasta şi să acorde Moldovei un vot de veto asupra guvernării sale"*. Editorialul adaugă: *"administraţia americană face paşi spre contracararea neo-imperialismului Moscovei"*.

Situaţia este oarecum similară cu cea din Georgia. Statele Unite este în mod ferm împotriva dezintegrării celor două republici. Totuşi, în timp ce Republica Caucaziană a Georgiei are nevoie de orice formă de sprijin pentru întărirea independenţei sale, noi credem cu tărie că singura soluţie de rezolvare a situaţiei este reîntoarcerea Moldovei la teritoriul României.

În concluzie:

Republica Moldova reprezintă un teritoriu românesc, transformat în mod arbitrar de Moscova într'o entitate independentă artificială. De-a lungul întregii sale istorii aceasta nu a funcţionat ca un stat separat, iar existenţa sa actuală este o invitaţie deschisă la instabilitate geopolitică. Acest lucru serveşte numai intereselor expansionismului rusesc şi face un mare deserviciu democraţiei şi chiar populaţiei ruse din această republică. Prin însăşi modul său de existenţă, o astfel de entitate reprezintă o insultă la adresa naţiunii române şi un element de instabilitate europeană. Şi, nu în ultimul rând, în viitor existenţa sa va putea altera bunele relaţii dintre România şi Statele Unite, acest lucru afectând interesele americane în zonă.

Noi, cetăţeni americani responsabili şi loiali, de origine română, suntem conştienţi de riscurile implicate de modificarea frontierelor. Suntem conştienţi de limitările Americii şi de reductanta Rusiei, dar credem de asemenea, în America, în justiţie şi în redresare. Cu bune intenţii, cu înţelepciune şi fără prejudecăţi, problema poate fi în mod corect soluţionată. Totuşi, recomandăm ca Statele Unite să ia în consideraţie ideea reunificării acestui teritoriu cu România, căreia îi aparţine de drept. O asemenea abordare va putea evita complicaţiile viitoare şi consecinţele nedorite. Pentru un astfel de scop final, suntem dispuşi să oferim întregul nostru suport, necondiţionat.

Pentru conformitate,
Nicolae DIMA, Washington

CĂRŢI ŞI ALTE STUDII DE NICOLAE DIMA

From Moldavia to Moldova: The Soviet-Romanian Territorial Dispute, Columbia University Press, New York, 1991 (A doua ediţie revăzută a cărţii Bessarabia şi Bukovina, publicată de Columbia University în 1982. Preţ de autor 20 de dolari US.

Journey to Freedom (Întâlnire cu Destinul), Editura Selous Foundation Press, Washington, 1990. Preţ de autor 20 de dolari US.

Cross Cultural Communication (Dialog între Culturi), Editura The Institut for the Study of Man, Washington, 1990. Preţ de autor 12 dolari.

Se pot comanda la Ion Dima, 33-16 Ditmars Bvd. Astoria, N.Y. 11105

Alte articole publicate în Statele Unite de Nicolae Dima

1. Contemporary Soviet Modernization and its Ethnic Implications
2. A Hypothetical Model of Migration in the Soviet Union
3. Food, Population, and Policy in the Soviet Union (before Gorbachev)
4. Eastern Europe: An Area in Crisis
5. University Education in Eastern Europe: The Case of Geography in Romania
6. Communist Romania: A Model of Social Decay
7. Nicolae Ceausescu of Communist Romania. A portrait of power
8. Refugiaţii Români din Lagărul Traiskirchen
9. Românii din America
10. Romanian Minorities in South-East Europe
11. Southeastern European Boundary Disputes
12. Moldavians or Romanians?
13. Bucovina, Romania, and the Ukraine
14. Is Soviet Moldavia Next?
15. Recent Ethno-Demographic Changes in Soviet Moldavia
16. The Political upheaval of the 1980s: The case of Moldavia
17. Romania and Moldova: Is reunion imminent?
18. Soviet Agriculture: Can Soviet Union feed itself?

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

MAJORITATEA COMUNISTĂ NU VREA ÎNTRERUPERI ÎN PARLAMENT

Parlamentul Republicii Moldova a adoptat în principiu o lege ce prevede scoaterea afară forţată din sala de şedinţe a deputaţilor care zădărnicesc activitatea Legislativului. Legea mai prevede suspendarea acestor deputaţi dela cel mult 10 şedinţe plenare.

Actul normativ a fost votat de majoritatea comunistă, în timp ce opoziţia creştin-democrată a blocat, pentru a patra şedinţă consecutiv, tribuna centrală a Parlamentului.

Deputaţii din opoziţie cer demisia preşedintelui comunist al Legislativului, Eugenia Ostapciuc, pe care o acuză de vânzarea ilegală a apartamentului ce i-a fost repartizat pe durata mandatului. Ei insistă, de asemenea, asupra publicării tuturor actelor de control, făcute de Curtea de Conturi la Parlament, Preşedinţie, Guvern, Serviciul de Informaţii şi Securitate şi centrul anticorupţie.

Liderul creştin-democrat, Iurie Roşca, a declarat că, prin intermediul legii votate, majoritatea comunistă încearcă să-i lipsească pe deputaţii din opoziţie de *"posibilitatea de a mai adresa întrebari incomode"*.

"Partidul de guvernământ este nevoit să păstreze tăcerea atunci când vine vorba de motivele protestului nostru care a fost provocat de cazurile grave de corupţie şi de încălcare a legislaţiei de către deputaţii comunişti şi Guvern", a afirmat Roşca.

La rândul lor, deputaţii comunişti au calificat acuzaţiile opoziţiei drept calomnii. Liderul faţiunii majoritare, Victor Stepaniuc, a spus că acţiunea de protest a creştin-democraţilor nu este altceva decât un început de campanie electorală. El a menţionat, totodată, că practica expulzării din sală a deputaţilor pentru *"abateri dela regulament"* este prevăzută de legislaţia unor asemenea state ca Belgia, Marea Britanie, Franţa, Cehia, Japonia, România.

Protestul creştin-democraţilor a fost cauza unor altercaţii în Parlament. Un grup de deputaţi comunişti a încercat atunci să-i scoată cu forţa din sală pe reprezentanţii opoziţiei, însă au renunţat, după ce preşedintele Parlamentului le-a cerut *"să nu se lase provocaţi"* de acţiunile opoziţiei.

SCRIITORUL NICOLAE DABIJA ATACĂ DUR PUTEREA DELA CHIŞINĂU

Scriitorul şi politicianul Nicolae Dabija a lansat un contraatac virulent la adresa autorităţilor Republicii Moldova, acuzându-le că ar fi mintit la Consiliul Europei.

Ambasadorul Republicii Moldova la Strassbourg, Alexei Tulbure, declarase la *BBC* că cei 45 de membri ai Comitetului de miniştri al Consiliului Europei au adoptat o poziţie formală cu privire la articolul *"Rusoaicele 2"*, publicat de săptămânalul *"Literatura şi Arta"* dela Chişinău, articol calificat drept *"xenofob"*. *Literatura şi Arta* este o publicaţie subvenţionată de România.

"Ar fi pentru prima dată când Consiliul Europei discută un articol de ziar, 45 de miniştri care ar trebui, de fapt, să citească altceva şi care au alte treburi mai importante. N'am auzit să fie discutate reviste editate de Vladimir Jirinovski sau Jean Marie le Pen sau România Mare. Este discutat un articol în care eu discut problema casătoriilor mixte şi spun clar că nu sunt împotriva lor cu condiţia ca, copiii rezultaţi din aceste căsătorii să cunoască ambele limbi ale ambilor părinţi şi să respecte ambele culturi. Eu cred că asta nu este xenofobie.", a spus Nicolae Dabija, care îl acuză pe Alexei Tulbure de fals.

"Este o cacealma, o invenţie a Domnului Tulbure. Am vorbit cu Domnul Magheru care este reprezentantul României la Consiliul Europei. Nu are habar de faptul că 45 de miniştri ar fi discutat un articol de ziar, cu atât mai mult cu cât nici nu este tradus în engleză. Domnul Tulbure a depus o scrisoare la Secretariatul Consiliului de Miniştri. Este un fals strigător la cer. Scopul lui nu este să mă atace pe mine, cât România, pentrucă România se află în pragul intrării în UE şi poate Dl Tulbure are misiuni de a pune piedici. Această campanie împotriva mea este o campanie de discreditare a intelectualităţii româneşti din Basarabia."

Articolul *"Rusoaicele 2"* a fost publicat pe data de 1 Aprilie şi a provocat o uriaşă dezbatere publică în Republica Moldova. Nicolae Dabija nu regretă însă că a scris acest articol. *"Poate că nu trebuia să vorbesc acum. Am scris acest articol după o vizită la o şcoală rusească din Chişinău. M'am uitat în cataloagele şcolii, toate numele sunt româneşti, iar copiii sunt Ruşi. Şi atunci m'am întrebat, de ce? La 15 ani dela decretarea limbii române în Basarabia şi la 13 ani dela declararea independenţei, cei care provin din familii mixte frecventează în continuare şcolile ruseşti."*

"Acest scandal este declanşat de purtătorul de cuvânt al Preşedintelui Vladimir Voronin, Valeriu Reniţă, de Ion Berlinski, redactor şef' la Moldova Suverană şi Constantin Starăţ dela televiziunea naţională, pe care i-am vizat în articolele mele. Am spus, aceşti oameni care provin din familii mixte de ce nu respectă poporul nostru? De ce luptă pe viaţă şi pe moarte contra noastră? Şi atunci, Reniţă mi-a telefonat primul şi apoi Berlinski, care mi-a spus <am să te distrug>. Vor să închidă gura intelectualilor, dela mine se va trece la Mihai Cimpoi, Grigore Vieru, Constantin Tănase, Val Butnaru - adică nişte oameni care au poziţie naţională. Fraza care a provocat disputa este "în cele mai bune cazuri, copiii proveniţi din mariaje mixte sunt mediocri, iar în cele mai rele handicapaţi, criminali sau prostituate."

"Am spus că regret unele lucruri pe care le-am scris în articolul Rusoaicele 2, dar ele sunt spuse într'un context şi frazele au fost scoase din acest context. Până la 1990 se spunea, dacă doriţi să aveţi copii geniali, căsătoriţi-vă cu cineva de altă naţionalitate. Eu spuneam, oamenii geniali nu prea se văd din căsătorii mixte din 1940 încoace. Invers, am spus că cei mai mulţi sunt mediocri. Şi această statistică există, care este suprasecretă, care spune că foarte mulţi infractori provin din aceste familii, foarte mulţi oameni rataţi provin din aceste familii. Eu am vrut să atenţionez că în aceste familii există şi oameni de calitate şi foarte buni patrioţi, şi tocmai accentul eu l-am pus pe această frază. Această frază fără cealaltă este incompletă. Foarte multe dintre feţele noastre, aşa-zise trafícate, se duc să-şi caute norocul altundeva. Punctul de plecare al articolului meu l-a constituit un miting al Partidului Naţional Bolşevic, care a avut ca motto <Rusia Mare, Republica Moldova este pământ rusesc şi noi trebue să fim stăpâni aici>. În aceeaşi zi Radio Chişinău transmite două interviuri cu moldovence căsătorite în Kuweit. Şi este întrebată o basarabeancă "Vă mai aduceţi aminte de părinţii Dvoastră? Nu! Vă e dor? Nu! Copiii ştiu din ce ţară aţi venit? Nu! Cum o duceţi Dvostră, bine? Dacă o vrea Allah va fi şi bine. Eu am fost impresionat de acest mankurdism al unei fete care s'a măritat undeva şi care nu vrea să le spună copiilor măcar de unde vine. De ce, fata să nu-i spună Arabului pe care îl naşte că eu sunt din Republica Moldova. Sunt nişte lucruri care trebue discutate, că dacă nu se discută nu se rezolvă."

"Vor să ne prezinte în Consiliul Europei că suntem xenofobi - şi n'am fost niciodată xenofobi - că suntem rasişti - eu nu fac nici o trimitere la rase - că suntem intoleranţi când eu am fost acela care a insistat ca Găgăuzii să aibă şcoli în limba lor, Ucrainienii în limba lor şi în limba idiş. Internaţionaliştii au făcut totul ca la 15 ani dela adoptarea acelei legi şcolile ucrainiene, găgăuze şi bulgăreşti să devină şcoli ruseşti. Deci eu sunt xenofob, sau cei care pledează ca minorităţile să înveţe în limba rusă?"

"Noi nu vom turna niciodată apă la moara adversarilor noştri. În măsura în care nu vom vorbi despre problemele noastre, în măsura în care vom părăsi cu toţii Basarabia şi vom lăsa aici pe alţii stăpâni, în măsura în care vom spune că totul este bine şi frumos... Spune Preşedintele Voronin că România este un stat artificial şi trebue distrus. Asta nu e extremism? Eu respect dreptul celor care s'au stabilit pe pământul nostru, dar în acelaşi timp cer respect pentru neamul în mijlocul căruia au ales aceştia să locuiască. A turna apă la moară de fapt înseamnă să ne resemnăm, să nu ieşim din casă, să pierdem toate alegerile anticipate. Pentru alegeri trebue să ne luptăm, să avem argumente şi să avem - eu nu zic stofă de luptători - dar de apărători, să ne apărăm nişte valori. Dacă nu vom şti să ne apărăm, atunci nici Europa nu va avea nevoie de noi."

PENTRU A CÂŞTIGA ALEGERILE PARLAMENTARE, COMUNIŞTII DELA CHIŞINĂU ŞI-AU SUBORDONAT COMISIA ELECTORALĂ

Autorităţile Republicii Moldova pregătesc liniştea din perioada alegerilor parlamentare. Primul pas: supunerea Comisiei Electorale Centrale. Ingrijorarea adjunctului consilierului secretarului de stat american, Steven Pifer, faţă de corectitudinea viitorului scrutin electoral din Republica Moldova, exprimată acum o lună în cadrul vizitei sale la Chişinău a revenit recent în vizorul reprezentanţilor societăţii civile şi ai opoziţiei politice moldoveneşti, odată cu discuţiile privind componenţa noii Comisii Electorale Centrale, schimbată incorpore de către administraţia comunistă. Şi, asta, pentrucă majoritatea noilor membri au fost selectaţi fie din rândul activiştilor de partid cu diplomă de jurist, fie din rândul judecătorilor care şi-au demonstrat, prin sentinţele emise, devotamentul faţă de cauza Partidului Comunist.

În aceste condiţii, 16 conducători de organizaţii nonguvernamentale specializate în apărarea drepturilor şi libertăţilor omului s'au văzut nevoiţi să constituie o *"Coaliţie civică pentru alegeri libere şi corecte"*, iar opoziţia parlamentară a propus o iniţiativă legislativă care prevede desemnarea membrilor Comisiei Electorale Centrale de către Consiliul Superior al Magistraturii şi nu de către Preşedinţie şi Parlament, cum s'a procedat ultima dată.

2.500 DE DELEGAŢI AI PPCD LA CONGRES ÎN AER LIBER

Aproximativ 2.500 de delegaţi din întreaga Republica Moldova au fost prezenţi în Piaţa Marii Adunări Naţionale, unde au participat la primul Congres al Partidului Popular Creştin Democrat sub cerul liber. Autorităţile comuniste au refuzat, în mai multe rânduri, să ofere PPCD o sală pentru astfel de manifestaţii.

Discursul preşedintelui PPCD, Iurie Roşca s'a axat pe necesitatea integrării Republicii Moldova în structurile euro-atlantice, ca soluţie pentru o dezvoltare durabilă a ţării. Iurie Roşca a cerut implicarea directă a SUA, a UE şi a României în procesul de soluţionare a conflictului transnistrean.

Potrivit liderului creştin-democrat, independenţa Republicii Moldova poate fi asigurată doar prin decriminalizarea, demilitarizarea şi democratizarea raioanelor nistrene aflate sub controlul autorităţilor separatiste dela Tiraspol. Liderul PPCD, Iurie Roşca, a declarat că Republica Moldova ar trebui să urmeze exemplul Georgiei, *"condusă de tânărul şi energicul Mihail Saakashvili"*.

El a adăugat că recenta extindere a Alianţei Nord-Atlantice precum şi viitoarele alegeri din Ucraina şi din Belarus, vor aduce schimbări substanţiale în întreaga Europă. Republica Moldova, Ucraina şi Belarus trebue să reuşească realizarea tranziţiei şi a reformei în ansamblu, a mai spus Iurie Roşca, adăugând că locul acestor ţări este în NATO şi UE.

Iurie Roşca a mai criticat dur abuzurile Partidului Comuniştilor şi a cerut într'o rezoluţie scoaterea în afara legii a acestuia pe motiv că *"nu se încadrează în sistemul politic pluripartidist al statului de drept din Republica Moldova"*.

În calitate de invitat la Congresul PPCD a fost Preşedintele Uniunii Forţelor de Dreapta din Bulgaria, vicepreşedintele Partidului Popular European, Nadejda Mihailova. Ea a declarat în faţa delegaţilor că, pentru realizarea cu succes a principiului democratic, într'o societate este nevoie de viziune, curaj şi strategie. *"Voi le aveţi pe toate astea şi nu aveţi decât să perseveraţi."*

Un alt invitat, Dr. Norbert Neurhaus, reprezentantul Uniunii Creştin Democrate din Germania, membră a Partidului Popular European, consideră că Republica Moldova este o ţară extraordinară din mai multe motive. *"Aveţi un guvern care doreşte să rezolve problemele secolului XXI cu o ideologie din secolul al XIX-lea"*- a spus Norbert Neurhaus, subliniind că acesta este un caz unic în Europa civilizată. Dan a adăugat reprezentantul Uniunii Creştin Democrate din Germania, *"cu mult curaj şi solidaritate vom câştiga un viitor frumos pentru această ţară extraordinară."*

PROBLEMA TRANSNISTREANĂ - UN OBSTACOL PENTRU REPUBLICA MOLDOVA

Organizaţia Naţiunilor Unite a prezentat raportul regional *"Monitorul privind armele mici şi armamentele uşoare in Europa de Sud-Est"*.

Acesta arată că problema transnistreană continuă să rămână o ameninţare serioasă pentru stabilitatea politică şi economică a Republicii Moldova, dar şi pentru securitatea în întreaga regiune.

Conflictul din Transnistria figurează în dreptul mai multor capitole din raportul Naţiunilor Unite, printre care fabricarea şi comercializarea ilegală a armelor mici, şi prezenţa unor stocuri considerabile de armament pe un teritoriu aflat în afara oricărui control internaţional.

Peste patru sute de kilometri de frontieră de stat cu Ucraina nu sunt supravegheaţi de autorităţile moldoveneşti în regiunea transnistreană, ceea ce ar încuraja traficul de armament, potrivit monitorului ONU.

Odată cu extinderea spre Est a Uniunii Europene şi NATO, problemele economice şi politice din Republica Moldova au devenit şi mai importante pentru comunitatea europeană, se mai arată în raport.

Federaţia Rusă continuă să deţină unităţi militare şi arsenal în Transnistria, iar retragerea completă a acestora de pe teritoriul RM nu a fost realizată, în pofida angajamentelor internaţionale ale autorităţilor ruse.

Coordonatorul de programe al organizaţiei SaverWorld din Marea Britanie, Simon Rynn, a declarat că printre priorităţile imediate se numără nevoia de a impune respectarea legislaţiei, în special în ceea ce priveşte controlul frontalier.

El a subliniat că *"există o legătură directă între armele mici şi armament şi reforma sistemului de securitate dar a adăugat că nu e clar în ce direcţie se realizează această reformă"*.

Potrivit lui Simon Rynn, mecanismele de coordonare la nivel naţional ar trebui îmbunătăţite în nonproliferarea armelor mici şi armamentului mijlociu în regiune.

Reprezentanţii organizaţiei britanice SaverWorld consideră că armele mici pot fi un motiv de îngrijorare pentru o ţară ca Republica Moldova, fiind o potenţială sursă de corupţie, criminalitate sau stagnare.

Dar ele mai pot fi privite şi ca o oportunitate de a dialoga cu guvernul şi societatea civilă atât din ţară, cât şi din străinătate.

CALEIDOSCOP

UN SINGUR CEAS, SAU DOUĂ CEASURI BIOLOGICE ?

Oameni de știință din Barcelona au demonstrat că ceasul intern, care controlează la nivelul creierului ritmurile noastre biologice, se poate disocia în două părți având fiecare activități diferențiate, in-formează ziarul *ABC*.

Pentru a marca trecerea timpului folosim pendule, cristale cu cuarț, oscilațiile atomilor sau clepsidrele, dar natura a fost prima care a creat un ceas biologic care, la nivelul creierului tuturor ființelor vii, marchează într'un ciclu de 24 de ore, când este momentul potrivit pentru a mânca sau a dormi.

În momentul în care dimineața deschidem ochii, lumina care inundă retina acționează acest ceas intern pentru ca funcționarea organismului nostru să se adapteze la schimbările de alternanță zilnică a orelor de lumină cu cele de întuneric.

Cei care au făcut călătorii transatlantice în avion știu bine ce se întâmplă când se dereglează ceasul biologic și apar tot felul de modificări fiziologice regrupate sub numele de *"jet-lag"*. Oamenii de știință știu de mult că mașinăria principală a ceasului biologic este localizată în structura hipotalamusului, așa-numitul nucleu supraschismatic (SC). Acesta este format din mii de neuroni care acționează sincronizat. Sunt un fel de cronometre celulare, ale căror gene au un ciclu de 24 de ore. Deși cunoștințele oamenilor de știință cu privire la acest ceas endogen s'au multiplicat în ultimii ani, încă nu se știe cum sunt organizați neuronii care îl formează.

Pentru a face puțină lumină asupra acestui subiect, cercetători dela Universitatea din Massachussetts și Barcelona au realizat o serie de experimente în laborator, ale căror rezultate publicate de revista *"Current Biology"* au oferit o surpriză de proporții. Horacio O. dela Iglesia, Trinitat Cambras, Antoni Diez-Noguera și William Schwartz au descoperit că în nucleul supraschismatic al mamiferelor există, de fapt, două ceasuri biologice care, în mod normal, controlează ritmul corpului la unison, deși în unele cazuri se pot desincroniza și funcționa în mod independent pentru a controla activități distincte.

La această concluzie au ajuns cercetătorii după ce au făcut experimente pe șoareci de laborator, cărora li s'au alterat ritmurile biologice, ajustate în mod normal la 24 de ore, pentru a observa cum răspund neuronii la un ciclu de 22 de ore: 11 de lumină și 11 de întuneric. Aceste experimente pe șoareci au arătat că un grup de neuroni s'a adaptat la ciclul de 22 de ore, în timp ce altele și-au activat genele în funcție de un ciclu de peste 24 de ore. Aceste rezultate arată că ceasul biologic nu este o structură unitară, cum s'a crezut până acum. De fapt, se poate disocia în două părți diferențiate, care controlează ritmuri de comportament și activități distincte.

Activitatea desfășurată de Antoni Diez-Noguera și Trinitat Cambras demonstrează că această disociere funcțională a ceasului biologic este reflectată într'o subdiviziune anatomică a nucleului supraschismatic. În condiții normale, cele două ceasuri interne ar fi sincronizate pentru a avertiza corpul că a sosit momentul să îndeplinească diferite funcții, precum pregătirea stomacului la ora mesei sau cufundarea în somn când este ora de odihnă.

În cazul persoanelor nevăzătoare, al celor care lucrează în tura de noapte și al celor care călătoresc cu avionul, intervin dereglări ale ritmurilor biologice care ar putea avea o explicație alternativă după descoperirea realizată de acești experți în cronobiologie. Astfel, echipa catalană, afiliată la Facultatea de Farmacie este de părere că această linie de cercetare ar putea avea drept rezultat dezvoltarea unor medicamente care să corecteze aceste dereglări.

COMPOZITOR ȘI DIRIJOR ROMÂN MORT LA PARIS

Compozitorul și dirijorul francez de origine română Marius Constant a decedat pe 15 Mai, la Paris, la vârsta de 79 de ani.

Membru al Academiei franceze de Artă, Constant era autorul mai multor partituri pentru balet și operă, relatează *site*-ul de știri *Edicom*.

Născut în România, Marius Constant a studiat la Conservatorul național din Paris și, în paralel cu activitatea de compozitor și dirijor, a ocupat funcții la radiodifuziunea franceză.

În 1953 a fondat postul de radio France Musiques. Director-fondator, în 1963, al ansamblului Ars Nova, Constant a ocupat și funcția de director al Corpului de balet Roland Petit, în perioada 1956-1966, fiind apoi director muzical al ansamblului de balet dela Opera din Paris, între 1973 și 1978.

ROMÂNCA ELSA PATAKY A CUCERIT CINEMATOGRAFIA IBERICĂ

Actrița de origine română Elsa Pataky interpretează primul rol principal din carieră în filmul de groază *"Romasanta"*.

După ce și-a consolidat poziția în cinematografia iberică, jucând sub bagheta marilor regizori spanioli ai momentului, printre care și Jose Luis Garci, primul regizor spaniol laureat la Oscar, actrița de origine română Elsa Pataky îl înfruntă pe Omul-lup în noul său film, *"Romasanta"*, interpretând, pentru prima oară în carieră, un rol principal.

Personajul pe care îl interpretează în *"Romasanta"* se numește Barbara, o fată *"cu caracter foarte puternic"*, după cum o caracterizează actrița. *"Este vorba de o tânără care trăiește într'o nepăsare totală, când, brusc, se vede nevoită să înfrunte niște circumstanțe potrivnice, ajungând să se răzbune datorită suferințelor interioare. E o schimbare radicală în trecerea dela inocență la maturitate"*, afirmă Elsa Pataky.

Partenerul său din film este interpretat de actorul britanic Julian Sands, cu care Elsa spune că s'a înțeles de minune.

Filmările nu au fost floare la ureche pentru actrița de origine română, care a suferit o entorsă la gleznă încă din prima zi, însă a suportat eroic durerea pentru a nu pierde rolul, de altfel foarte important pentru ea.

"Pelicula a fost turnată în Galicia, în toiul verii. Purtam niște costume sofisticate, cu trei fuste suprapuse și-mi era foarte cald. Țin minte că au fost persoane care chiar au leșinat de căldură în timpul filmărilor. Dar filmul a meritat toate sacrificiile", mărturisește Elsa Pataky.

"DRAGOSTEA DIN TEI" A CUCERIT EUROPA

Nici nu a venit bine vara, că industria muzicală fierbe deja din cauza ritmurilor estivale. *"Mambo No.5"*, *"In The Summertime"*, *"Ketchup song"* și *"Macarena"* au fost succesele verilor din ultimii ani.

Anul acesta, cele mai multe șanse la titlul de *"succes"* estival îl are melodia cu un titlu imposibil de pronunțat pentru străini, *"Dragostea din Tei"*, a Moldovenilor dela O-Zone, relatează postul de televiziune RTL, citat de Ro News.

Și ca dovadă că se bucură de succes, melodia se află deja pe poziții fruntașe în topurile de specialitate din Anglia, Franța, Spania, Italia și, mai nou, Germania.

"Nu este necesar să se înțeleagă textul. Cântecul nostru emană bună-dispoziție și are un ritm nostim. Acesta este secretul piesei", spune Dan Bălan dela O-Zone.

Se pare însă că secretul este deținut și de o altă formație românească, *"Haiducii"*. Aceștia au realizat o interpretare a melodiei *"Dragostea din Tei"*, reușind să ajungă nr.1 în Italia.

În Germania, *"Haiducii"* se află cu un loc în urma grupului O-Zone, aflat deocamdată pe poziția a 11-a. Cei trei băieți sunt de părere că situația nu va rămâne aceeași prea mult timp.

"Așa se întâmplă de fiecare dată. Când venim noi, versiunea cealaltă poate să-și facă bagajele și să plece. E doar o imitație ieftină", spun cei de la O-Zone.

O NOUĂ "MUZĂ" A LUI BRÂNCUȘI

O sculptură a lui Constantin Brâncuși, necunoscută până acum, a fost descoperită într'o colecție particulară din Statele Unite, a informat cotidianul *The New York Times*.

Lucrarea executată în marmură, numită de specialiști *"Muza Adormită III/IV"*, urmează să fie expusă în cadrul expoziției *"Constantin Brâncuși: Esența Lucrurilor"*, care se va deschide în data de 11 Iunie la Muzeul Guggenheim din New York.

Posesorul operei, care a acceptat să împrumute muzeului sculptura, nu a dorit să își dezvăluie identitatea.

Până în prezent, se știa că Brâncuși a realizat doar trei lucrări din seria muzelor - reprezentând capul unei femei, baroneasa Renee Frachon - și anume *"Muza adormită I"* (1909 - 1910), *"Muza adormită II"* și *"Muza adormită III"* (între 1917 și 1918).

Se crede că lucrarea descoperită recent aparține aceleiași perioade, dar nimeni nu poate spune dacă ea este anterioară sau nu versiunii *"III"*.

Curatorul Muzeului Guggenheim, Carmen Gimenez, a declarat că a aflat de existența celei de a patra versiuni după vernisarea expoziției *"Esența Lucrurilor"* dela Tate Gallery din Londra, la începutul acestui an.

ÎN LUME AR EXISTA TREI BEBELUȘI CLONAȚI

Ginecologul italian Severino Antinori, devenit celebru după ce a ajutat femei aflate la menopauză să aibă copii, a afirmat că în lume există trei copii creați prin clonare, transmite *AFP*.

Antinori a declarat că în lume există *"trei bebeluși născuți grație tehnicii transferului nuclear"*. Antinori preferă acest termen celui de *"clonare"*, care a căpătat, după el, conotații negative. Ginecologul a refuzat să precizeze în ce țări s'au născut acești copii, nici care este starea lor de sănătate.

"Clonarea este o tehnică ce a fost deja pusă în aplicare cu succes", a spus Antinori. *"Procedeul funcționează, ceea ce era de neconceput în urmă cu trei ani"*, a spus el, referindu-se la experimentele cercetătorilor sud-coreeni, publicate în luna Februarie de revista *Science*.

Cercetătorii sud-coreeni au reușit pentru prima oară să creeze prin clonare un embrion uman și să extragă dela acesta celule embrionare, identice din punct de vedere genetic cu ale persoanei clonate.

Personaj foarte controversat, Antinori a afirmat, în 2002, că este informat despre existența a trei sarcini aflate la vremea respectivă în curs, obținute prin clonare, dar nu a mai vorbit ulterior despre acest lucru.

Antinori a mai anunțat că cercetătorii din 25 de țări vor prezenta la congres noile tehnici de reproducere asistată și a criticat legea italiană care reglementează acest domeniu. *"Italia are legea cea mai prohibitivă din lume"*, a spus el, acuzând guvernul Berlusconi că încalcă *"toate drepturile civile, printre care și acela la reproducere"*.

CIOBĂNESCUL MIORITIC ȘI CEL CARPATIN, OMOLOGAȚI PE PLAN INTERNAȚIONAL

Omologarea internațională a celor două rase de câini românești: ciobănescul mioritic și ciobănescul carpatin, a fost anunțată.

Președintele Clubului Național de Câini Ciobănești Românești, Cezar Osiceanu, a citit mesajul Uniunii Chinologice Internaționale, prin care cele două rase sunt recunoscute oficial.

"Recunoașterea vine după ce ani întregi s'au făcut eforturi în acest sens. Din 1998, când a avut loc primul campionat național al câinilor ciobănești românești și până acum s'a întocmit dosarul de omologare, a fost pusă la punct o bază de date cu peste 4.800 de exemplare, au fost realizate interviuri, emisiuni, articole de presă în mass-media internă și internațională. Brașovul a fost ales ca loc de sărbătorire a victoriei omologării, pentru a recompensa eforturile crescătorilor de câini din această zonă", a precizat Cezar Osiceanu.

SCURT METRAJ ROMÂNESC PREMIAT LA CANNES

Scurt metrajul *"Călătorie la oraș"*, realizat de Corneliu Porumboiu, a ocupat locul al doilea la secțiunea Cinefondation a Festivalului dela Cannes, alături de *"99 Vuotta Elamastani"* (*"99 de ani din viața mea"*), regizat de Finlandeza Marja Mikkonen, transmite *AFP*. La această secțiune, destinată școlilor de film, au participat 18 scurt metraje din Asia, Europa, America și Australia.

Juriul, prezidat de cineastul rus Nikita Mihalkov, a fost alcătuit din actrițele Nicole Garcia și Marisa Paredes, și regizorii Nuri Bilge Ceylan și Pablo Trapero.

O producție a Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică, *"Călătorie la oraș"* este povestea expediției parțial eșuate a unui învățător timid dela sat și a unui șofer descurcăreț într'un oraș moldav, pentru a cumpăra un calculator.

Filmul a obținut anul trecut două premii importante la Festivalul cine MAiubit: premiul criticii acordat de Uniunea Cineaștilor și premiul pentru scenariu din partea juriului, care a apreciat scenariul coerent, aplecat spre pitoresc și spre detaliul autentic al vieții din România.

IHT: ÎNCĂLȚĂMINTEA VA AVEA INTELIGENȚĂ

Creatorii spun că, în viitorul apropiat, încălțămintea va deveni *"inteligentă"*: cu ajutorul unor mijloace electronice, ea va putea *"evalua"* mediul înconjurător, va calcula în ce fel trebue să-l abordeze, ca mai apoi să își schimbe imediat proprietățile fizice, pentru o mai bună adaptare, notează *International Herald Tribune*.

Producătorul german de articole sportive, compania Adidas, este pregătit să transforme această fantezie într'o realitate biomecanică, sub forma unui nou model de adidași. Creatorii germani promit că noua încălțăminte sportivă va fi elegantă și ușoară, în pofida faptului că va avea încorporate un senzor, microprocesoare, baterii și chiar un motoraș electric. Se așteaptă ca noii adidași, cu denumirea de cod "1", să apară pe piață deja în luna Decembrie, la un preț de aproximativ 250 de dolari.

În fiecare secundă, senzorul care va fi situat în zona călcâiului va *"recolta"* 20 de mii de indicii, în timp ce *"creierul electronic"* va face 10 mii de operațiuni de prelucrare a acestora, dirijând minusculul motor electric în așa fel încât acesta să modifice forma pantofului.

Obiectivul noii invenții este de a obliga încălțămintea să se adapteze la schimbările din mediul înconjurător și la particularitățile de mers ale omului, în scurtul răstimp în care piciorul se află încă în aer, precizează publicația citată.

Noii adidași vor avea mai multe butoane și diode luminoase. De asemenea, ei vor fi însoțiți de instrucțiuni de utilizare precise, înregistrate pe un CD. Bateria va trebui să fie schimbată după fiecare o sută de ore de *"exploatare"*.

Specialiștii afirmă că dintre toate obiectele din garderoba unei persoane, încălțămintea este cea care se potrivește cel mai bine pentru introducerea de electronică, deoarece ea nu se spală și nu cunoaște un contact intens cu apa.

De altfel, în încălțămintea profesională se folosesc deja o serie de inovații biomecanice. Cele mai multe dintre acestea se bazează pe gaz comprimat, amortizoare și arcuri. Cu toate acestea, până acum electronica era utilizată în încălțăminte doar pentru iluminare.

SPORT

NAȚIONALA GERMANIEI, UMILITĂ DE ROMÂNIA

Fază din meciul terminat cu 5-1 pentru România Pleșan (10), care a marcat primul gol, interceptând pasa lui Ernst, trecând de Jeremias (16), ajutat de Dănciulescu (11)

Presa germană a calificat înfrângerea suferită la București de națională condusă de Rudi Völler, drept *"cea mai dureroasă din ultimii ani"*, chiar mai rea decât aceea din fața Angliei, la München în Septembrie 2001, când a pierdut tot cu scorul 5-1.

"Rudi stai acasă, nu avem ce arăta la Campionatul European", a titrat cotidianul *Bild*. *"5-1 în fața echipei României care nu s'a calificat la turneul final - este toarte dureros"*, scrie ziarul german. *"Un eșec uriaș inaintea turneului din Portugalia"*, a exclamat Kicker, care susține că *"este chiar mai rău decât înfrângerea cu 5-1 în fața Angliei"*.

"Faptul că o echipă tehnic bună precum este selecționata României, poate pune în dificultate națională Germaniei nu prevede nimic bun pentru partidele din grupă, împotriva Olandei și Cehiei", conform *Berliner Morgen-post*.

Ziarele mai observă că este pentru prima dată în ultimii 91 de ani când Germania este condusă cu scorul de 4-0 la pauză, după meciul împotriva Belgiei la Antwerp, în 1913.

"Nu există nici o scuză pentru acest dezastru. Nu mai am cuvinte", a spus căpitanul Germanilor, Oliver Kahn.

"Oricine din Europa care se uită la acest rezultat va crede că este o eroare de tipărire", a recunoscut Franz Beckenbauer, cel care conduce comitetul de organizare al Cupei Mondiale din 2006.

ROMÂNIA - LOCUL DOI ÎN CLASAMENTUL PE MEDALII LA EUROPENELE DE JUDO

România s'a clasat pe locul al doilea în clasamentul final pe medalii la Campionatele Europene de judo dela București, după ce Alina Dumitru și Ioana Dinea Aluat au devenit campioane mondiale la categoriile 48 kg, respectiv 52 kg.

Pe primul loc în clasamentul pe medalii s'a aflat Spania, cu trei medalii de aur, una de argint și una de bronz, iar pe locul al treilea s'a aflat Turcia, cu două medalii de aur.

Președintele Uniunii Europene de Judo (UEJ), Marius Vizer, a declarat că acordă nota nouă organizatorilor CE. *"Rezultatele obținute de România la CE au meritat efortul depus pentru organizarea competiției la București. Cu tot spiritul patriotic care zvâcnește în mine, acord nota nouă organizatorilor"*, a precizat Vizer.

Secretarul general al FR Judo, Constantin Savu, a anunțat că federația îi va premia cu câte 5.000 de dolari pe fiecare sportiv calificat la JO. *"Am stabilit că vom acorda câte 5.000 de dolari tuturor sportivilor calificați la JO. La aceste premii se adaugă cele acordate de ANS campioanelor europene, precum și alte premii dela diferiți sponsori. Speram la o notă de opt pentru organizare din partea Domnului Vizer, dar dacă a fost nouă, suntem cu atât mai mulțumiți"*, a spus Savu, care a adăugat că Vizer va oferi câte un autoturism Mercedes fiecărui sportiv care va obține o medalie de aur la judo la JO.

MOLDOVAN LA *SERVETTE* GENEVA

Viorel Moldovan a semnat un contract pe o perioadă de doi ani cu gruparea elvețiană *Servette* Geneva. Moldovan, în vârstă de 31 de ani, a marcat 16 goluri în cele 17 meciuri disputate pentru FC Nantes dela revenirea sa în Franța în luna Ianuarie. În Iunie 2003, după trei ani petrecuți la FC Nantes, timp în care a evoluat în 57 de partide și a marcat 20 de goluri, Moldovan a semnat un contract cu Al-Wahda, club din Emiratele Arabe Unite, unde a stat timp de o lună (a jucat doar într'un meci amical), după care a revenit în Franța. Este a treia oară în cariera sa când atacantul român evoluează la un club din Elveția, după Neuchatel (1995/1996) și Grasshopper Zürich (1996/1997). În ambele sezoane petrecute în campionatul elvețian, Moldovan a câștigat titlul de golgeter al competiției. *"FC Nantes trebue să-i mulțumească lui Moldovan pentru profesionalismul și talentul său și îi respecta decizia. Atât pentru club, cat și pentru suporterii echipei, Moldovan este un personaj important în istorie și va rămâne în inimile tuturor"*, se precizează pe site-ul oficial al lui FC Nantes.

SAUTON A FOST DEMIS DIN FUNCȚIA DE ANTRENOR AL ECHIPEI NAȚIONALE DE RUGBY

Conducerea Federației Române de Rugby (FRR) l-a demis pe antrenorul echipei naționale a României, Francezul Philippe Sauton, ca urmare a nerealizării obiectivului fixat, câștigarea Cupei Europene a Națiunilor 2004, se arată într'un comunicat al FRR.

"Ținând cont de faptul că majoritatea internaționalilor români evoluează la cluburi din Franța, FRR rămâne consecventă în a păstra stilul de pregătire și de joc al școlii franceze de rugby. In acest sens au fost inițiate contacte pentru angajarea unui alt antrenor francez", se arată în comunicatul citat.

MEDALII LA EUROPENELE DE NATAȚIE

Înotătorul român Ioan Gherghel a câștigat medalia de argint în finala probei de 200 metri fluture din cadrul Campionatelor Europene de natație dela Madrid, informează site-ul oficial al competiției.

Gherghel, cronometrat cu timpul de un minut, 56 de secunde și 82 de sutimi, a fost devansat de Ucraineanul Denis Silantiev, care a încheiat proba cu timpul de un minut, 56 de secunde și 71 de sutimi. Pe locul trei s'a clasat Rusul Anatoli Poliakov (1:57.45).

În finala feminină a probei de 200 metri mixt, sportiva română Beatrice Căslaru a câștigat medalia de bronz, cu timpul de două minute, 15 secunde și 70 de sutimi. Ea a fost devansată de reprezentanta Ucrainei, Yana Klochkova (2:12.56) și de sportiva din Belarus, Hanna Șcherba (2:15.03).

România a mai câștigat la CE dela Madrid alte trei medalii de bronz, prin Dragoș Coman în proba de 400 metri liber, prin ștafeta feminină de 4x200 metri liber și prin Camelia Potec în proba de 800 metri liber.

ROMÂNIA A FOST ÎNVINSĂ DE IRLANDA CU 1-0 ÎNTR'UN MECI AMICAL

Națională de fotbal a României a fost învinsă la Dublin cu scorul de 1-0 (0-0) de reprezentativa Irlandei, într'un meci amical. Unicul gol al partidei a fost marcat de Holland în minutul 85 care a șutat din voleu, dela 13 metri, după ce primise o centrare dela Morrison.

Selecționerul Anghel Iordănescu a început meciul fără câțiva jucători importanți, printre care Cristian Chivu, Adrian Mutu, Florin Cernat și Daniel Pancu, iar în primul 11 s'au regăsit nu mai puțin de șase jucători care evoluează în campionatul intern.

Cele mai mari ocazii ale naționalei României au fost ratate în prima repriză de Dănciulescu, care a scăpat singur cu portarul, dar s'a încurcat și nu a reușit să finalizeze și Ganea care a reluat cu capul puțin pe lângă poartă din interiorul careului.

În repriza a doua *"tricolorii"* nu au avut nici o oportunitate clară de a marca.

Pe parcursul meciului, Irlandezii s'au dovedit mai periculoși, în special prin Roy Keane și Robby Keane. Anghel Iordănescu a făcut foarte multe schimbări, doar Florentin Dumitru și Ghionea reușind să *"bifeze"* toate cele 90 de minute.

UN NOU SUCCES AL GIMNASTICII FEMININE ROMÂNEȘTI

Cu un program total nefavorabil, obligate să concureze la ora 10 dimineața, alături de echipe din *"lumea a treia"* a gimnasticii mondiale, fetele lui Belu și Bitang au reușit un punctaj de 112,772, care n'a putut fi ajuns de celelalte mari puteri ale gimnasticii europene, Rusia și Ucraina.

La o zi după ce România redevenea campioană europeană la echipe, Dana Sofronie, clasată a doua în concursul dela individual compus, a încercat să devină și ea campioană europeană absolută.

Deși le-a depășit pe veteranele Elena Zamolodcikova și Svetlana Horkina, Dana a pierdut, după ultima rotație, în fața Alinei Kozici, din Ucraina.

Românca a pierdut medalia de aur pentru numai 0,038 puncte și a trebuit să se mulțumească doar cu medalia de argint.

Cătălina Ponor a câștigat titlul la bârnă, cu cea mai mare notă a zilei de Duminică, 9,725, și a repetat performanța la sol, unde a mai câștigat o medalie de aur.

Monica Rusu a urcat și ea pe prima treaptă a podiumului, cu o săritură cu dublă întoarcere *"Yurcenko"*, urcând la patru, numărul medaliilor de aur.

Antrenorul Octavian Belu spune însă că adevărata bătălie se va da la Jocurile Olimpice dela Atena.

Dana Sofronie a mai adus o medalie de argint la individual compus, iar Alexandra Eremia, argint la bârnă.

DINAMO ESTE NOUA CAMPIOANĂ

Formația Dinamo București a învins, pe teren propriu, cu scorul de 5-1 (2-0), echipa Apulum Alba Iulia în penultima etapă a Diviziei A, victorie în urma căreia gruparea pregătită de Ioan Andone a câștigat al 17-lea titlu de campioană a României.

Ioan Andone (antrenor principal Dinamo): *"Indiferent de acuzele venite din partea celor de pe locul doi, noi am câștigat acest titlu meritat. Trăiesc o bucurie imensă. Campionatul l-a câștigat echipa, prin unitate atitudine și dragostea lor pentru acest club și acești suporteri minunați. Nu au fost bani la mijloc, nu au fost multe susțineri și indiferent dacă am câștigat în minutul 96, 93 sau 1, am luptat până la capăt. Victoria este a jucătorilor, cu toate că am plecat cu șansa a treia. Sunt mândru de ei pentru acest titlu. Le mulțumesc lor pentrucă am crezut în ei și familiei mele care m'a susținut. Este o zi fericită din viața mea și sper să fie mai multe"*.

PROMOVATELE ÎN DIVIZIA A

Politehnica Iași, Sportul Studențesc, CFR Cluj-Napoca

CLASAMENTUL DIVIZIEI A

ULTIMA ETAPĂ

Loc	Echipa	Nr.J	V	E	I	Gm	Gp	Pct
1.	Dinamo	30	22	4	4	70 -	30	70
2.	Steaua	30	18	10	2	30 -	20	64
3.	Rapid	30	16	7	7	52 -	31	55
4.	U. Craiova	30	11	11	8	37 -	34	44
5.	Oțelul	30	10	13	7	31 -	27	43
6.	Apulum	30	11	8	11	32 -	47	41
7.	Poli AEK	30	9	12	9	31 -	41	39
8.	FC Național	30	11	6	13	36 -	39	39
9.	Farul	30	8	10	11	39 -	41	37
10.	FC Brașov	30	10	6	14	40 -	42	36
11.	FC Argeș	30	9	9	12	31 -	35	36
12.	Gloria	30	9	8	13	36 -	48	35
13.	FCM Bacău	30	6	10	13	29 -	13	31
14.	Ceahlăul *	30	7	9	14	33 -	50	30
15.	Petrolul *	30	6	9	15	38 -	53	27
16.	Oradea *	30	6	6	18	38 -	49	24

Au fost retrogradate în Divizia B: Ceahlăul, Petrolul, Oradea

Noul Campionat începe pe data de 31 Iulie

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

ÎNVĂŢĂMÂNTUL ROMÂNESC: MAI SLAB DECÂT ÎN SOCIALISM, MAI BUN DECÂT CEL OCCIDENTAL

Învăţământul românesc este mai bun decât cel din Occident, dar şcoala de astăzi este mai slabă decât cea din perioada comunistă, se arată în Barometrul de opinie publică realizat de Gallup Organization România şi Metro Media Transilvania şi prezentat de Fundaţia pentru o Societate Deschisă.

În ciuda opiniilor pozitive legate de sistemul de învăţământ, educaţia nu este percepută ca factor al succesului în viaţă materializat în bunăstare. Cei mai mulţi dintre cei chestionaţi consideră că majoritatea celor care au făcut avere au reuşit acest lucru încălcând legea, iar a doua opţiune se îndreaptă către relaţii, şi doar pe al treilea loc se plasează munca şi meritul personal. Întrebaţi dacă totuşi este important să ai şcoală pentru a avea bani, majoritatea subiecţilor (52 la sută) cred că acest lucru nu este adevărat.

Cu toate acestea, dacă ar avea un copil care a terminat învăţământul obligatoriu, 84 la sută dintre Români l-ar îndemna să îşi continue studiile şi nu să munceacă. Mai mult, dintre aceştia 87 la sută optează pentru o formă teoretică de studiu (liceu sau facultate), şi peste jumătate sunt de părere că şi-ar sfătui copilul să meargă şi la facultate.

Într'o proporţie covârşitoare, Românii consideră că ceea ce se învaţă în şcoală le foloseşte elevilor în viaţă.

Persoanele mai în vârstă sunt mai înclinate să aprecieze pozitiv sistemul de învăţământ decât cele mai tinere, observându-se diferenţe de până la 9 la sută între grupa de vârstă până în 25 de ani şi cea de peste 50 de ani. În fine, cei cu un nivel mai ridicat de studii au aprecieri mai puţin favorabile faţă de eficienţa sistemului de învăţământ.

Încrederea în învăţători şi profesori urcă la 72 la sută şi respectiv 70 la sută din opţiunile exprimate în mediul rural, faţă de 64 la sută, respectiv 65 la sută în mediul urban. Încrederea în cadrele didactice este dublată şi de credinţa că doar o mică parte dintre acestea sunt corupte, profesorii fiind una din categoriile profesional considerate cel mai puţin corupte.

Aprecierile pozitive referitoare la sistemul de învăţământ nu sunt neapărat fundamentate pe o bună cunoaştere a acestuia. Spre exemplu, un număr mare dintre cetăţeni nu cunosc numărul de clase obligatorii sau gratuite în momentul de faţă.

Rezultatele pot fi influenţate şi de faptul că schimbările relativ recente nu au fost popularizate eficient de autorităţi. De altfel, 66 la sută dintre Români consideră că după revoluţie, în învăţământul românesc au avut loc multe sau foarte multe schimbări.

Majoritatea Românilor consideră că şcoala românească nu acordă şanse egale tuturor copiilor. Astfel, 55 la sută dintre respondenţi sunt de părere că există copii defavorizaţi şi 63 la sută că există copii favorizaţi. Resursele materiale par să fie principalul motiv al favoritismelor în percepţia Românilor. Dintre cei care consideră că există copii defavorizaţi, cei mai mulţi sunt de părere că cei săraci se află în această postură, iar dintre cei care cred că există elevi favorizaţi majoritatea au menţionat copiii persoanelor cu bani.

ÎN CINCI ANI NUMĂRUL LICEENILOR A SCĂZUT LA JUMĂTATE

Numărul liceenilor a scăzut la jumătate în ultimii cinci ani. Pentru anul şcolar 2004-2005 s'au aprobat, prin Hotărâre de Guvern, 315.000 de locuri, cursuri de zi, la clasele a IX-a de liceu şi, respectiv, anul I dela şcolile de arte şi meserii. *"Principala cauză a micşorării numărului de locuri dela o promoţie la alta, iar la stabilirea numărului de locuri la liceu s'au luat în calcul efectivele absolvenţilor de clasa a VIII-a, plus eventualele reveniri în sistem ale celor din seriile anterioare"*, a declarat Constantin Treistar, şeful Direcţiei Generale pentru Învăţământul Preuniversitar.

O altă cauză, care stă la baza acestui fenomen, este abandonul şcolar. Potrivit statisticilor Ministerului Educaţiei şi Cercetării, anual, în trecerea dela ciclul gimnazial la cel liceal, mulţi absolvenţi de clasa a VIII-a, mai ales din mediul rural, au renunţat la şcoală. George Calotă, consilier în cadrul Direcţiei Generale Evaluare, Prognoze, Strategii şi Programe din Învăţământul Preuniversitar: *"Între 5-8% avem pierderi anuale la populaţia şcolară, în momentul trecerii dela nivelul gimnazial la cel liceal. Numărul de locuri pentru clasa a IX-a n'a fost niciodată mai mic decât numărul absolvenţilor dintr'o promoţie. În ultimii ani, numărul total de locuri a fost repartizat astfel: 60% pentru licee şi 40% pentru învăţământul tehnic şi profesional"*.

BANCNOTA DE UN MILION VA DEVENI NOUA SUTĂ DE LEI

Moneda naţională va fi denominată, la 1 Iulie 2005, prin tăierea a patru zerouri, urmând ca bancnotele şi monedele actuale, cât şi cele noi să circule în paralel până la sfârşitul anului 2006, a decis Guvernul printr'un proiect de lege. În urma operaţiunii, bancnota actuală de 10.000 lei, de exemplu, va deveni 1 leu, iar unitatea de divizare va fi 100 de bani, în timp ce cuponul de 1 milion de lei va fi înlocuit cu bancnota de 100 de lei.

Banca Naţională va pune în circulaţie noile bancnote şi monede începând cu 1 Iulie 2005. Actualele bancnote şi monede vor circula până la 31 Decembrie 2006, după care BNR le va schimba cu cele noi.

Preschimbarea vechilor bancnote şi monede cu noile unităţi se va putea realiza pe o perioadă de maximum trei ani, respectiv până la 31 Decembrie 2009, la sucursalele BNR care desfăşoară activităţi de casierie şi la unităţile instituţiilor de credit autorizate să efectueze această operaţiune.

Guvernatorul BNR, Mugur Isărescu, a declarat că nimeni nu va pierde din denominarea monedei naţionale, care va simplifica plăţile şi operaţiunile financiar-contabile.

Potrivit proiectului de lege, comercianţii vor fi obligaţi ca, în perioada 1 Iulie 2005 - 31 Decembrie 2006, să afişeze preţurile şi tarifele aferente bunurilor şi serviciilor în paralel, atât în moneda veche, cât şi în cea nouă.

Firmele care nu vor afişa preţurile în ambele variante vor fi amendate cu sume cuprinse între 10 şi 30 milioane lei.

Sumele prevăzute în contractele încheiate cu furnizorii de utilităţi vor fi notificate părţilor, la rândul lor, atât în moneda veche, cât şi în cea nouă.

În ceea ce priveşte bunurile, drepturile şi obligaţiile evaluabile în bănci, stabilite anterior datei de 1 Iulie 2005, acestea vor fi convertite conform denominării.

PESTE JUMĂTATE DINTRE JUDECĂTORI RECUNOSC CĂ AU FOST SUPUŞI LA PRESIUNI

Aproape jumătate din judecătorii din România afirmă că *"uneori sunt exercitate presiuni politice asupra instanţelor"*, arată un studiu al Ministerului Justiţiei, realizat împreună cu Institutul Naţional de Criminologie şi Asociaţia Pro Democraţia.

DEŢINUT POLITIC DELA TIRASPOL, ELIBERAT

Alexandru Leţco, deţinut de regimul separatist din Transnistria, urmează să fie eliberat din detenţie ca urmare a expirării termenului de condamnare de 12 ani. Leţco, împreună cu Ilie Ilaşcu, Tudor Petrov Popa, Andrei Ivanţoc şi Tudor Godiac fusese condamnat de o instanţă a autoproclamatei republici moldoveneşti nistrene pentru presupuse acte de terorism în timpul războiului civil din 1992.

MAGISTRAŢII SCEPTICI ÎN PRIVINŢA INDEPENDENŢEI JUSTIŢIEI

Şeful Delegaţiei Comisiei Europene la Bucureşti, Jonathan Scheele, a declarat că peste 80 la sută dintre magistraţii români consideră că independenţa Justiţiei este *"inexistentă sau ineficientă"*.

El a adăugat că principiul independenţei sistemului judiciar trebue să fie garantat de legile de organizare şi funcţionare a CSM, de organizarea judecătorească şi de cea privind statutul magistratului.

"Doar CSM poate fi un garant al independenţei magistraţilor, care să îndeplinească aşteptările societăţii româneşti, nu numai ale Uniunii Europene. Reforma este a României şi e nevoie de voinţă politică, dezbatere largă, timp şi resurse financiare adecvate", a spus oficialul european.

MEDIUL DE AFACERI DIN ROMÂNIA - MAI PUŢIN ATRACTIV DECÂT CEL DIN BULGARIA

Mediul de afaceri din România se va îmbunătăţi uşor în perioada 2004-2008, dar va rămâne mai puţin favorabil decât cel din alte state din Europa Centrală şi de Est cum ar fi Bulgaria, Slovacia, Ungaria, Polonia şi Cehia, se arată în raportul World Investment Prospects, realizat de Economist Intelligence Unit (EIU). Potrivit analizei EIU, punctajul mediu al climatului investiţional din România a fost, în perioada 1999-2003, de 4,86 puncte, pe o scară unde se ajunge la maximum zece. România a obţinut cele mai mari note la capitolele stabilitate politică, politicile privind investiţiile străine şi piaţa muncii. În schimb, ţara noastră a rămas repetentă la capitolul finanţare şi eficienţa măsurilor politice, unde a fost notată doar cu 4 puncte. Mediul economic a primit 4,3 puncte, iar calificativele atribuite politicilor privind întreprinzătorii privaţi (inclusiv concurenţa) şi impozitarea au primit sub nota de trecere (adică sub cinci puncte).

Pentru intervalul 2004-2008, analiştii EIU anticipează o creştere a calificativului general la 5,77 puncte. În opinia lor, acest lucru se va datora, în primul rând, aşteptatei îmbunătăţiri a *rating*-urilor pentru mediul macroeconomic, reglementărilor privind iniţiativa privată a evoluţiei comerţului exterior. Cu toate acestea, problemele din infrastructură, eficienţa măsurilor politice şi finanţările fac ca aprecierea generală privind climatul investiţional să se menţină la un nivel scăzut. În ce priveşte volumul investiţiilor străine directe, analiştii britanici estimează pentru România şi Bulgaria 1,9 miliarde de dolari în acest an şi câte două miliarde de dolari anual în perioada 2005-2006. Pentru Ungaria, ţara cu o populaţie de peste două ori mai mică decât cea a României, nivelul investiţiilor este preconizat să atingă 2,8 miliarde de dolari în acest an şi trei miliarde de dolari anual în perioada 2005-2006.

PROTEJAREA URŞILOR CARPATINI DIN ROMÂNIA

Preşedintele francez Jacques Chirac şi Premierul Jean-Pierre Raffarin au intervenit pe lângă Adrian Năstase, în favoarea urşilor carpatini, a căror existenţă este ameninţată de partidele de vânătoare din ce în ce mai dese care au loc în România.

Discuţia a avut loc cu ocazia vizitei premierului **român la Paris, relatează** site-ul de ştiri *Edicom*, citat de *RoNews*.

Chirac a subliniat pericolul în care se află urşii din România, mai ales acum, când ţara noastră a fost integrată în circuitele turistice de vânătoare.

Oficialul francez l-a informat pe Năstase de faptul că opinia publică franceză este îngrijorată în ceea ce priveşte soarta acestei specii de animale sălbatice, pentru protejarea căreia trebuesc luate măsuri prohibitive.

LUI MIHAI PACEPA ÎI VA FI REDAT "PROBABIL" GRADUL DE GENERAL

Preşedintele Ion Iliescu a declarat că *"probabil"* lui Mihai Pacepa îi va fi redat gradul de general, precizând că Preşedinţia nu are atribuţii în acest sens, dar că a discutat cu organele abilitate să aplice hotărârile instanţelor în cazul Pacepa.

În 7 Iunie 1999, Mihai Pacepa, fost director adjunct al Direcţiei de Informaţii Externe a Securităţii, care a fugit în Statele Unite în 1978, a fost reabilitat de Curtea Supremă de Justiţie, care a hotărît achitarea acestuia şi restituirea averii care i-a fost confiscată de regimul comunist, după ce îl condamnase la moarte pentru trădare.

PRIMA ŢARĂ EUROPEANĂ CARE SE CONFRUNTĂ CU DEFRIŞAREA FĂRĂ NOIMĂ

Jafurile în pădurile româneşti au atins în ultimii 14 ani cote ameţitoare. Statisticile relevă că în aceşti ani, 353.000 de hectare de pădure au fost defrişate sau rase complet. Pagubele provocate de tăierile ilegale au fost estimate de Banca Mondială la circa 1,5 miliarde de dolari, iar în acest moment suprafaţa împădurită a României nu depăşeşte 25% (circa şase milioane de hectare), în condiţiile în care media europeană este de 29%. Din pădurile private au fost tăiaţi ilegal copacii de pe o suprafaţă de 21.500 de hectare, la care se mai adaugă alte 20.000 de hectare distruse de calamităţile naturale. În 2004, cele mai multe păduri distruse erau în judeţele Suceava (4.295 ha), Galaţi (2.500 ha), Bacău (2.097 ha), Harghita (1.568 ha) şi Dâmboviţa (1.223 ha) - din acest judeţ a fost adus actualul şef al Regiei Romsilva. România este prima ţară europeană situată la Nord de Paralela 44 confruntată cu deşertificarea. În Moldova, dar şi în Podişul Mehedinţilor, au apărut deja enclave deşertice în locuri unde altădată se întindeau păduri de fag.

AJUTOR GUVERNAMENTAL PENTRU SĂRACI, ÎNAINTE DE ALEGERI

Banii vor putea fi folosiţi de nevoiaşi pentru instalarea unui post telefonic sau la plata lunară a abonamentului.

Măsura este valabilă însă doar un an, timp în care guvernul urmează să cheltuiască cinci milioane de euro.

Fiecare familie va primi 200.000 de lei pe an, adică mai puţin de 20.000 de lei pe lună, iar banii vor ajunge la săraci dela 1 Septembrie.

Ministrul Comunicaţiilor, Dan Nica, a făcut anunţul cu două săptămâni înaintea alegerilor locale.

Guvernul a mai aprobat o hotărâre prin care se acordă ajutor umanitar de 1,2 miliarde de lei, unei comune din judeţul Vrancea.

Deşi comuna a fost afectată iarna trecută de viscol, sprijinul financiar a fost aprobat abia acum.

O altă comună din Judeţul Neamţ a primit ajutor pentru pagubele produse de alunecările de teren de acum un an şi jumătate.

Recent, în deplasările sale în teritoriu, premierul a promis dublarea salariului minim, mărirea cu cel puţin 50% a salariului mediu, mărirea pensiilor minime şi dublarea celor medii.

FONDURILE SAPARD NECHELTUITE

România a cheltuit, până în momentul de faţă, numai 21% din sumele alocate pentru anul acesta de Uniunea Europeană prin Programul SAPARD, a declarat Valeriu Steriu, secretar de stat în cadrul Ministerului Integrării Europene.

697.400 ŞOMERI

Numărul şomerilor înregistraţi la sfârşitul lunii Martie 2004, la agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă, era de 697.400 persoane, în scădere cu 81.000 persoane faţă de perioada similară a anului precedent, informează Institutul Naţional de Statistică. Din numărul total al şomerilor înregistraţi, femeile reprezentau 40,6 la sută.

Rata şomajului înregistrat în luna Martie 2004 a fost de 7,7 la sută în raport cu populaţia activă civilă totală, situându-se la nivelul lunii precedente (8,6 la sută în luna Martie 2003).

În aceeaşi lună, rata şomajului pentru femei a fost de 6,5 la sută (6,7 la sută în luna Februarie 2004 şi 7,6 la sută în luna Martie 2003), iar pentru bărbaţi a fost de 8,7 la sută (8,7 la sută în luna Februarie 2004 şi 9,5 la sută în luna Martie 2003). Rate ridicate ale şomajului se înregistrează în judeţele Hunedoara (13,5 la sută), Olt (12,4 la sută), Galaţi (12,2 la sută), Ialomiţa (11,7 la sută), Caraş Severin (11,6 la sută). Cele mai scăzute rate ale şomajului au fost în judeţele Bihor (2,5 la sută), Satu Mare (3,2 la sută) precum şi în Municipiul Bucureşti (2,8 la sută).

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

ROMÂNIA SĂRĂCEŞTE ŞI ÎMBĂTRÂNEŞTE

În România numărul copiilor este din ce în ce mai mic. Astfel, potrivit Institutului Naţional de Statistică, la 1 Ianuarie 2004 erau 4.959,4 de mii de copii cu vârsta cuprinsă între 0 şi 18 ani, cu 122 de mii mai puţin faţă de anul anterior. Proporţia băieţilor în segmentul de populaţie 0 - 18 ani a fost, în ultimii ani, superioară comparativ cu cea a fetelor de aceeaşi vârstă, revenind în medie 1.048 de băieţi la 1.000 de fete.

Pentrucă recent a fost Ziua Internaţională a Copilului, mai amintim că în anul 2003 s'a înregistrat o uşoară creştere a numărului de naşteri (212.459 de copii). Cei mai mulţi copii s'au născut în regiunea Nord-Est, iar cea mai scăzută natalitate a fost înregistrată în Bucureşti. La începutul anului de învăţământ 2003/2004 erau 4.472.493 de copii de vârstă şcolară. Dintre aceştia 636.709 erau la grădiniţă, 2.122.226 în clasele primare şi gimnaziale şi 758.917 în învăţământul liceal.

Gradul de cuprindere în învăţământ a populaţiei de vârstă şcolară la începutul anului şcolar 2003-2004 a fost de 74,2 %.

GUVERNUL A EŞUAT ÎN LUPTA CU CORUPŢIA

Cel mai recent Barometru de Opinie Publică al Fundaţiei pentru o Societate Deschisă nu aduce veşti prea bune pentru Guvern în ceea ce priveşte mult trâmbiţata sa luptă cu corupţia, anunţă *Adevărul*. 45 la sută din cei 2.209 repondenţi consideră că, din Decembrie 2000, aceasta a crescut, iar 29 la sută apreciază că a rămas la fel.

OFICIALII UE AU DAT ŞPAGĂ LA VAMA CURTICI

Secretarul responsabil cu realizarea Coridorului paneuropean IV, Herwig Novak, s'a plâns că nu a fost lăsat să treacă de Vama Curtici până nu a oferit o *"mică atenţie"*, relatează *Deutsche Welle*. Novak a luat contact cu realitatea din România cu prilejul unei călătorii efectuate cu un tren ce a plecat din Istanbul (Turcia) şi care a avut drept destinaţie oraşul Köln (Germania). Este vorba de o garnitură experimentală formată din 17 vagoane, în care au luat loc specialişti din mai multe state şi care constituia, de fapt, un transport-test pentru fezabilitatea căilor ferate.

"Am aşteptat circa patru ore la Curtici şi... numai pe baza unei mici atenţii, a unui cadou, am putut să ne continuăm drumul. Nu există alte şanse de a circula mai departe. Dacă nu cunoşti limba, nu se găsesc anumite documente, dispărute undeva într'un birou...", declară Novak.

Responsabilul european a mai spus că Românii au fost deosebit de atenţi şi amabili faţă de transportul-test. În ciuda faptului că existau deja două locomotive, una electrică şi una diesel, pentru cele 17 vagoane, feroviarii români au insistat să preia transportul cu o locomotivă proprie.

FREEDOM HOUSE: DEMOCRAŢIA ÎN ROMÂNIA, ŞUBREDĂ

In raportul său anual asupra societăţilor în tranziţie, organizaţia americană *Freedom House* arată că democraţia din România este încă şubredă, în lipsa unei opoziţii puternice şi a unei Justiţii independente şi cu o presă confruntată cu presiuni politice şi probleme financiare.

Raportul Freedom House spune că sistemul politic românesc i-a descurajat pe cei mai mulţi dintre Români şi că, în cei aproape 15 ani de tranziţie, el s'a dovedit mai puţin viabil decât sistemele politice din celelalte state candidate la Uniunea Europeană. Problema cea mai importantă, remarcă raportul, este că scena politică românească a fost dominată, aproape neîntrerupt, de un mega-partid, actualul PSD. Partidele de opoziţie nu izbutesc să echilibreze balanţa, iar PSD reuşeşte în continuare să acumuleze putere.

***Freedom House* constată că, în 2003, la trei ani dela preluarea mandatului, PSD reuşise să-şi dubleze numărul primarilor şi să-şi sporească cu 10% numărul de parlamentari prin preluarea reprezentanţilor altor partide.**

Analiştii Freedom House spun că, în pofida unor încercări de reformare, PSD este un partid al clanurilor, în care aşa-numiţii baroni locali se bucură de imunitate din partea centrului. Iar centrul este încă tributar fondatorului partidului, Ion Iliescu, despre care raportul Freedom House spune că este autorul loviturii de stat care a dus la răsturnarea regimului Ceauşescu.

Cristina Guţet, directorul Freedom House România explică formulele categorice prin care raportul Freedom House 2003 descrie realitatea politică românească şi susţine acurateţea informaţiilor provenite din România: *"Avem informaţii care sunt preluate dela faţa locului; partenerul nostru în România este Societatea Academică Română. Informaţiile sunt apoi analizate de experţii americani specializaţi pe zona respectivă".*

Raportul *Freedom House* arată că, alături de organizaţiile non-guvernamentale, presa a preluat în parte rolul de opoziţie faţă de putere.

***Freedom House* aminteşte rolul mass-media în demisia din vara anului trecut a celor trei miniştri acuzaţi de corupţie. Raportul atrage însă atenţia la constrângerile asupra libertăţii de exprimare din România. Potrivit raportului, televiziunile particulare sau publice evită subiectele politice importante şi pe liderii de opinie, privând opinia publică de o informare corectă.**

ROMÂNII MAI INTERESAŢI DE DIVERTISMENT DECÂT DE POLITICĂ

Institutul de sondare a opiniei publice IMAS a realizat un sondaj privind părerea telespectatorilor şi ascultătorilor despre televiziuni şi radiouri. Deşi cercetarea e întreprinsă în debutul campaniei electorale, a rezultat că una dintre cele mai comentate emisiuni este starea vremii. Sondajul a fost făcut la solicitarea Consiliului Naţional al Audiovizualului şi pe bani europeni.

Potrivit raportului IMAS, oamenii par mai degrabă interesaţi de telenovele şi de emisiuni de divertisment decât de realitatea politică.

80 la sută din persoanele intervievate se uită la ştiri, dar de acolo nu reţin decât starea vremii: dialogul din sala Consiliul Naţional al Audiovizualului s'a animat la acest punct, în expunerea lui Mircea Kivu, intervenind şi Ralu Filip.

Aşadar, în plină campanie electorală, publicul e puţin interesat de politică, fie la radio fie la televiziuni. Publicul pare sătul de mesaje politice şi preferă latura frivolă a emisiunilor de radio sau de televizor. Şi în plus, mesajele pe care audiovizualul le transmite sunt percepute atât de slab încât nu reprezintă un subiect de discuţie pentru public.

DECLARAŢIILE DE AVERE, BĂTAIA DE JOC A DEMNITARILOR

Unii deputaţi au avut obiecţii faţă de obligaţia de a-şi face publică averea, ei precizând acest lucru sau făcând diverse comentarii în declaraţiile depuse.

Deputatul PRM Radu Ciuceanu scrie la rubrica *"alte precizări"* că *"acest chestionar-declaraţie de avere nu îşi are sensul şi nici meritul de a oglindi, ceea ce nu poate fi dimensionat, cântărit şi evaluat: iubirea de patrie, rezistenţa directă împotriva bolşevizării ţării". "De aceea, veritabilii veterani şi puţinii în viaţă luptători anticomunişti ar fi trebuit exonerati de acest ignobil chestionar, destinat corupţilor fără de număr"*, explică Ciuceanu.

Eugen Plesa (PRM) scrie la aceeaşi rubrică, *"alte precizări"*, destinată lămuririlor, că este *"avid de sănătate - cea mai concretă bogăţie sau avere"*.

Mădălin Voicu (PSD) a scris că i se pare *"total o ipocrizie"* şi nu crede că formularul *"este o oglindă a realităţilor cotidiene în ceea ce-i priveşte pe mulţi dintre cei cărora li se adresează aceste declaraţii de venit"*.

Precizările făcute de deputaţi la această rubrică sunt foarte diverse, cum ar fi detalierea unor situaţii cuprinse în declaraţii şi a unor valori care nu sunt avute în vedere de formular. Astfel, Istvan Antal (UDMR) a menţionat că deţine în proprietate, în biblioteca personală, peste 6.000 de volume de cărţi, a căror valoare estimată depăşeşte 10.000 euro.

Deputatul PSD Smaranda Dobrescu precizează că are o colecţie de tablouri ale unui pictor din familie şi că mai deţine *"bijuteriile uzuale"*. Un alt deputat PSD, George Dragu, care nu a completat nimic la rubrica destinată locuinţelor, explică, printre altele, faptul că locuieşte într'o casă proprietate a părinţilor, pe care a renovat-o.

O altă situaţie este prezentată de deputatul PRM Florea Buga, care trece la bunurile deţinute un Oltcit din 1992 şi precizează că maşina a fost vândută în 1995, dar cumpărătorul nu s'a prezentat pentru ca maşina să fie radiată. De asemenea, el arată că a pierdut actul de vânzare-cumpărare şi, deci, nu mai ştie nici cine este cumpărătorul.

BULGARIA ŞI ROMÂNIA SE VOR CONFRUNTA CU UN SISTEM DE MONITORIZARE U.E. MAI STRICT

UE intenţionează să introducă un sistem mai strict de monitorizare a Bulgariei şi României, pentru a se asigura că acestea au respectat promisiunile făcute în cursul discuţiilor de aderare. Cele două ţări sunt programate să adere la UE la începutul anului 2007, însă din cauza noului sistem s'ar putea ca aderarea lor să fie amânată cu un an sau mai mult.

Comisia Europeană l-a informat deja pe Primul Ministru român Adrian Năstase despre intenţiile sale, a informat Vineri (21 Mai) o sursă belgiană de ştiri de pe Internet.

Cu două zile mai devreme, *BBC* a informat că introducerea unui asemenea sistem de monitorizare va fi o măsură fără precedent pentru UE. Sistemul aplicat celor zece ţări care au aderat la Uniune în 1 Mai nu prevedea posibilitatea ca aderarea să fie amânată şi a fost considerat de unii oficiali europeni ca fiind ineficient.

Scopul noilor mecanisme înăsprite, care vor fi finalizate până în Septembrie, este acela de a garanta că Bulgaria şi România îşi vor respecta angajamentele de reformă.

"Va fi o aderare condiţionată, care ne va da posibilitatea de a amâna aderarea pentru un an sau mai mult dacă angajamentele asumate în cursul negocierilor de aderare nu sunt implementate în mod adecvat", a declarat un diplomat dela Bruxelles, citat de *BBC*. Acesta a descris noul sistem ca fiind *"foarte restrictiv"*.

Bulgaria şi România au devenit în mod oficial candidate UE la sfârşitul anului 1999 şi ambele ţări speră să încheie negocierile de aderare în acest an.

Dacă va fi aprobat, sistemul îi va afecta de asemenea pe ceilalţi candidaţi la UE. Candidat oficial al UE din 1999, Turcia speră să lanseze anul viitor negocierile de aderare cu autorităţile dela Bruxelles. Croaţia se îndreaptă de asemenea către recunoaşterea oficială drept candidat UE. Macedonia şi-a înaintat cererea de aderare la UE în Martie. Comisia Europeană a fost anunţată că trebue să pregătească o opinie asupra capacităţii ţării de a îndeplini criteriile politice şi economice de aderare la UE.

Între timp, un nou sondaj *Reuters*, realizat între 17 şi 19 Mai în rândul a 38 de economişti, a plasat şansele Bulgariei de aderare la UE în 2007 la 70% şi pe cele ale României la 60%.

"Până acum, ritmul reformelor (din Bulgaria) a fost impresionant şi mai rapid decât ne-am aşteptat", a declarat Khatija Paruk, dela Deutsche Bank din Londra, citată de *Reuters*.

DEFICITUL DE CONT CURENT LA UN NOU RECORD

Deficitul contului curent al balanţei de plăţi a atins, după primele trei luni ale acestui an, 269 milioane de euro, nivel dublu faţă de cel consemnat în luna Februarie şi cu 80,5% mai ridicat decât în primul trimestru al anului 2003, reiese din datele Băncii Naţionale a României (BNR).

Potrivit unui comunicat al BNR, dezechilibrul balanţei comerciale a atins un nivel de 600 de milioane de euro, în vreme ce componenta de venituri a înregistrat un deficit de 94 de milioane de euro.

Soldurile negative ale acestor componente au fost compensate parţial de excedentul de 425 milioane de euro înregistrat la transferurile curente.

În cadrul comerţului exterior, excedentul serviciilor a crescut dela două milioane de euro la patru milioane de euro, în contextul în care la transporturi a fost consemnat un sold pozitiv de 34 milioane de euro. Deficitul la servicii turistice a fost de 15 milioane de euro.

După primele trei luni, datoria externă pe termen mediu şi lung s'a cifrat la 15,809 miliarde de euro, în creştere cu 2,8% faţă de sfârşitul anului 2003.

Datoria publică şi cea garantată de stat au însumat 9,96 miliarde de euro, iar cea privată 5,84 miliarde de euro.

Plăţile aferente serviciului datoriei externe au fost de 667 milioane de euro, iar gradul de acoperire a importurilor prin rezerva oficială a BNR (valută plus aur) s'a menţinut la un nivel de 4,3 luni, similar cu cel din luna Februarie.

Anul trecut, deficitul contului curent a crescut cu 2,4 puncte procentuale din PIB, până la 5,8% din PIB, la o valoare de 2,92 miliarde euro. Pentru acest an, autorităţile vor încerca să menţină deficitul de cont curent în limita a 5,5% din PIB.

SCUMPIRI MASIVE ALE CONVORBIRILOR TELEFONICE

Dela 1 Iunie 2004, Romtelecom va aplica noi tarife pentru serviciile sale, convorbirile locale şi cele interurbane urmând a fi taxate la minut şi nu la impuls, a anunţat operatorul de telefonie. De asemenea, vor fi înlocuite şi palierele orare de taxare - între 8.00 - 20.00 - interval orar de vârf (0,029 euro pentru locale şi 0,06 euro interjudeţene) şi 20.00 - 8.00 interval orar în afara orelor de vârf (0,01 euro - locale şi 0,04 euro interjudeţene). ANRC a mai aprobat majorarea următoarelor tarife: conectări linii telefonice - în medie cu 24 la sută, apeluri dela telefoane publice cu plată - în medie cu 49 la sută, abonamente persoane juridice - 22 la sută, abonamente şi conectări ISDN - 24 la sută, serviciul de informaţii privind abonaţii (931) - 140 la sută, cartele Evrikard - în medie cu 10 la sută.

BANI PUBLICI PENTRU O UNIVERSITATE PSD

Guvernul a alocat 30 de miliarde de lei din fondul de rezervă bugetară pentru construcţia unui cămin al Universităţii particulare Nicolae Titulescu, care este condusă de deputatul PSD Ion Neagu. Printre profesorii care mai predau se numără Primul ministru, Adrian Năstase şi senatorul PSD, Antonie Iorgovan. Ministrul Educaţiei explică gestul guvernului invocând o ordonanţă care a fost declarată neconstituţională. E vorba de o ordonanţă apărută în 2001, care stabilea că universităţile particulare trebue să plătească 10% din încasările proprii pentru construirea de cămine studenţeşti la universităţile de stat.

Universităţile particulare ar fi trebuit să primească înapoi banii pe care timp de doi ani i-au dat la buget. Acest lucru se întâmplă doar în cazul Universităţii Nicolae Titulescu. Ministrul Educaţiei, Alexandru Athanasiu a declarat că *"doar această universitate a construit un cămin pentru studenţi"*. Potrivit ministrului Athanasiu, este o investiţie care, până acum, a costat peste 60 de miliarde de lei. Căminul are 300 de locuri şi va putea să cazeze şi studenţi dela stat. Ministrul Educaţiei afirmă că *"timp de un an şi jumătate, Universitatea Titulescu a contribuit la buget şi are dreptul să ceară şi să primească aceşti bani înapoi."*

VORONIN SOLICITĂ PE ROMÂNEŞTE RECUNOAŞTEREA LIMBII MOLDOVENEŞTI

Potrivit unui comunicat al preşedinţiei republicii Moldova, preşedintele Vladimir Voronin ar fi insistat la întâlnirea sa dela Mamaia, cu Ion Iliescu, asupra necesităţii încheierii rapide a unui tratat de bază de colaborare bilaterală.

Potrivit agenţiilor Basapres şi Mediafax, Voronin a insistat de asemeni asupra recunoaşterii de către partea română a existenţei limbii moldoveneşti.

din cele 3 colțuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

CINCI ETAPE PRIN HAOS

Președintele George W. Bush a propus un program de cinci etape, care va duce la îmbunătățirea situației dezastruoase din Irak. Cuvântarea sa a fost ținută la Colegiul de Război al Armatei Statelor Unite din Pennsylvania.

În prima etapă, care va avea loc la 30 Iunie, Autoritatea Provizorie a Coaliției va transfera suveranitatea unui guvern format din cetățeni irakieni, care vor pregăti calea pentru alegeri naționale. Autoritatea Provizorie a Coaliției va înceta să mai existe. Ocupația va lua sfârșit și Irakienii vor guverna asupra problemelor lor. Ambasadorul Americii pentru Irak, John Negroponte, va prezenta scrisorile de acreditare noului președinte al Irakului.

Cu ajutorul trimisului special al ONU Lakhdar Brahimi, care va avea rol de consultant, Irakienii vor alege compoziția guvernului interimar care va avea un prim-ministru și 26 de miniștri. Se va alege un președinte și doi vice-președinți.

În etapa a doua pentru democrația irakiană, se va ajuta stabilitatea și securitatea de care are nevoie democrația. America va asigura forțele necesare pentru îndeplinirea acestor scopuri. Numărul de 138.000 de trupe va fi menținut cât va fi necesar și dacă comandanții vor avea nevoie de mai mulți soldați, aceștia vor fi trimiși.

Americanii vor instrui și antrena un număr de 250.000 de Irakieni pentru poliție și securitate. De asemenea, se va forma o armată irakiană de 35.000 de oameni, cu 27 de batalioane, complet preparați să-și apere patria.

A treia etapă prevede reconstruirea infrastructurii irakiene, dela școli, spitale, poduri, energie electrică, până la modernizarea sistemelor de comunicație.

A patra etapă a planului prevede obținerea de suport internațional pentru tranziția Irakului, ca și de o nouă rezoluție a Consiliului de Securitate în acest sens.

A cincea etapă, considerată cea mai importantă, este pentru pregătirea alegerilor naționale, care vor avea loc în Ianuarie 2005. Poporul irakian va alege o adunare națională de tranziție. Aceasta va servi ca legislatura Irakului care va alege un guvern de tranziție cu puteri executive.

Adunarea națională va alcătui proiectul unei constituții care va fi apoi prezentat poporului irakian pentru un referendum, în toamna lui 2005. Sub această nouă constituție, Irakienii vor alege un guvern permanent în 2006.

Președintele a spus că probabil vor fi în Irak mai multe violențe înainte de transferul suveranității și după acest transfer.

Mesajul președintelui, menit mai mult ca să îmbunătățească aprecierea opiniei publice de numai 41%, în vederea alegerilor din Noembrie, nu a adus nimic nou. Singura excepție este dărămarea închisorii Abu Ghraib, deși numai cu puțin înainte se anunțase că aceasta nu va fi dărâmată.

După cum se știe, scandalul felului cum au fost tratați prizonierii irakieni a făcut ocolul pamântului, compromițând grav imaginea de eliberatori și luptători pentru drepturile omului a Americanilor. Ironia face ca Abu Ghraib să fie închisoarea unde Saddam Hussein îi tortura pe prizonieri, dar nu cu metode sadice cu aspect pornografic.

Iyad Allawi

Președintele Bush a calificat acțiunea ca *"un simbol al unei compoortări rușinoase a unui număr mic de soldați americani"*, care este departe de adevăr. Torționarii au declarat că s'au primit instrucțiuni dela eșaloanele superioare de felul cum să pregătească prizonierii în vederea viitoarelor interogări.

Un rol important au avut serviciile de investigație ale armatei ca și CIA. De remarcat că Generalul Geoffrey Miller a fost adus anul trecut dela lagărul din Guantanamo, în Irak, pentru a recomanda îmbunătățiri în felul cum prizonierii trebue interogați...

Pentru ce s'a întâmplat la Abu Ghraib, fostul vice-președinte Al Gore a criticat aspru administrația Bush. *"Cum au îndrăznit ei să ne supună unei astfel de rușini! Cum au îndrăznit să târască numele bun al Statelor Unite în noroiul închisorii de tortură a lui Saddam Hussein"*, a spus fostul vice-președinte.

Încă din 2003 Crucea Roșie Internațională a raportat abuzuri în lagărele de prizonieri din Irak, dar acestea au fost aduse la cunoștință de abia anul acesta. Crucea Roșie a spus că între 70 și 90% din deținuți au fost arestați din greșeală...

De remarcat că Președintele Bush, în mesajul său, a căutat din nou să asocieze Irakul cu lupta împotriva terorismului, susținând din nou în mod eronat că *"Irakul este acum frontul central în războiul împotriva terorismului"*. De altfel, președintele a ajuns să definească acum lupta Americanilor în al Doilea Război Mondial ca luptă antiteroristă...

După un raport al lui *"Amnesty International"*, războiul american împotriva terorismului este în spatele unui val de abuzuri ale drepturilor omului pe plan mondial. *"Să sacrifici drepturile omului în numele securității de acasă, închizând ochii la abuzurile din afară și utilizând forța militară preventivă unde și când alegi, nu au crescut nici securitatea nici libertatea"*, spune raportul organizației.

Ziarul israelian *Haaretz* a scris: *"În primele două săptămâni din Aprilie, armata americană a comis crime de război în Fallujah pe o scară fără precedent în acest război... Peste 600 de Irakieni au fost uciși, printre ei 450 de bătrâni, femei și copii"*.

În privința situației militare din Irak, generalul în retragere *William E. Odome*, directorul Institutului Hudson, a declarat ziarului *Wall Street Journal* că a abandonat orice speranță pentru un succes în Irak. *"Am eșuat"*, a spus el. *"Problema este cât de mare va fi prețul pe care îl vom plăti. Mai mic, dacă plecăm mai devreme, sau mai mare dacă plecăm mai târziu... Orice continuare a prezenței trupelor Statelor Unite este o cauză pierdută. Odată ce ai făcut un lucru stupid, nu-l îndrepți continuând să-l faci. Trupele noastre sunt expuse. Vom continua să avem mai multe pierderi fără a avea capacitatea să distrugem inamicul. E o cauză pierdută"*, a concluzionat generalul.

Interesante sunt concluziile generalului în retragere *Anthony Zinni*, care între 1997 și 2000 a fost comandantul trupelor americane din Orientul Mijlociu. El a fost trimisul special al administrației Bush pentru Orientul Mijlociu, dar a rupt relațiile în privința războiului din Irak.

Ghazi al-Yawar

Zinni a spus că Secretarul Apărării Donald Rumsfeld și ajutoarele sale trebue făcuți responsabili pentru eșuarea planului în războiul din Irak. *"A existat o gândire strategică săracă. A existat un plan operațional și de execuție pe teren, săracă. Și la gândul că vom <rămâne în cursă>, cursa se îndreaptă spre cascada Niagara..."*, a spus generalul.

Pentagonul a fost indus în eroare de declarațiile defectorilor irakieni. Într'adevăr, un defector care a spus că a lucrat în laboratoare mobile de arme biologice... era un om al lui Chalabi, liderul Congresului Național Irakian. Defectorul, dus la fața locului, nu a putut recunoaște nimic din ce a spus.

Ahmad Chalabi, care a trăit în exil, a jucat un rol de atâtător în invadarea Irakului, pentru a pune mâna pe putere. De curând, la reședința partidului său, s'a făcut o razie, fiind suspectat că a dat informații americane secrete Iranului. A fost sistat ajutorul lunar de 335.000 de dolari primit dela Pentagon pentru adunarea de informații în legătură cu locotenenții lui Saddam Hussein...

Fostul vice-președinte Al Gore a declarat că situația din Irak este *"catastrofală"*, iar Președintele Bush *"a expus pe Americanii din străinătate și pe Americanii din fiecare oraș unui mare pericol de atacuri teroriste, din cauza aroganței sale, a incăpățânării și a neglijenței în a stârni viespariște care nu reprezentau o amenințare pentru noi"*. El a cerut demisia Secretarului Apărării Donald Rumsfeld, a consilierului pentru securitate națională Condoleeza Rice și a directorului CIA George Tenet.

Trimisul ONU Lakhdar Brahimi a avut rol de consultant, dar Consiliul de Guvernare a Irakului, fără a ține seama de propunerile acestuia, a ales la 28 Mai ca prim-ministru interimar, pe Iyad Allawi, un neurolog șiit educat în Anglia, care a stat în exil din anii '70. El a format un guvern interimar.

Consiliul a ales ca președinte interimar al Irakului pe Șeicul Ghazi al-Yawar, un inginer sunit și lider tribal; un vice-președinte șiit și unul kurd, iar apoi pe data de 1 Iunie s'a autodizolvat.

Consiliul de Guvernare al Irakului, care a fost numit de Americani a avut doar rol de consultant al Autorității Provizorii a Coaliției, care își va păstra suveranitatea până la 30 Iunie.

După unii analiști, guvernul ales este un guvern marionetă, manipulat de Statele Unite. Acesta va fi sfătuit de 160 de *"consilieri americani"*, o imagine care amintește ceea ce s'a întâmplat în Europa de Est după 1945. Guverne impuse cu forța armată, dirijate dela Moscova și având acordul tacit al SUA.

Adevărata putere în Irak va fi în mâinile celor 140.000 de militari americani, care vor continua să stea pentru a garanta securitatea și lupta contra *"terorismului"*, care a costat până acum pe contribuabilul american, 186 de miliarde de dolari...

În atmosfera de critici la adresa administrației, George Tenet, directorul CIA și-a înaintat demisia.

La 5 Iunie a murit Ronald Reagan, un mare președinte american, care a schimbat fața lumii în bine. George W. Bush a reușit în schimb să aducă lumea cu susul în jos.

SCURTE STIRI INTERNATIONALE

MORDECHAI VANUNU A FOST ELIBERAT

La 5 Octombrie 1986, a apărut în mod surprinzător, în ziarul englez *Sunday Times* un articol despre armele nucleare israeliene. Informațiile dela baza articolului au fost oferite împreună cu descrieri și fotografii de un tehnician israelian care a lucrat din mijlocul anilor 1970 până în jumătatea lui 1980, la complexul nuclear israelian dela Dimona.

El a fost momit de o agentă secretă israeliană ca să iasă din ascunzătoarea sa din Londra și să se întâlnească la Roma. Odată ajuns aici la 13 Septembrie, într'un apartament, a fost atacat de agenți israelieni, drogat și transportat într'o mașină care l-a dus la o plajă izolată. Aici a fost preluat de o ambarcațiune de comando care l-a transportat la un iaht. După șapte zile a ajuns în Israel, la închisoarea Ashkeon condusă de Mossad. A fost condamnat la 18 ani închisoare.

Informațiile lui Vanunu au adus atunci o nouă lumină asupra armelor nucleare israeliene.

Se știa că în 1953, în deșertul israelian dela Negev a început extragerea de uranium și a fost perfectată o nouă metodă de producere a apei grele. Israelul a primit ajutorul Franței pentru construirea unui reactor nuclear la Dimona. Acesta a fost prezentat în 1960 ca centru de cercetări nucleare *"pentru scopuri pașnice"*.

In anii 1960, inspectori americani au vizitat Dimona, dar Israelienii au reușit să camufleze complexul utilizând panouri false și ziduri care au acoperit lifturile și coridoarele care duceau în anumite locuri ale complexului. Inspectorii au raportat numai că nu exista o clară evidență științifică sau programe civile care să justifice prezența unui reactor atât de mare.

In 1968, CIA a concluzionat că Israelul a început producerea de arme nucleare. În 1979 o explozie nucleară, în Sudul Oceanului Indian în regiunea insulei Prince Edward a fost atribuită de CIA unui test nuclear israelian.

Evidențele lui Vanunu ca și fotografiile prin satelit ale Franței și Rusiei au dus la concluzia că Israelul avea în jurul anilor 1994 între 100-200 de capete nucleare. India și Pakistanul au 20, fiecare, dar spre deosebire de acestea sau de Coreea de Nord, Iran și Irak, Israelul nu a semnat Tratatul de Neproliferare Atomică. Deci nu poate fi controlat de inspectorii ONU ai Agenției Internaționale de Energie Atomică și nici sancționat de către aceasta.

In Aprilie anul acesta Mordechai Vanunu a fost eliberat. La ieșirea din închisoare el a declarat că a fost supus unui tratament barbar fiindcă este un convertit la creștinism. *"Sunt mândru de ceea ce am făcut și fericit.. Sunt bucuros că am reușit să fac ce am făcut. Nu mai am nici un secret"*, a spus el.

Primul lucru care l-a făcut după ieșirea din închisoare a fost să se ducă ca să se roage în catedrala anglicană Sf.Gheorghe din Ierusalim.

Vanunu nu va avea dreptul să aibe un pașaport, să se apropie de porturi sau aeroporturi sau să vorbească cu străinii, fără aprobare.

FAHRENHEIT 9/11 A OBTINUT "PALME D'OR"

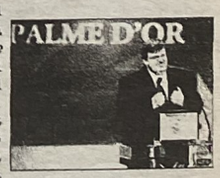

Filmul regizorului american *Michael Moore* a obținut prestigiosul *Palme d'Or* la festivalul filmului dela *Cannes* pentru filmul său *Fahrenheit 9/11*. Regizorul a fost ovaționat în picioare timp de 15 minute. Este al doilea documentar premiat la Cannes, după *"Le Monde du Silence"* al lui Jacques Cousteau, în 1957.

Filmul este o critică satirică care acuză pe președintele Bush că a furat alegerile din anul 2000, a ignorat avertizările teroriste de dinainte de 11 Septembrie 2001 și că după aceea a alimentat frica pentru noi atacuri, pentru a obține suportul Americanilor în războiul împotriva Irakului. Documentarul explorează războiul din Irak și legăturile dintre Președintele George W.Bush și marile familii saudite, printre care și lunga legătură comercială cu familia lui Ben Laden.

Moore a obținut cu doi ani în urmă premiul *Oscar* pentru documentarul *Bowling for Colombine*. Filmările din Irak au fost făcute de echipe care au petrecut mult timp cu unitățile americane. El a spus că este un patriot american fiindcă crede în principiile fundamentale ale Statelor Unite. *"Unul din aceste principii este acela de a nu invada o țară care nu te invadează"*, a declarat regizorul. El a mai spus că filmul poate să inspire pe alegătorii americani ca să înlăture pe *"cel mai cretin om care a candidat vreodată pentru președenție"*.

Cronica Internaţională

"AL DOILEA FRONT" AL REŢELEI AL-QAIDA: THAILANDA, ASIA DE SUD-EST, AUSTRALIA DE NORD

Forţele de securitate thailandeze au fost angajate Miercuri, 28 Aprilie, în lupte violente cu militanţi islamici, conflict soldat cu uciderea a aproximativ 100 de tineri suspecţi, într'un schimb de focuri care a avut loc în sudul Thailandei, scrie Claude Salhani, editor pentru United Press International, în cotidianul The Washington Times.

Îngrijorat că vestea acestor confruntări ar putea influenţa negativ industria turistică a ţării, premierul thailandez, Thaksin Shinawatra, a fost precaut în ceea ce priveşte acuzarea bandelor locale de tineri şi nu a asociat ciocnirile avute cu astfel de bande locale, cu reţeaua Al-Qaida sau reţele afiliate acesteia. Această atitudine este în contradicţie cu *"temerile multor oficiali"*, afirmă M.J. Gohel şi Sajjan M. Gohel, analişti în cadrul Fundaţiei Asia-Pacific.

Într'un raport din 28 Aprilie, acest grup de politică internaţională cu sediul la Londra a afirmat că, *"în spatele atacurilor ar putea sta grupări militante internaţionale, contribuind la sporirea tensiunilor"* din regiune. În cazul în care această afirmaţie se va confirma, atunci se va întări şi mai mult convingerea potrivit căreia Al-Qaida şi grupări care au legături cu operaţiunile teroriste ale lui Osama Ben Laden sunt din ce în ce mai active în Asia de Sud-Est.

Rapoartele referitoare la situaţia din regiune au fost însă neconcludente, poliţia afirmând că grupuri de tineri motocicliştii au lansat o serie de atacuri asupra unor secţii de poliţie. Totuşi, este evident faptul că ciocnirile, despre care raportul Gohel afirmă că reprezintă *"o serioasă escaladare a violenţelor declanşate la începutul lunii Ianuarie"*, par să indice că grupările implicate sunt în căutare de arme automate.

Atacurile din luna ianuarie au vizat arsenalul militar. Atacurile din luna trecută au fost îndreptate asupra unor secţii de poliţie. Insurgenţii erau înarmaţi numai cu arme de calibru mic, macete şi cuţite, dând impresia că scopul lor este acela de a obţine arme automate dela secţiile de poliţie.

Atacurile din 27 Aprilie au avut loc în trei provincii diferite, dominate de musulmani - Yala, Pattani şi Songkhla. Totuşi, de vreme ce ele au fost similare, este puţin probabil să fie pur şi simplu opera unor *"tineri"* recalcitranţi.

Analiştii sunt de părere că ar putea fi opera separatiştilor thailandezi. Cu toate acestea, oficiali din cadrul securităţii, afirmă Gohel, **"au emis ipoteza potrivit căreia gruparea Jemaah Islamiyah ar fi putut de asemenea să ofere sprijin unor grupări militante locale"**.

Aceasta nu înseamnă că **nu există grupări secesioniste thailandeze. Numeroase** mişcări cum sunt Noua Organizaţie Unită Pattani de **Eliberare, Barisan Revolusi Nasional şi Gerakan Mujahedin Islam Pattani,** sunt active la diferite niveluri.

Partea sudică a Thailandei este predominant musulmană. Această regiune are frontiere cu Malayezia, un stat de asemenea islamic. În urma ciocnirilor recente din Thailanda, Malayezia şi-a închis frontierele cu această ţară. Această măsură, alături de avertismentul lansat de grupări musulmane ca turiştii străini să evite Thailanda, vor afecta în şi mai mare măsură turismul **din această ţară. În ultimii** câţiva ani, Sindromul Respirator Acut Sever (SARS) care a înspăimântat Asia, precum şi o serie de atacuri teroriste, au contribuit la îndepărtarea străinilor, deci şi a dolarilor acestora.

După atentatele din 11 Septembrie 2001 îndreptate împotriva SUA şi care au marcat începutul *"războiului împotriva terorismului"*, campanii de atacuri cu bombă nu au cruţat nici Asia. Semnatarul articolului le menţionează pe următoarele:

- la 11 Decembrie 2002 a avut loc o puternică explozie într'un bar de noapte din Bali, soldată cu moartea a aproximativ 200 de persoane şi rănirea altora;

- la 4 Martie 2003 au fost ucise 21 de persoane şi 150 au fost rănite la Davao, în Filipine;

- la 11 Mai 2003 au fost ucise 9 persoane la Koronadal, în Filipine;

- la 15 August 2003 au fost ucise 12 persoane şi alte 150 au fost rănite într'un atac asupra Hotelului Marriott din Jakarta, în Indonezia.

În regiunea Asiei au avut loc şi o serie de ameninţări cu bombă de mai mică anvergură, precum şi atacuri asupra unor secţii de poliţie.

Al-Qaida şi aliaţii săi fundamentalişti au fost departe de a fi *"latenţi"* în regiune. În luna August a anului trecut, în urma unui raid al CIA, a fost capturat un bărbat cunoscut sub numele deHambali (Riduan Isamuddin). Acesta era şeful grupului care punea la cale operaţiunile grupării Jemaah Islamiyah, afiliată **reţelei Al-Qaida. Surse ale** serviciilor de informaţii nu tresc convingerea ca Hambali a pus la cale atacarea unor locaţii turistice thailandeze, aşa-numite ţinte *"soft"*, ca şi alte ţări din regiune.

Potrivit raportului elaborat de Gohel, *"armata thailandeză monitorizează o grupare care are legături cu Al-Qaida, ce operează în partea de sud a ţării. Guragan Mujahedin Islam Pattani, o grupare militantă formată din 40 de membri, se face responsabilă de un număr neobişnuit de mare de atentate, aproape simultane, în provinciile Pattani, Yala şi Narathiwat, din ultimul an şi jumătate"*, afirmă raportul.

"Se vehiculează faptul că un membru-cheie, Wae Ka Raeh, care a fost antrenat şi a luptat în Afganistan alături de Al-Qaida, s'ar ascunde în statul malayezian ***Terenganu"***, spune acelaşi raport.

"Recentele dezvăluiri ale implicării grupării Jemaah Islamiyah şi a aliaţilor locali ai acesteia indică o creştere a pericolului terorismului în regiunea Asiei de Sud-Est", se arată în raportul lui Gohel. *"Există un pericol major pe întreg teritoriul Thailandei"*, mai avertizează raportul. Drept exemplu, Gohel aminteşte un eveniment petrecut în luna lunie a anului trecut. Acţionând în urma unor informaţii primite dela anchetatori americani, specifică raportul Gohel, autorităţile thailandeze *"au capturat o mare cantitate de material radioactiv"*, proveniţ din depozite ruseşti, introdus ilegal în Thailanda prin Laos. Materialul de contrabandă, Cesiu-137, un derivat radioactiv al instalaţiilor nucleare, urma să fie folosit la fabricarea unor *"bombe murdare"*.

Potrivit unor analişti, Thailanda şi Asia de Sud-Est, precum şi zone din Australia de Nord, au fost desemnate de reţeaua teroristă Al-Qaida drept *"al doilea front"*, conchide semnatarul articolului.

MAROCUL ÎNTREPRINDE O REFORMĂ A SERVICIILOR SECRETE PENTRU A FRÂNA ASCENSIUNEA ISLAMISTĂ ÎN ARMATĂ

Regele Marocului, Mohamed al VI-lea, a decis scoaterea din armată a peste o sută de soldaţi şi ofiţeri bănuiţi de apartenenţă la islamism şi a fost demarată o anchetă minuţioasă privind orientările religioase ale membrilor Forţelor Armate Regale (FAR), mai ales în rândul celor încartiruiţi în cazărmile din Sahara, informează ziarul *La Razon*.

După atentatele dela Casablanca din 2002 şi cele dela 11 Martie dela Madrid, suveranul marocan a demarat o profundă reformă şi reorganizare a serviciilor de informaţii şi de securitate. Peste o sută de soldaţi şi ofiţeri au fost scoşi din rândurile forţelor armate regale, după ce *"o comisie militară"* i-a găsit vinovaţi de simpatizarea grupărilor islamiste radicale, ce servesc drept acoperire autorilor atentatelor. Armata, Jandarmeria şi Ministerul de Interne au primit ordine precise dela palat să impulsioneze lupta antiteroristă şi cooperarea internaţională.

Sângeroasele atentate dela Casablanca (Mai 2002) au provocat schimbări la nivelul posturilor şi funcţiilor serviciilor secrete marocane, atât civile cât şi militare, a subliniat ziarul de limbă arabă *Al Sahifa*, citat de *La Razon*. Serviciile de informaţii din cadrul Forţelor Armate Regale, Jandarmeria (similară Gărzii Civile spaniole) şi Ministerul de Interne s'au dedicat extinderii reţelelor de informaţii şi combatere antiteroristă.

"Noul plan de securitate", impulsionat personal de regele Mahomed al VI-lea, se desfăşoară la diferite nivele. Astfel, în fruntea influentei Direcţii Generale a Securităţii Naţionale, din subordinea Ministerului de Interne, a fost numit generalul Hamidu Laanigri, care va prelua controlul asupra Poliţiei judiciare, Brigăzii de Informaţii Generale şi Direcţiei de Securitate a Teritoriului (DS). Aceasta din urmă a creat un nou *"Departament"* pentru controlul asupra reţelelor integriste care operează pe Internet.

Restructurarea a ajuns până la serviciile de informaţii militare. Una din principalele preocupări ale regimului lui Mahomed al VI-lea este *"frânarea infiltrărilor integriste în rândul armatei"*, precizează ziarul *Al Sahifa*. Este şi motivul pentru care au fost adoptate măsuri menite să sporească controlul intern în cazărmi pentru a împiedica răspândirea islamismului. A fost creată, de asemenea, o nouă conducere aflată în subordinea statului major al armatei, ce grupează laolaltă fostele departamente de informaţii militare, contraspionaj şi reţelele de combatere a criminalităţii, pusă în slujba luptei antiteroriste şi cooperării internaţionale. Totodată, Direcţia generală pentru Studii şi Documentare (DGE), serviciul de spionaj extern, aflat de asemenea în subordinea Statului Major al forţelor armate, va beneficia de o creştere substanţială a prerogativelor sale în materie de luptă antiteroristă.

Marocul a decis, pe de altă parte, achiziţionarea de mijloace şi echipamente pentru această luptă. În lanuarie anul acesta, Marocul a cumpărat în acest scop elicoptere de mici dimensiuni *"Lama"* din SUA, echipate cu camere de filmare şi înregistrare prin satelit. Preocuparea faţă de posibila infiltrare a salariaţilor jihadişti în cadrul armatei a determinat autorităţile militare să-şi sporească vigilenţa şi mijloacele de prevenire. Ziarul *Al Sahifa* avertizase la vremea respectivă împotriva *"spectrului integrismului care ameninţă forţele armate"*.

Autorităţile militare nu sunt dispuse ca incidentul dela cazarma Taza să se repete. Este vorba de cel survenit în Februarie 2003, când au fost furate şapte puşti mitralieră Kalaşnikov destinate grupării salafiste. Aşa cum au afirmat surse marocane, este şi motivul pentru care *"s'a realizat o epurare religioasă în cadrul instituţiei militare"* şi s'a deschis o anchetă minuţioasă privind orientările religioase ale membrilor forţelor armate regale (FAR), în principal în cazărmile din Sahara.

S'a efectuat, totodată, o selecţie atentă a absolvenţilor Universităţilor religioase din Fez, Marrakesh şi Tetuan, *"în scopul numirii lor, după o pregătire atentă de specialitate, în posturile de educatori religioşi în armată"*. Până acum, Imamii erau cei care propăvăduiau doctrina Islamului în cadrul FAR şi se aflau în subordinea Ministerului Cultelor şi Religiilor, iar Statul Major se limita doar la a-şi da avizul favorabil pentru incorporarea lor în armată.

Reacţii ale presei ruse

CIA PROOROCEŞTE DESCOMPUNEREA RUSIEI

Experţii CIA prooroceso descompunerea Rusiei in mai multe state separate, notează cotidianul rus Izvestia.

Pe site-ul deschis al CIA din SUA este inclus un nou raport care conţine un pronostic privind evoluţia situaţiei din intreaga lume, pentru următorii zece ani. Experţii CIA prezintă concluzii descuranjante în ceea ce priveşte viitorul Rusiei, subliniază Izvestia.

Astfel, analiştii occidentali văd în Rusia, care se invecinează cu state din Asia Centrală, o *"zonă de instabilitate"*. În opinia acestora, este absolut posibil ca, în viitorul apropiat, Federaţia Rusă să se descompună în şase până la opt state. Este stabilit chiar şi un termen concret: "până în 2015". În viziunea experţilor occidentali, cauza unei asemenea evoluţii ar fi izolarea şi lipsa de deschidere a Rusiei actuale.

Potrivit cotidianului rus *Nezavisimaia Gazeta*, un asemenea verdict al analiştilor din cadrul CIA trece, în mod regulat, dintr'un raport în altul, începând din anul 2000, atunci când perspectivele statului rus erau văzute în felul următor: *"Până în 2015, Moscovei îi va fi din ce în ce mai greu să-şi pună de acord ambiţiile privind statutul de lider mondial cu reducerea catastrofală a resurselor sale"*. *"Va putea, oare, această ţară să opereze o transformare şi să-şi pună de acord scopurile şi mijloacele - aceasta este o problemă deschisă şi extrem de importantă pentru majoritatea experţilor"*, scriau, pe atunci, analiştii occidentali.

Cel mai probabil deznodământ ar fi următorul, **consideră** *Nezavisimaia Gazeta:* **Rusia va rămâne slabă** pe plan intern, implicată în procesul politic mondial în mare parte datorită statutului de membru permanent al Consiliului de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite (ONU). Din acest punct de vedere, este o incertitudine faptul dacă Rusia se va putea împăca, pe viitor, cu statutul său limitat, într'un mod care să nu aibă repercusiuni asupra stabilităţii din regiune. Cum va fi Rusia în 2015 - în această problemă, acţiunile autorităţilor ruseşti vor reprezenta un factor hotărâtor, consideră *Nezavisimaia Gazeta*.

La mijlocul lunii Martie a acestui an, şi cotidianul *The New Tork Times* a abordat subiectul privind viitoarea soartă a Rusiei, comentând ultima, pe atunci, declaraţie oficială a CIA. În raportul dat publicităţii la Capitoliu se spunea că *"politica agresivă a Rusiei se va manifesta atât în interiorul ţării, cât şi în afara graniţelor sale"*. Potrivit CIA, strategia dură a războiului cecen nu va cunoaşte modificări; mai mult decât atât, Rusia îşi va intensifica presiunile asupra unor state vecine, cum ar fi Georgia şi Ucraina, folosindu-se în acest scop de companiile energetice ruseşti care se infiltrează în aceste zone.

O asemenea politică dură va fi însoţită de întărirea structurilor militare ale ţării dar, în acelaşi timp, obiectivele posibile ale Rusiei se află *"între graniţe bine stabilite"*, astfel că Putin va încerca să menţină o relativă stabilitate în teritoriile ruseşti din apropierea graniţelor.

Totodată, subliniază *Izvestia*, experţii ruşi au un alt punct de vedere cu privire la evenimentele care au loc în lumea contemporană. Astfel, într'un recent interviu acordat *RBC Daily*, directorul grupului de analize politice *"Pamir-Ural"*, Aleksandr Sobianin, a declarat că actuala *"campanie împotriva Rusiei este determinată de grava criză a elitelor cu care se confruntă societatea occidentală"*.

"În lume existau doar trei ţări ale căror elite dădeau tonul dezvoltării economice şi sociale din întreaga lume: Rusia, SUA şi Marea Britanie, - a spus Sobianin. - La ora actuală, însă, lumea a intrat în stadiul reformatării."

În opinia expertului rus, posibilitatea ca Rusia să poată propune o alternativă la actualul algoritm de dezvoltare mondială se menţine. *"Prin urmare, Occidentul continuă să vadă în Rusia un concurent ideologic, extrem de periculos"*, **subliniază Sobianin, citat în final de cotidianul rus** *Izvestia*.

NU UITAŢI
REÎNNOIŢI-VĂ
ABONAMENTUL LA
CUVÂNTUL ROMÂNESC

CRONICA VREMII

CLARITATE - SIMPLITATE - REALITATE

I

Ion BOIERU

Spectacolele sociale şi politice, cele mai vitale aspecte ale unei culturi din epoca contemporană, care sunt desfăşurate în devălmăşie, pline de confuzii, de încâlceli şi de aberaţii care nu pot fi înţelese, fiind incoerente, inutile, pline de complicaţii nu reprezintă o realitate istorică, de orice fel ar fi această realitate. Realitatea, în sine, se prezintă fenomenologic, având mai multe aspecte, pe care conştiinţa umană reuşeşte să le prezinte uneori, în forme coerente, pe temeiul unor criterii de alegere şi interpretare.

Pentru o lămurire iniţială, afirmăm că înţelegem prin realitate, tot ceea ce apare, cu o prezenţă percepută fenomenologic conştiinţei noastre, fie din ceea ce numim natură sau imaginaţie, fiind apoi depozitate în subconştientul nostru, care le va prelucra pentru a ne oferi orizontul larg al concepţiilor noastre despre viaţă, lume sau moarte, formulate de gândirea noastră omenească, ale cărei elemente sunt aceleaşi pretutindeni, în toate locurile şi în toate timpurile, cum afirmă şi Lucian Blaga, atunci când vorbeşte de *"Ideea de Destin"*.

Exemple de confuzii sunt multiple în cultura românească contemporană, pentrucă de fapt nu se mai gândeşte, nu se mai scrie şi nu se mai vorbeşte după logica tradiţională, originară şi originală, specifică neamului românesc. Cei mai mulţi dintre doctrinarii şi ideologii de astăzi nu pornesc dela datele fundamentale ale existenţei româneşti, dela felul în care s'au structurat acestea, pe planul spiritual al acestei existenţe. Ei sunt veniţi dintr'o lume, în care nu au cunoscut valorile ce formau cununa de frumuseţi a unei culturi organice, străvechi, care este expresia puterilor de creaţie ale neamului românesc.

După înlăturarea barbariei comuniste, care urmărea să anihileze patrimoniul spiritual al creaţiilor naţionale, pe temeiul unor principii şi aberaţii care nu se potriveau pe firea şi structura sufletului românesc, unii dintre tineri care se încumetă să abordeze temele culturii româneşti de azi şi încearcă să participe la dezbaterile contemporane, au fost formaţi în cuprinsul unor alte ţesături de valori şi principii de percepţie filosofică sau ştiinţifică, nu au priză la tezaurul de spiritualitate românească.

După dezagregarea ideologiei marxiste, care a domnit cu puteri satanice în spaţiul existenţial românesc, acei ce au rămas cu sechele marxiste nu au putut să perceapă nimic din concepţiile specific româneşti, din valorile tradiţiilor naţionale; ei nu au avut capacitatea de a recunoaşte valorile româneşti şi şi-au îndreptat atenţia către exponenţi de ideologii din alte părţi, din bagajul cărora au adus multe idei şi proiecte în spaţiul românesc, cu citate şi aprecieri deosebite, dar aproape deloc din explicaţiile unor autori români, care erau ţinuţi sub obroc, încă de pe vremea subculturii comuniste.

Nici concepte obişnuite, din cultura românească, ca *"naţiune, creştinism, spiritualitate"*, nu au intrat în vocabularul acestor doctrinari, sociologi, sau scriitori [illegible] texte de disciplină politică (ei îşi spun politologi după termenul de origine americană; un fel de snobism, pe care-l afişează destul de des).

Sociologia, Politica, Filosofia, Metafizica, Etica, sunt discipline care încă nu au fost reintegrate în cultura universitară sau a şcolilor secundare, după Programa Analitică a perioadei de dinaintea dictaturii comuniste. Istoria Românilor este predată într'un mod penibil, încât, un elev nu va ajunge niciodată la o consolidare a conştiinţei sale de Român. Tinerii de azi nu au o conştiinţă autentică despre ideea de Român.

Acesta este motivul pentru care se orbecăie în dezbaterile politice de azi şi se vântură ideologii care nu au nici o iotă de iz românesc. Una din marile şi destructivele ideologii, care se profesează în România, este aceea a Partidului Social Democrat. Această titulatură nu are nici o origine, nici principii izvorîte din realitatea românească. Iniţial, a fost o imitaţie din Occident care, ea însăşi, era o corectare, cu atenuări mai rezonabile, a Socialismului ştiinţific, adică a marxismului, făcută de Kautsky, în Germania. Astăzi, *"social democraţia"*, din România nu este decât un *"comunism"* deghizat, căci nu există o categorie socială care să fie exprimată printr'o doctrină social-democrată. Iar PSD nu are nici un fel de ideologie, coerentă, care să aibă aspectul unei social-democraţii. Toată garnitura de şefi este de provenienţă comunistă, fără nici o atingere cu vreo social-democraţie.

Acest lucru s'a văzut din educaţia care s'a făcut celor care au intrat, ca tineri, în Organizaţia Tineretului; singura valoare social democrată a rămas culoarea roşie, a comuniştilor şi a cravatelor, de care şeful lor a spus că nu-i este ruşine. Este destul de edificatoare această declaraţie.

Unul dintre cunoscuţii aşa-zişi analişti din generaţia nouă, fără tangenţă cu tradiţiile culturii româneşti, scria recent despre o experienţă făcută cu *"studenţii săi dela ştiinţă politică"* despre teoria capitalului social, care este foarte apreciată în Occident, dar neglijată de către politicienii dela noi. Această teorie a capitalului social este un fel de utilizare ciudată a unui fel de interpretări sau limbaj economic, care nu aduce prea multă lumină în dezbaterile doctrinare de politică sau sociologie, care au loc pentru a explica deficienţele democraţiei din România.

Teoria capitalului social ar fi ceva care apare ca un rezultat al încrederii dintre oameni, al conexiunilor dintre membrii societăţii, lucrând laolaltă pentru scopuri comune. Acest capital social ar avea o largă varietate de forme şi volume. Un exemplu bun este acela al familiei, şi, convenim şi noi, este foarte adevărat, dacă se începe dela baza vieţii sociale.

Pe această linie s'a ajuns la identificarea unor societăţi cu un *"nivel înalt de încredere"* şi societăţi cu un nivel *"scăzut de încredere"*.

Nu contestăm existenţa unei asemenea bibliografii, în special în America, dar nu este valabilă pentru explicarea situaţiei din România. Realităţile româneşti sunt cu totul diferite decât acest *"capital social"* despre care vorbeşte autorul de care am amintit. Capitalul social, în termeni corecţi, în spaţiul existenţial românesc, *se numeşte naţiune şi ea a fost destrămată de barbaria comunistă. A fost distrusă în bună parte biologic şi alterată de influenţele străine, încât a devenit de nerecunoscut.*

Naţiunea română nu şi-a revenit din vălmăşeala în care a fost aruncată de barbaria comunistă şi nu-şi va reveni din această stare până când forţele de regenerare vor ieşi la suprafaţă şi aceasta nu înainte de prăbuşirea PSD-ului, care întunecă toate zările de revenire ale neamului românesc. Noi sperăm în renaşterea neamului la adevărata lui identitate şi conştiinţă, fără ruşinoasa cravată roşie şi fără inconştienţa celor care o poartă. Aceasta este cauza prăbuşirii încrederii poporului român în actualii guvernanţi.

Vom reveni.

PRAGUL DE 5% A DUS LA FOCALIZAREA VOTURILOR PE 4 PARTIDE

Un raport de analiză şi prognoză dat publicităţii de Societatea Academică din România apreciază că *"pragul electoral de 5% introdus în 2000 a dus la focalizarea voturilor pe patru partide româneşti principale"* şi că *"ridicarea pragului a stabilizat cu succes sistemul de partide."*

Potrivit documentului, PSD a stagnat prin raport cu sine la localele din 2000, dar a pierdut în faţa Alianţei DA, ca şi în raport cu obiectivele sale stabilite. Alianţa Dreptate-Adevăr a fost principalul câştigător, iar PRM a stagnat, obţinând un câştig nesemnificativ faţă de 2000.

Câştigurile PSD din această campanie – se scrie în raportul Societăţii Academice din România – au provenit din trei surse principale: controlul elitelor locale şi provinciale, mai ales în zonele mai puţin dezvoltate, controlul mediei electronice, prin manipularea agendei de discuţie şi a liderilor de opinie independenţi şi controlul organismelor de reglementare.

Între alte constatări, raportul susţine că Alianţa DA a beneficiat masiv de un curent de protest anti-PSD, care i-a adus în afara capitalei principalele câştiguri, ce nu s'au datorat strategiei proprii.

Pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia acestui ziar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente editării ziarului.

Din presa străină

Le Monde :

BIEŢII NOI EUROPENI, INTRAŢI ÎNTR'O ZONĂ ÎN DEPRESIE!

Aţi aşteptat atât de mult această aderare!, scrie Eric Le Boucher în *Le Monde*, referindu-se la momentul intrării la 1 Mai a.c., în Uniunea Europeană a zece noi state, din care unele au făcut parte din fostul bloc sovietic. Şi, de-a lungul deceniilor de comunism, aţi visat atât de mult la libertatea existentă de cealaltă parte a Zidului Berlinului, la civilizaţia consumului, la lumina liberei iniţiative! Pentru ca, la 1 Mai 2004, să daţi de o Europă aflată în curs de îmbătrânire, care nu mai are nici un resort economic, minată de un şomaj de 9%, aflată în declin ştiinţific şi în criză politică, instituţională şi psihologică!

Voi, viitorii membri ai UE, nu meritaţi aşa ceva. Polonezi, istoria este, încă o dată, împotriva voastră! Şi a voastră, Sloveni, Unguri, Letoni... După lunga iarnă sovietică, intraţi în *"iarna"* europeană, potrivit termenului Fondului Monetar Internaţional (FMI), care, recent, a calificat astfel proasta stare a conjuncturii zonei euro. Trasă în jos de trioul Italia-Germania-Franţa, creşterea se va *"târî"*, în această zonă, în anul în curs, la un nivel de sub 1,7%, în timp ce, în lume, înregistrează un salt - din Statele Unite ale Americii (4,6%) şi până în China (9%), şi din Japonia (2,7%) până în Rusia (7,3%): da, da, aţi văzut bine! - o, soartă crudă, chiar acea Rusie de care vreţi să vă desprindeţi, alăturându-vă membrilor vestici ai UE. Polonezi (cu o creştere de 4,5% scontată în acest an), Unguri (cu 4%), Lituanieni (cu 6,5%), sunteţi siguri că vreţi să vă alăturaţi *"Celor 15"* ?, întreabă ziaristul parizian.

Irlanda drept model

De zece ani încoace, *"Cei Zece"* au beneficiat de o creştere mai mare - în medie - cu două procente faţă de aceea a *"Celor 15"*. Intrarea lor în Uniune, în momentul de faţă, reprezintă, oare, o oportunitate de trezire a *"vechii Europe"* sau, exact dimpotrivă, de toropire a *"noii Europe"*? Oare creşterea economică a *"Celor 15"* se va accelera graţie noilor voastre pieţe, ori se va degrada a voastră din cauza euro-depresiei?, mai întreabă semnatarul cronicii economice din ziarul francez.

Examinând ponderile respective - *"Cei Zece"* reprezintă sub 5% din produsul intern brut (PIB) al *"Celor 15"*, adică o forţă situată între Belgia şi Olanda -, răspunsul vine dela sine: foştii membri riscă mult mai mult să îi *"aspire"* pe cei noi în jos, decât să fie dinamizaţi de aceştia din urmă. Bineînţeles, voi nu ignoraţi acest risc, li se adresează ziaristul dela *Le Monde* viitorilor membri ai UE, şi toată strategia voastră constă în a vă uni cu noi (cu *"Cei 15"*) menţinându-vă distanţele, de a vă alătura nouă, fără a ne semăna. Căsătoria din dragoste a devenit o stranie alăturare a contrastelor.

În 1989, modelul vostru era reprezentat de Germania de Vest şi Franţa; astăzi, de nimic nu vă temeţi mai mult decât de social-democraţia moleşitoare a acestora şi de incapacitatea lor de a se reforma. Privirile voastre se îndreaptă, acum, spre Marea Britanie, spre Spania şi - mai ales - spre Irlanda. Această schimbare de perspectivă este foarte uşor de înţeles. La urma urmei, vina este a noastră, scrie ziaristul francez. Dar ea are două consecinţe nu prea îmbucurătoare.

Cea dintâi este opţiunea voastră deliberată, *"în stil irlandez"*, pentru dumping-ul fiscal şi social. În ţările voastre, societăţile sunt impozitate la cel mai scăzut nivel, la fel ca şi veniturile clasei superioare, însă, în schimb, taxa voastră pe valoarea adăugată (TVA) este la fel de mare ca şi a noastră (a *"Celor 15"*). Obiectivul - ce poate fi înţeles - este atragerea investitorilor, dar *"această strategie riscă să favorizeze optimizarea fiscală mai mult decât crearea de locuri de muncă"*, avertizează Centrul de Studii Prospective şi de Informaţii Internaţionale (CEPI) şi, pentru *"Cei 15"*, spulberă speranţele de armonizare europeană pe aceste teme.

Instabilitate monetară

Cea de-a doua consecinţă este monetară. Transformarea economiilor voastre a fost remarcabilă în ultimii zece ani. Dar ea are o problemă: o prea mică economisire la nivel naţional şi o dependenţă excesivă faţă de capitalul străin, fapt reflectat de deficitele voastre din balanţa de plăţi. Aceasta era calea de a avansa rapid, fără îndoială, dar acest dezechilibru este exact acela care a determinat căderea ţărilor Americii latine în criza cursului valutar. Soluţia ar fi fie reducerea ritmului creşterii (iată-ne revenind la această chestiune), fie protecţia prin adoptarea rapidă a monedei unice europene. Pentru a vă *"califica"*, însă, trebue să vă administraţi tratamente dure, ce duc la o şi mai mare austeritate bugetară şi fac să crească instabilitatea socială. Şi atunci? Pentru a evita atacuri speculative sălbatice împotriva monedelor voastre, trebue să-i atrageţi tot mai mult pe investitori, şi, aşadar, să vă reduceţi din ce în ce mai mult fiscalitatea...

Nimeni nu poate prevedea care va fi impactul *"atlantismului"* şi al liberalismului vostru asupra lentei noastre mişcări de integrare europeană. Este un salt în necunoscut. Bine aţi venit la bord!, conchide semnatarul cronicii economice din ziarul parizian.